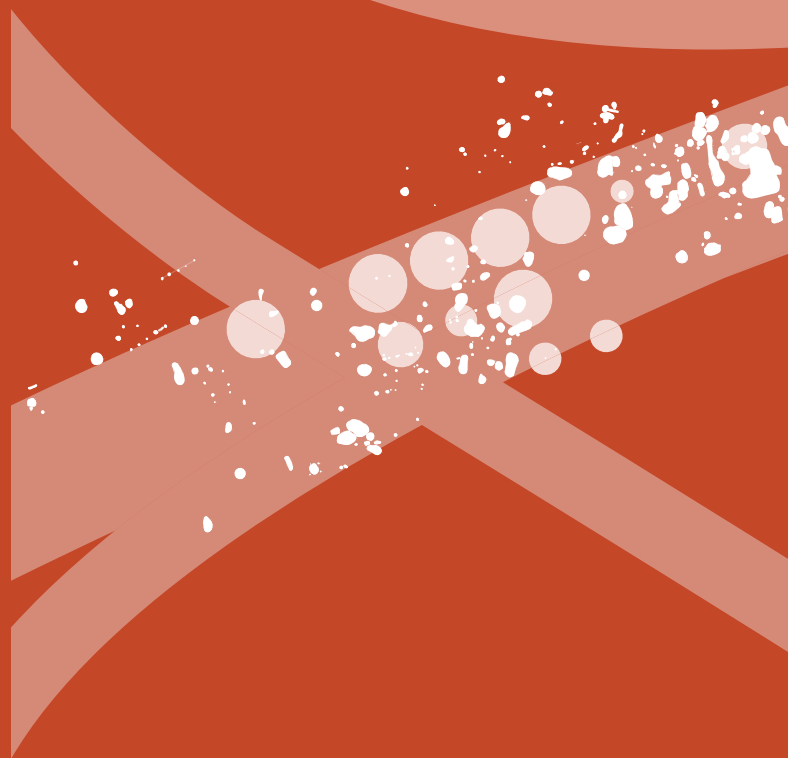

SLIVNICA 2B

Bine Kramberger

91 Arheologija na avtocestah Slovenije

SLIVNICA 2B

Bine Kramberger

Uredniški odbor

- ┆ Barbara Nadbath, glavna in odgovorna urednica
- ┆ Bojan Djurič, strokovni svetovalec
- ┆ Tomaž Fabec, pomočnik glavne urednice
- ┆ Nives Zupančič, oblikovalka zbirke in likovna urednica
- ┆ Vanja Čelin, tehnična urednica
- ┆ Matija Črešnar, član
- ┆ Milan Sagadin, član
- ┆ Maša Sakara Sučević, članica
- ┆ Katharina Zanier, članica
- ┆ Bernarda Županek, članica

Izdajatelj

- ┆ Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
- ┆ Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana

Zanj

- ┆ Jernej Hudolin, generalni direktor

Avtor

- ┆ Bine Kramberger
- ┆ Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije,
- ┆ Center za preventivno arheologijo
- ┆ Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana
- ┆ bine.kramberger@zvksd.si

Recenzentki

- ┆ Biba Teržan
- ┆ Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta,
- ┆ Univerza v Ljubljani
- ┆ Aškerčeva 2, SI-1000 Ljubljana

- ┆ Martina Blečič Kavur
- ┆ Inštitut za arheologijo in dediščino,
- ┆ Fakulteta za humanistične študije,
- ┆ Univerza na Primorskem
- ┆ Titov trg 5, SI-5000 Koper

Lektorica

- ┆ Nina Krajnc (slovenščina)

Prevajalka

- ┆ Maja Sužnik

Oblikovanje in prelom

- ┆ Nives Zupančič

Tehnična priprava publikacije

- ┆ Vanja Čelin

Terenske fotografije

- ┆ Mira Strmčnik Gulič, Ivo Bizjak, Primož Predan

Geodetske izmere

- ┆ Bogo Žontar

Načrt najdišča

- ┆ Mira Strmčnik Gulič, Bogo Žontar, Uroš Bavec,
- ┆ Juraj Belaj, Dženi Los, Vesna Koprivnik,
- ┆ Primož Predan, Bine Kramberger,
- ┆ Danilo Cvetko, Robert Lebar

Terenske risbe

- ┆ Uroš Bavec, Juraj Belaj, Dženi Los

Vektorizacija terenskih risb

- ┆ Niko Krušič, Ino Prelog, Damir Pjanič,
- ┆ Danilo Cvetko, Robert Lebar

Risbe predmetov

- ┆ Samo Ohman

Računalniška obdelava risb predmetov in postavitev tabel

- ┆ Bine Kramberger, Marko Reš, Tamara Strmšek,
- ┆ Nataša Svenšek

Fotografije predmetov

- ┆ Davorin Ciglar Milosavljevič

Računalniška obdelava fotografij predmetov

- ┆ Monika Kodrič, Maruša Kores, Davorin Ciglar
- ┆ Milosavljevič

Spletna izdaja

Ljubljana, 2021

Vse edicije zbirke Arheologija na avtocestah Slovenije so brezplačne.

<http://www.zvksd.si/sl/knjiznica/saas-e-knjige>

Vse raziskave je omogočil DARS, d. d.

Vsebina

1	Uvod	5
2	Geomorfološki oris prostora najdišča	6
3	Arheološka podoba širšega prostora severozahodnega dela Dravskega polja	8
4	Potek dela in stratigrafska slika najdišča	13
5	Rezultati arheološkega izkopavanja	22
	5.1 Naselbinski sledovi iz pozne bronaste ali starejše železne dobe	22
	5.2 Sledovi poselitve iz mlajše železne dobe	24
	5.3 Najdbe iz različnih zemeljskih plasti	28
6	Datiranje z metodo ^{14}C po postopku AMS	30
7	Sklep	32
8	Slivnica 2B	33
9	Literatura	34
10	Katalog stratigrafskih enot	39
	10.1 Plasti	39
	10.2 Jame iz pozne bronaste ali starejše železne dobe	40
	10.3 Jame iz mlajše železne dobe	41
	10.4 Ostale jame in lise	42
11	Katalog najdb	45

1 Uvod

Zaradi gradnje avtocest in z njimi povezane infrastrukture, največjega razvojnega projekta preteklih let v Republiki Sloveniji, je bilo v okolici Slivnice med leti 1997 in 2007 izvedenih več preventivnih arheoloških izkopavanj.

Izkopavanja na najdišču Slivnica 2B (EŠD 15522) sodijo med najzgodnejša, ki so potekala v okviru gradnje avtoceste in z njo povezane hitre ceste (Slivnica–Maribor) na slovenskem Štajerskem, s 4.821,64 m² raziskane površine pa sodijo tudi med najmanjša.¹ Najdišče je bilo odkrito ob ekstenzivnem terenskem pregledu leta 1996 (Djurić, Kajzer 1996) in potrjeno z intenzivnim pregledom leta 1997 (Djurić 1997). Izkopavanje je med 4. junijem in 8. julijem 1997 ob pomoči zunanjih sodelavcev izvedel Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor (ZVNKD Maribor – danes ZVKDS OE Maribor). Vodila ga je Mira Strmčnik Gulič, naročnik raziskav pa je bil DARS, d.d. Celje, št. pogodbe 362/97 (DARS) in 2935/97 (ZVNKD Maribor).

Vsa geodetska dela na terenu je opravil geodet Bogo Žontar iz Domžal. Pri izkopavanjih so sodelovali še arheologi: Uroš Bavec iz ZVNKD Novo mesto, Vesna Koprivnik iz Pokrajinskega muzeja Maribor, Dženi Los in Juraj Belaj ter absolvent arheologije Primož Predan.

Izkopavanja niso potekala v idealnih pogojih in brez zapletov. Območje na zahodni strani izkopnega polja je namreč služilo kot gramozna jama, iz katere je gradbeno podjetje pridobivalo prod za gradnjo avtoceste. Tako je poleg težkih vremenskih pogojev (vročina) delo na terenu oteževal tudi hrup gradbenih strojev, ob kopanju prod pa je prihajalo celo do samovoljnih posegov izvajalcev gradbenih del, ki so v sektorju 9 še pred izkopavanjem v celoti uničili del območja s kvadranti 196, 197, 198, 204, 205, 206, 207, 215, 214, 216, 217, v sosednjem sektorju (sek. 10) pa so lahko bili iz enakega razloga uspešno raziskani le štirje od prvotno predvidenih 25 kvadrantov (sl. 7, 21).

Skupaj je bilo raziskanih 4821,64 m² površine, rezultati pa so bili že naslednje leto v strokovnih poročilih preliminarno ovrednoteni (Belaj 1998; Los 1998; Bavec, Belaj, Los 1998). Tega leta in leto poprej so bile najdbe prvič pregledane. Narejen je bil izbor manj značilnih najdb in tipološko bolj opredeljivih kosov, ki so bili izrisani.

Pri pripravi objave so bile najdbe ponovno pregledane. Narejen je bil končni izbor najdb s poudarkom na tistih iz jam, ki predstavljajo edine intaktne ostaline na najdišču, iz vrhnjih plasti, v katerih so se nahajale skupaj najdbe iz različnih obdobj, pa je bil za izris predviden manjši procentni delež najdb glede na njihov količinski delež. V tem času je bil iz posameznih izsekov izkopnega polja narejen tudi digitalni načrt celotnega najdišča.

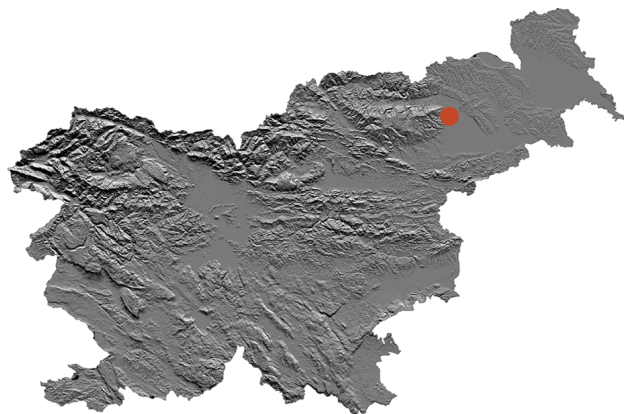
Izkopavalci in avtorji prvega ovrednotenja najdišča ugotovljajo, da je bil raziskan del poselitvenega prostora, ki je bil v rabi v pozni bronasti in v starejši železni dobi (Ha B3–Ha D) ter ponovno v mlajši železni dobi (Lt D) (Bavec, Belaj, Los 1998, 10–11). Podpisani avtor zaključne obdelave najdišča lahko njihove ugotovitve v veliki meri potrdim, kar bo pokazano v nadaljevanju.

1 Prim. npr. z Orehovo vasjo (Grahek 2015, 5), Rogozo (Črešnar 2010, 7) in Hotinjo vasjo (Gerbec 2015, 5). V pripravi za objavo so poleg najdišča Slivnica IIa (Strmčnik Gulič 2003e, 239) še Spodnje Hoče (Strmčnik Gulič 2003f, 242–243), Bohova (Strmčnik Gulič 2003c, 98–99), Slivnica Ia in Ib (Strmčnik Gulič 2003d, 237–238), Pobrežje (Strmčnik Gulič 2003b, 206–207) in Malečnik (Strmčnik Gulič 2003a, 181–182).

2 Geomorfološki oris prostora najdišča

Slivnica je naselje ob vznožju vzhodnega Pohorja pri Mariboru (sl. 1–2). Nahaja se na ravnini ob Polanskem potoku, na nadmorski višini 279 m, ter meji na več vasi in zaselkov, ki so poznani po arheoloških najdiščih. To sta Orehova in Hotinja vas, ki se nahajata vzhodno in jugovzhodno od naselja. Severno in severovzhodno od Slivnice sta vasi Spodnje Hoče in Rogoza, medtem ko je zahodno od vasi, že na obronkih Pohorja, Čreta.

Najdišče Slivnica 2B leži dober kilometer severovzhodno od današnjega naselja Slivnica (nadmorska višina 266 m), v neposredni bližini železniške proge Maribor–Pragersko–Zidani Most–Ljubljana (sl. 3–4). Gre za skrajni severozahodni del Dravskega polja oziroma za izgonsko pokrajino, ki je geografsko zamejena z naseljem Zgornje Radvanje na severu, z Zgornjo in s Spodnjo Polskavo na jugu, Pohorjem na zahodu in navidezno črto vzhodno od železniške proge

1 Geografski položaj najdišča na DMR 100; ©GURS.

Maribor–Pragersko. Za to pokrajino je značilno, da kot geološka podlaga na njej prevladujejo debeli sloji nepropustne gline in ilovice ter peska, ki so jih čez silikatni dravski

2 Lokacija izkopavanja najdišča na geografski karti znotraj AC trase, merilo 1:100 000; vir: Atlas Slovenije, © Mladinska knjiga Založba, d.o.o.

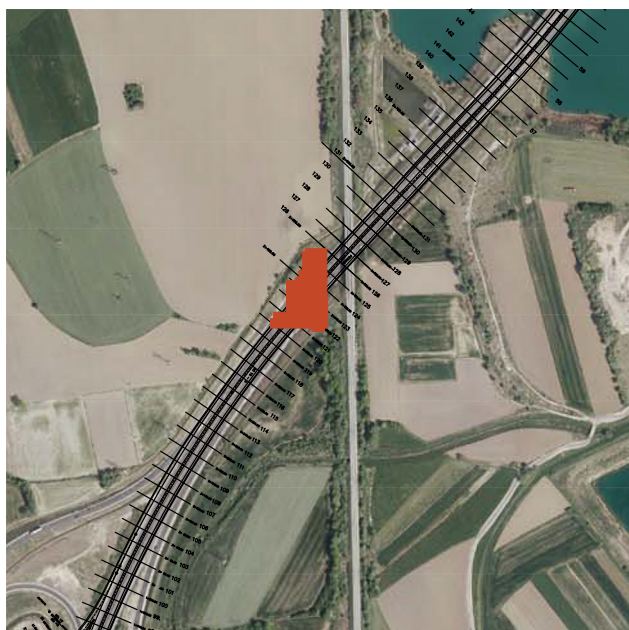
3 Položaj najdišča na trasi AC odseka Miklavž–Slivnica, merilo 1:10 000; podlaga TTN5, list 1273300A; ©GURS, ©DARS.

prod nanesti potoki. Ime je dobila po izgonih, nad pokrajino dvignjenih strugah potokov, ki so jih v 19. stoletju skupaj s številnimi jarki uporabljali v sušnem obdobju za umetno namakanje, v deževnem obdobju pa so služili za odvajanje preobilne vode iz pohorskih hudourniških potokov (Baš 1937, 326; glej tudi Pak 1964, 75–77; Pak 1998, 592–593). Pomembno je, da najdišče leži na samem zahodnem robu izgonske pokrajine, zato kot geološka podlaga že prevladuje prod, ki je sicer značilna geološka podlaga v osrednjem delu Dravskega polja.

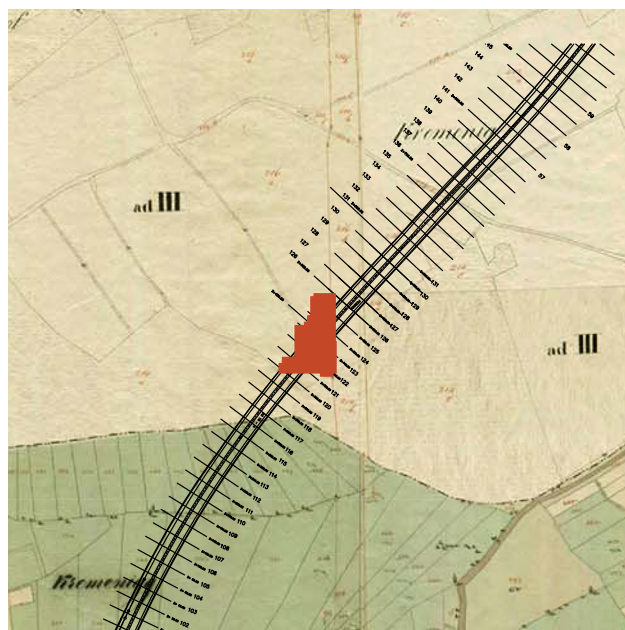
Prod so v preteklosti pogosto izkoriščali za pridobivanje gradbenega materiala, zato so v različnih delih Dravskega polja nastale velike gramoznice (Pak 1998, 594). Več gramoznic je bilo tudi v okolici arheološkega najdišča Slivnica 2B, vendar so te danes večinoma zapuščene in preurejene v jezera ali ribnike, ki služijo v rekreativne namene. Eno takih

jezer je Hočko jezero, severovzhodno od arheološkega najdišča. Nahaja se okoli 250 m od arheološkega najdišča, čez njega je speljana avtocesta Pesnica–Slivnica. Drugo večje jezero, staro le nekaj let, se nahaja okoli 400 m jugovzhodno od arheološkega najdišča, še dlje proti jugovzhodu pa ležijo t. i. Hotinjski ribniki (gramoznica Stavbar).

Pred arheološkimi raziskavami je pretežni del ravnine, kjer je najdišče, služil za veliko njivo s koruzo (Belaj 1998, 3). Enaka je bila situacija na tem območju na začetku 19. stoletja, kar je razvidno iz Franciscejskega katastra (sl. 5), verjetno pa je ravnina služila za njivo tudi že pred tem. Posledica poljedelstva je, da sega do globine 30 ali 40 cm vrhnja preorana plast, t. i. ornica, v kateri se mešajo najdbe iz različnih arheoloških obdobjih, in da so intaktne arheološke ostaline (jame različnih velikosti) ohranjene le na in pod nivojem prodnate geološke osnove.

4 Položaj najdišča na digitalnem ortofoto posnetku, merilo 1:10 000, list 1093362; ©GURS.

5 Trasa AC odseka Miklavž–Slivnica in območje najdišča na Franciscejskem katastru, merilo 1:10 000; AS177/M/F/M580, lista A01 in A02, AS177/M/R/M540, listi E03, E03J in E03Z; ©Arhiv Slovenije; georeferenciran.

3 Arheološka podoba širšega prostora severozahodnega dela Dravskega polja

Naše poznavanje prazgodovinske, antične in zgodnje-srednjeveške poselitve severozahodnega dela Dravskega polja je v največji meri rezultat raziskav S. Pahiča, nekdanjega kustosa v Pokrajinskem muzeju Maribor (npr. Pahič 1965; Pahič 1970; Pahič 1972, Pahič 1974; Pahič 1974b; Pahič 1985; Pahič 1991, Pahič 1998) in izkopavanj, ki so potekala v okolici Maribora zaradi obsežnih gradbenih projektov v zadnjih desetletjih (glej npr. Teržan 1990, 13–20; Teržan 1999, 97–100; Teržan, Črešnar 2012). Izkopavanja je večinoma izvedel Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Maribor pod vodstvom Mire Strmčnik Gulič (Strmčnik Gulič 1990b; Strmčnik Gulič 2001; Strmčnik Gulič 2001b; Strmčnik Gulič 2003a; Strmčnik Gulič 2003b; Strmčnik Gulič 2003c; Strmčnik Gulič 2003d; Strmčnik Gulič 2003e; Strmčnik Gulič 2003f; Strmčnik Gulič 2006; Črešnar 2010; Grahek 2015; Gerbec 2015), deloma pa so jih izvedla zasebna podjetja, pri čemer velja izpostaviti predvsem podjetje PJP, d.o.o. (Murko *et al.* 2008; Murko 2008; Črešnar, Murko 2014; Murko 2012).

Arheološke raziskave so pokazale, da se pojavljajo prazgodovinska najdišča ob robovih Dravskega polja, na eni strani ob vznožju Slovenskih goric in na nizkih terasastih ravninah ob reki Dravi med Miklavžem in Kamnico, na drugi strani pa ob Pohorju med Limbušem in Slivnico oziroma Framom (sl. 6). Na tem območju so bili odkriti doslej najstarejši sledovi poselitve, iz lasinjske kulture zgodnjega eneolitika oziroma bakrene dobe. Najbolje raziskana naselbina iz tega časa je bila v Radvanju, na trasi zahodne obvozne ceste mesta Maribor v letih 2007 in 2008 ter deloma leta 2010 ob gradnji objektov podjetja AJM (Kramberger 2010; Murko 2012; Kramberger 2014a, 241–242; Kramberger 2014b, 52–75; Kramberger 2015a; Kramberger 2015b). Naselje je iz druge polovice 5. tisočletja pr. n. št. oziroma najverjetneje iz 44. do 42. stoletja pr. n. št. ter na širšem prostoru s svojimi razmeroma dobro ohranjenimi hišnimi inventarji in arhitekturnimi ostalinami spada med najpomembnejša najdišča tega časa. Poleg tega najdišča so bile naselbinske jame lasinjske kulture odkrite še v letih 1988 in 1989 ob gradnji orglarske delavnice pri cerkvi v Spodnjih Hočah (Strmčnik Gulič 1989; Strmčnik Gulič 1990; Kramberger 2014a, 243; Kramberger 2014b, 76–80) in pri gradnji mostu na avtocesti v Malečniku (Strmčnik Gulič 2003a; Strmčnik Gulič 2006).

Priložnostno pa je bilo ob prizadevanjih S. Pahiča nekaj zgodnjeeneolitskih naselbinskih ostalin odkritih že leta 1972 ob kopanju vodovodnega jarka v Spodnjem Dupleku (Pahič 1976, 59–61) in ob topografskem ogledu nedaleč stran, vzhodno od Dvorjan proti Vurberku (Pahič 1976, 63).

Naslednji val poselitve v kulturnem smislu sodi v horizont keramike z brazdastim vrezom oziroma v kulturo Retz–Gajary, v kronološkem smislu pa v srednjo bakreno dobo (prva polovica 4. tisočletja pr. n. št.). Iz tega časa imamo v severozahodnem delu Dravskega polja dve pomembni najdišči (sl. 6). Eno izmed njih je Malečnik, saj je bila na istem mestu kot zgoraj omenjene jame lasinjske kulture odkrita tudi naselbinska jama z razmeroma številnimi in dobro ohranjenimi posodami kulture Retz–Gajary. Ta jama ni pomembna le zaradi bogate vsebine, ampak tudi za razumevanje kronološkega odnosa med omenjenima eneolitskima kulturama. Stratigrafsko se je namreč nahajala nad plastjo z lasinjskimi jamami (Strmčnik Gulič 2006, 196–200), pri čemer je bila vkopana iz precej višjega nivoja, vmes pa sta bili še naplavini, kar kaže na to, da srednjeeneolitska poselitev na najdišču ni kontinuirano sledila zgodnjeeneolitski. Drugo pomembno najdišče srednjega eneolitika v severozahodnem delu Dravskega polja je Slivnica 1 kot edino najdišče z ostanki stavb. Poleg arhitekturnih ostalin so bile tudi tukaj odkrite naselbinske jame z značilno lončenino, okrašeno z brazdastim vrezom (Strmčnik Gulič 2001, 120, sl. 4; Strmčnik Gulič 2003d). Taka keramika pa je bila odkrita še pri gradnji objekta Habakuk 2 v naselju Zgornje Radvanje, a v nekoliko manj jasnem kontekstu (Arh 2012, najdbi št. 117 in 122).

Naslednji redki sledovi človekove prisotnosti na tem prostoru sodijo šele v sredino 3. tisočletja pr. n. št. (sl. 6), saj arheoloških najdišč z obdobja poznejšega srednjega in poznega eneolitika v severozahodnem delu Dravskega polja še ne poznamo. Gre za skupino Somogyvár–Vinkovci, ki ji je mogoče po podatkih B. Teržan in M. Črešnarja na osnovi žare in pridane skodele pripisati dva plana žgana grobova na najdišču Slivnica 3b (Murko *et al.* 2008). Ta skupina je v kronološkem smislu mlajša od vučedolske, katere najdišča v okolici Maribora še manjkajo, a starejša od skupine Kisapostag, zato pri nas predstavlja prehod iz eneolitika v bronasto dobo (Teržan, Črešnar 2012, 12), na sosednjem Madžarskem in Hrvaškem pa začetek zgodnje bronaste dobe (npr.

● zgodnja bakrena doba	● pozna bronasta doba	● zgodnji srednji vek	△ okoliščine neznane
● srednja bakrena doba	● starejša železna doba	□ naselbina	▽ posamična najdba
● zgodnja bronasta doba	● mlajša železna doba	○ grobišče	
● srednja bronasta doba	● rimsko obdobje	◇ depo	

6 Najdišča od prazgodovine do zgodnjega srednjega veka v severozahodnem delu Dravskega polja (vir podatkov: Pahič 1985; Teržan 1990, 256, sl. 1; Teržan 1999; Strmčnik Gulič 2001; Strmčnik Gulič 2003a; Strmčnik Gulič 2003b; Strmčnik Gulič 2003c; Strmčnik Gulič 2003d; Strmčnik Gulič 2003e; Strmčnik Gulič 2003f; Murko *et al.* 2008; Črešnar 2010; Teržan, Črešnar 2012; Grahek 2015; Gerbec 2015 in RKD, ARKAS). Merilo 1: 100 000; vir: Atlas Slovenije, © Mladinska knjiga Založba, d.o.o.

Bondár 1995, 220–226). Najdba kaže, da je morala v tem času v bližini Slivnice bivati skupina ljudi, ki je ostanke svojih umrlih sežigala in jih pokopavala v žarah.

Več sledov poselitve med Mariborom, Slovenskimi goricami in Pohorjem je ohranjenih od konca 3. tisočletja pr. n. št. dalje. Gre za najdišča skupine Kisapostag in kompleksa vrvičasto-pramenaste keramike (sl. 6). Prve ostaline s tega časa so bile odkrite že v sredini 20. stoletja ob širjenju Smoletove ulice, na južnem bregu reke Drave v Mariboru. Takrat je bil tam odkrit vrč, okrašen s pramenastim okrasom, pri čemer ni jasno, ali gre za najdbo naselbinske narave ali morda za grob. Preostala najdišča pa so bila odkrita nedavno na jugozahodnih obronkih Pohorja ob gradnji avtoceste in jih gre obravnavati kot naselbine. V ta čas tako sodi najstarejša poselitev, odkrita na obsežnih najdiščih v Rogozi (Črešnar 2010, 96) in v Orehovi vasi (Grahek 2015, 26–28). Sledovi iz tega časa pa so bili odkriti tudi v bližnji Slivnici na najdišču Slivnica 1 (Strmčnik Gulič 2001, 120; Strmčnik Gulič 2003d) in na obravnavanem najdišču.

Na najdišču Slivnica 1 je bila med arheološkimi izkopavanji konec 90. let 20. stoletja izpričana tudi poselitev v času srednjebronastodobne kulture gomil oziroma bronaste dobe B po Reineckejevi kronološki shemi (Strmčnik Gulič 2001, 120–121; Strmčnik Gulič 2003d, 238). To je skupina, ki sodi na začetek srednje bronaste dobe oziroma v sredino 2. tisočletja pr. n. št., ime pa je dobila po velikih gomilah, ki so sploh prve na tem prostoru. V ta čas sodi znamenita gomila, ki jo je v Brezju nad Zrečami v 50. letih 20. stoletja raziskal S. Pahič (Pahič 1962–63). Nekaj gomil iz tega časa je tudi nedaleč stran, na obronkih Pohorja pri Morju pri Framu (Pahič 1965) in pri Bukovcu nad Zgornjo Polskavo (Pahič 1974; glej tudi Črešnar, Teržan 2014, 679–681).

Drugo polovico srednje bronaste dobe (Bd C–D po Reineckejevi shemi) na širšem prostoru srednje in jugovzhodne Evrope zaznamuje sprememba v načinu pokopa, ki je značilna novega obdobja. Pojav nove oblike materialne kulture je označen kot kultura Virovitica oziroma kot horizont Oloris–Podsmreka, kot sta ga na podlagi dveh značilnih naselbin na Slovenskem imenovala M. Črešnar in B. Teržan (Črešnar, Teržan 2014, 681–689). Po doslej znanih podatkih sodita v severozahodnem delu Dravskega polja v ta čas dve najdišči. Obe se nahajata na vzhodni strani mikroregije, v bližini Drave. To sta večobdobni najdišči Malečnik in Pobrežje, ki sta bili raziskani ob gradnji avtoceste in novega mostu čez reko Dravo. V nasprotju z Malečnikom, kjer je bilo odkritih več naselbinskih jam iz pozne srednje bronaste dobe (Strmčnik Gulič 2003a, 182), od tega ena s precej številčnim in dobro ohranjenim keramičnim inventarjem, sta

bila na Pobrežju med arheološkimi izkopavanji odkrita plana žgana grobova (Kramberger, Črešnar 2021). Ali grobova na Pobrežju pripadata naselbini v Malečniku, ni jasno, vsekakor pa bi bilo to možno, zlasti če je bil tukaj v prazgodovini res eden od prehodov čez reko Dravo, kot se to domneva (npr. Teržan, Črešnar 2012, 10).

Iz začetka obdobja kulture žarnih grobišč, v starejše žarnogrobiščnem obdobju (Ha A stopnja, 13. in 12. stoletje pr. n. št.), ki se povezuje s širjenjem novih religiozних predstav, so bila še nedolgo nazaj v severozahodnem delu Dravskega polja poznana le tri najdišča: lokacija v okolici Kamnice, kjer je bila najdena plavutasta sekira, depo kovinskih najdb iz območja v okolici Špurejeve domačije na Hočkem Pohorju in depo kovinskih predmetov iz bližine železniškega predora pri Peklu (Pahič 1985, 5–6). V zadnjem času pa so bile odkrite naselbine, ki kažejo, da je bilo območje intenzivno poseljeno (sl. 6; Teržan, Črešnar 2012, 12). Najbolj znani naselbini sta Orehova vas (Grahek 2015, 29–41) in Rogoza (Črešnar 2010). Že pred tem je bila odkrita naselbina Ha A stopnje pri gradnji Orglarske delavnice v Spodnjih Hočah (Strmčnik Gulič 1989), ki ji morebiti pripadajo tudi arhitekturne ostaline in hrambena posoda, raziskani ob gradnji hitre ceste v neposredni bližini (Strmčnik Gulič 2001, 121–122; Strmčnik Gulič 2003f).

Razen posamičnih grobov na obsežnem žarnem grobišču na Pobrežju (Pahič 1972; Pahič 1991; Črešnar, Bonsall, Thomas 2014, 215) grobišča, ki bi pripadala naselbinam iz starejše žarnogrobiščnega obdobja, zaenkrat še niso bila odkrita (sl. 6). Vsa poznobronastodobna grobišča v severozahodnem delu Dravskega polja so namreč za stopnjo mlajša in spadajo v tako imenovano ruško skupino, ki prične s pokopavanjem okoli leta 1000 pr. n. št. in traja do okoli 800 pr. n. št. (Ha B). Med njimi je posebej pomembno ravno plano žgano grobišče na Pobrežju, pa ne le zaradi svoje velikosti in ker je dobro dokumentirano, ampak tudi zato, ker je bila med letoma 2000 in 2001 na trasi avtoceste na Pobrežju odkrita in raziskana grobišču pripadajoča naselbina (Strmčnik Gulič 2003b; Kramberger, Črešnar 2021). Drugo poznobronastodobno grobišče je bilo odkrito konec 19. stoletja ob kopanju gline v Radvanju (Pahič 1985, 6–7; Teržan 1990, 59–60). Njemu pripadajoča naselbina se verjetno nahaja nedaleč stran in je bila deloma morda raziskana leta 2010 (Murko 2012), kažejo pa jo tudi površinske najdbe (Kavur 1997). Tretje precej obsežno grobišče Ha B stopnje, ki sicer po svojih bogatih grobnih pridatkih izstopa (Teržan, Črešnar 2012, 14), vendar se je žal izgubil načrt najdišča, je bilo odkrito pred drugo svetovno vojno na Mladinski ulici v Mariboru (Müller–Karpe 1959). Nekaj

poznobronastodobnih grobov Ha B stopnje je bilo najdenih tudi med drugo svetovno vojno, pri kopanju zaklonišča pod vznožjem grajskega griča v Limbušu (Pahič 1962–1964, 137, t. 2: 18). Zadnje grobišče v severozahodnem delu Dravskega polja, ki spada na konec mlajše žarnogrobiščne obdobja, pa je bilo odkrito pri nadzoru ob gradnji bencinskega servisa v Miklavžu leta 2007 (Črešnar, Murko 2014).

Poselitev severozahodnega dela Dravskega polja v železni dobi se naslanja na žarnogrobiščno tradicijo, kar je med drugim videti ravno na primeru bogatih grobov z železnimi predmeti iz Miklavža, deloma pa bi naj bil prehod v novo obdobje človeške preteklosti, ki ga zaznamuje obvladovanje tehnologije izdelave železa, povezan tudi s prihodom novih priseljencev, kar naj bi se kazalo v drugačnem načinu pokopa (sl. 6) (Teržan, Črešnar 2014, 706–713). Poglavitna značilnost tega obdobja, poleg vnovičnega pojava gomilnega pokopa, je pojav utrjenih višinskih naselbin. Domneva se, da je imelo centralno vlogo v vzpostavljenem novem poselitvenem sistemu v severozahodnem delu Dravskega polja gradišče nad Razvanjem, Poštela. Dobro raziskana naselbina ima namreč dominantno lego v pokrajini, saj vizualno obvladuje večji del Dravskega polja in spodnji del Dravske doline s Kozjakom, s površino 400 × 300 m pa je tudi največja na tem območju. V bližini naselbine je ugotovljenih več grobišč. Tik pod Poštelo je Lepa ravna s planim grobiščem in dvema večjima skupinama gomil. Večje gomilno grobišče z manjšimi in srednje velikimi gomilami, ki so danes večinoma sploščene ali v celoti izravnane, se je raztezalo med Razvanjem in Pivolo. Nekaj večjih gomil je bilo tudi na samem pobočju Pohorja, med Lepo ravno in Razvanjem, eno od grobišč pa bi se lahko raztezalo tudi v smeri proti severu, saj je bil pri gradnji trgovskega centra E.Leclerc tam odkrit nakit, ki izvira iz starejšeželeznodobnega groba (Teržan 1990, 256–337; Teržan, Črešnar 2012, 16; Kavur 2008).

Druga višinska utrjena naselbina iz starejše železne dobe je Čreta pri Mariboru (sl. 6) (Pahič 1973, 525–529, sl. 2; Pahič 1974b, 99–100; Teržan 1990, 340, 341), ki je manjša in tudi slabše raziskana. Tretja naselbina je nižinskega ruralnega tipa v Hotinji vasi (Gerbec 2015). Da je bilo območje ob vzhodnih obronkih Pohorja pri Mariboru intenzivno poseljeno, nakazujejo najdbe iz bližnje Slivnice 2b, ki so predstavljene v tej publikaciji, in verjetno tudi gomile iz bližnje Rogoze (Strmčnik Gulič 2001, 125–126, sl. 9, sl. 13; Črešnar 2010, 96). Na drugi strani pa se kažejo sledovi obvladovanja prostora zahodno od reke Drave v starejši železni dobi le skozi posamične najdbe. Med njimi velja na prvem mestu omeniti depo orožja, sestavljen iz dveh plavutastih sekir,

petih železnih suličnih osti in daljšega noža, ki je bil odkrit v dravskemrodu pri gradnji hidroelektrarne Mariborski otok (Pahič 1985, 14; Teržan 1990). Na prisotnost ljudi na tem območju kažejo tudi latvica iz naselbinske jame na mestu kasnejšega starega gradu na Piramidi, odkrita med izkopavanji leta 2010,² keramične najdbe naselbinskega značaja iz Meljskega hriba (Pahič 1985b, 214–215; Kavur 2001) in nekaj keramičnih odlomkov iz vrhnjih plasti v Malečniku (Kramberger 2021).

Po doslej znanih podatkih so bile proti koncu 6. stoletja pr. n. št. vse halštatske naselbine v zgornjem Podravju še iz neznanega razloga opuščene, intenzivnejša poselitev prostora pa je sledila šele po nekaj stoletnemu premoru, v mlajši železni dobi oz. latenu (sl. 6). Sledove nižinskih naselbin iz mlajše železne dobe v jugozahodnem delu Dravskega polja so odkrili pri gradnji avtoceste v Slivnici (najdišči Slivnica I in 2b; Strmčnik Gulič 2003d; Strmčnik Gulič 2003e) in v Malečniku (Strmčnik Gulič 2003a), pri gradnji mariborske zahodne obvozne ceste v Radvanju (Kramberger 2010, 311; Kramberger 2014a, 241, sl. 15) ter pri gradnji trgovskega centra Hofer v Spodnjih Hočah (Kajzer Cafnik, Predan 2006). Naselitev v Radvanju je kot kaže iz srednjelatenskega obdobja (Lt C1), morda pa sega še v Lt B2 stopnjo, naselbina na najdišču Slivnica 1 naj bi sodila na konec srednjega latena in na začetek poznega latena (Strmčnik Gulič 2001, 121), medtem ko naselbina v Malečniku verjetno sodi pretežno v poznolatensko obdobje (Kramberger 2021). V tem času je ponovno zaživela tudi Poštela. Latenska poselitev namreč sodi v poznolatensko obdobje (Pahič 1985, 15–16; Teržan 1990, 26–31; Teržan, Črešnar 2012, 18–19) in je približno sočasna jamam na najdišču Slivnica 2B. V pozni lateni najverjetneje sodi tudi grafitna keramika iz Meljskega hriba (Pahič 1985, 16; Pahič 1985b, 214–215; Kavur 2001) nad Malečnikom, kjer gre glede na strateško lego hriba pričakovati utrjeno naselbino. Nekaj odlomkov poznolatenske grafitne keramike, ki kaže na bližino latenskih naselbin, je bilo odkritih tudi v Rogozi (Črešnar 2010, 96), v Orehovi vasi (Grahek 2015, 43) in ne nazadnje v neposredni bližini Malečnika in Meljskega hriba, na Pobrežju.³ Tukaj je bil že pred časom odkrit tudi latenski grob (Pahič 1985, 15), ki spada v fazo Lt B2 po srednjeevropski shemi (Božič 1987, 869, t. 85: 1–2). Nedolgo je bil ta grob edini latenski grob s širšega območja Maribora, leta 2006 pa je bila na zaščitnih izkopavanjih na trasi avtoceste v Orehovi vasi odkrita še ena skupina grobov iz zgodnjelatenskega obdobja, kar so doslej najstarejše ostaline v okviru mlajše železne dobe na tem prostoru (Grahek 2015, 42–43, 349).

2 Neobjavljeno. Najdba je bila odkrita med izkopavanji leta 2010.

3 V pripravi za objavo.

Po prihodu Rimljanov se je v severozahodnem delu Dravskega polja izoblikovala značilna rimskodobna podeželska poselitev (sl. 6). Ob vznožju Pohorja je zrastle vrsta kmetij, t. i. vil rustik, in manjših zaselkov. Ostaline le-teh so bile izpričane v Pekrah pri Korbunovi ulici (Pahič 1985, 20), v Radvanju (Strmčnik Gulič 1991; Strmčnik Gulič 1990b, 139–141), pri Betnavskem dvoru, na dveh mestih pri Bohovi (Pahič 1985, 19; Pahič 1970, 171, 174, sl. 7, sl. 10; Strmčnik Gulič 1990b, 135–19; Strmčnik Gulič 2003c), v Slivnici (Strmčnik Gulič 2001, 121; Strmčnik Gulič 2003d), v Spodnjih Hočah (Strmčnik Gulič 1989; Strmčnik Gulič 1990; Strmčnik Gulič 1990b, 135), na Pobrežju (Strmčnik Gulič 2003b) in tudi pri Račah in v Dogošah (Pahič 1985, 20). Poleg nižinskih neutrenjenih naselij so iz rimskega obdobja poznane tudi naselbine, ki kažejo na težnjo po branjenju in kontroliranju prostora. Po najdbah sodeč sodi morda v zgodnje rimsko obdobje nižinsko gradišče kvadratne tlorisne zasnove pri Limbuškem zalivu (Pahič 1970, 167; Pahič 1985, 14), rimskodobni fazi okupacije kažejo tudi prazgodovinsko gradišče na Pošteli (Pahič 1970, 161–166; Teržan, Črešnar 2012, 18) in dve najdišči na levem bregu reke Drave: na Piramidi⁴ in na Meljskem hribu (Pahič 1985, 226–227). Značilni rimskodobni način pokopa na tem prostoru je pokop pod gomilo. Rimskodobna grobišča se večinoma nahajajo v bližini omenjenih naselbin (v Limbušu, Pekrah, Slivnici, Brezuli, Dogošah), deloma pa so bila odkrita tudi na območjih, na katerih naselbin še ni poznanih, zagotovo pa gomile opozarjajo na njihovo bližino (npr. v Lokah in v Miklavžu).⁵

Pregled arheoloških najdišč v severozahodnem delu Dravskega polja zaključujemo s predstavitvijo zgodnjerednjeveških najdišč. Njihova razporeditev kaže, da so bile poseljene večinoma tiste lokacije, kjer je bila odkrita že starejša poselitev (sl. 6). Najpomembnejše naselbine so poznane iz Spodnjih Hoč (Strmčnik Gulič 2003f), Malečnika (Strmčnik Gulič 2003a; Kramberger 2021) in Slivnice (Strmčnik Gulič 2003b; za vse glej tudi Strmčnik Gulič 2001; Murko *et al.* 2008; Magdič 2018, 27–28, sl. 16), ponovno pa je bila v zgodnjem srednjem veku poseljena Poštela (glej tudi Magdič 2017, 448–449, karta 6). Pomembna se zdi ugotovitev, da so najdbe s Poštele deloma vojaškega značaja, vendar ni jasno, ali je naselbina služila kot zatočišče okoliškim prebivalcem ali kot karolinška utrdba (Teržan, Črešnar 2012, 20). Morebitno grobišče teh prebivalcev je neznano

kje. Najbližje zgodnjerednjeveško grobišče je bilo odkrito na mestu nekdanje vile rustike v Radvanju (Strmčnik Gulič 1991), katerega ime je prvič izpričano že konec 9. stoletja (Pahič 1970, 209). To grobišče je poleg grobišča iz Zgornjega Dupleka (Ciglencečki 1975; Strmčnik Gulič 1977; Ciglencečki, Knific 1979) edino doslej poznano staroslovansko grobišče v severozahodnem delu Dravskega polja.

4 Še neobjavljeno. Rimskodobne najdbe so bile odkrite leta 2010 in tudi že ob izkopavanjih v 80. letih 20. stoletja (ZVKDS, OE Maribor, vodja izkopavanj M. Strmčnik Gulič).

5 Za gomile v Limbušu, Pekrah, pri Miklavžu, v Dogošah, v Lokah, v Slivnici in pri Brezuli glej: Pahič 1970, 167–185; Pahič 1974c; Pahič 1985, 17–34. Novo odkrite gomile v Slivnici: Murko *et al.* 2008.

4 Potek dela in stratigrafska slika najdišča

Površina raziskav severno od gramozne jame je bila razdeljena na mrežo kvadrantov in sektorjev (sl. 7–9), usmerjeno v smeri sever–jug. Kvadranti so bili veliki 4 × 4 m in tekoče oštevilčeni tako, da se je nahajal kvadrant z oznako 1 v skrajnem jugovzhodnem delu izkopnega polja in kvadrat z oznako 194 na skrajnem severozahodnem delu. Prvotno so bili sektorji velikosti 20 × 20 m, a ker je bilo tekom izkopavanja izkopno polje večkrat razširjeno, njihova dejanska velikost variira. Do največjih sprememb je prišlo na vzhodni strani najdišča, saj je bilo v tem delu celotno izkopno polje povečano v smeri proti vzhodu za okoli 12 m oziroma za dolžino treh kvadrantov. Tako sektorji 1 in od 5 do 8 merijo 32 × 20 m, namesto

prvotno načrtovanih 20 × 20 m. Novi kvadranti na tem mestu so bili označeni tako, da se je uporabila številčna oznaka najbližjega sosednjega kvadranta v isti vrsti in tej dodala črka a, naslednjemu kvadratu, ki je ležal vzhodno od njega, črka b in naslednjemu v isti vrsti črka c. Enak sistem označevanja kvadrantov je bil uporabljen tudi v drugih delih najdišča, kjer je prišlo do razširitve izkopnega polja (kv. 2a in 1d–1f v sektorju 1; kv. 44a v sektorju 3; kv. 111a in 112a v sektorju 4), zahodno od sektorjev 6 in 7 pa sta bila izkopnemu polju dodana dva nova sektorja (sek. 9 in 10), ki sta bila oštevilčena po prvotno načrtovanem principu, začenši s številčno oznako 196⁶ (sek. 9, kv. 196–220; sek. 10, kv. 221–222, 224–225).

7 Pogled z zahoda na najdišče med arheološkimi izkopavanji; v ospredju gramozna jama.

6 Oznaka 195 je bila prvotno rezervirana za kvadrant v skrajnem severozahodnem delu izkopnega polja, vendar je ostal ta kvadrant (glede na načrt najdišča) iz neznanega razloga neraziskan. Morda je šlo za podobno situacijo kot v sektorjih 9 in 10, kjer je bil del izkopnega polja s strani izvajalca gradbenih del ob kopanju proda uničen, preden so bile lahko izvedene raziskave.

8 Pogled z juga na najdišče med arheološkimi izkopavanji; v ozadju na severozahodni strani Pohorje in Hoče.

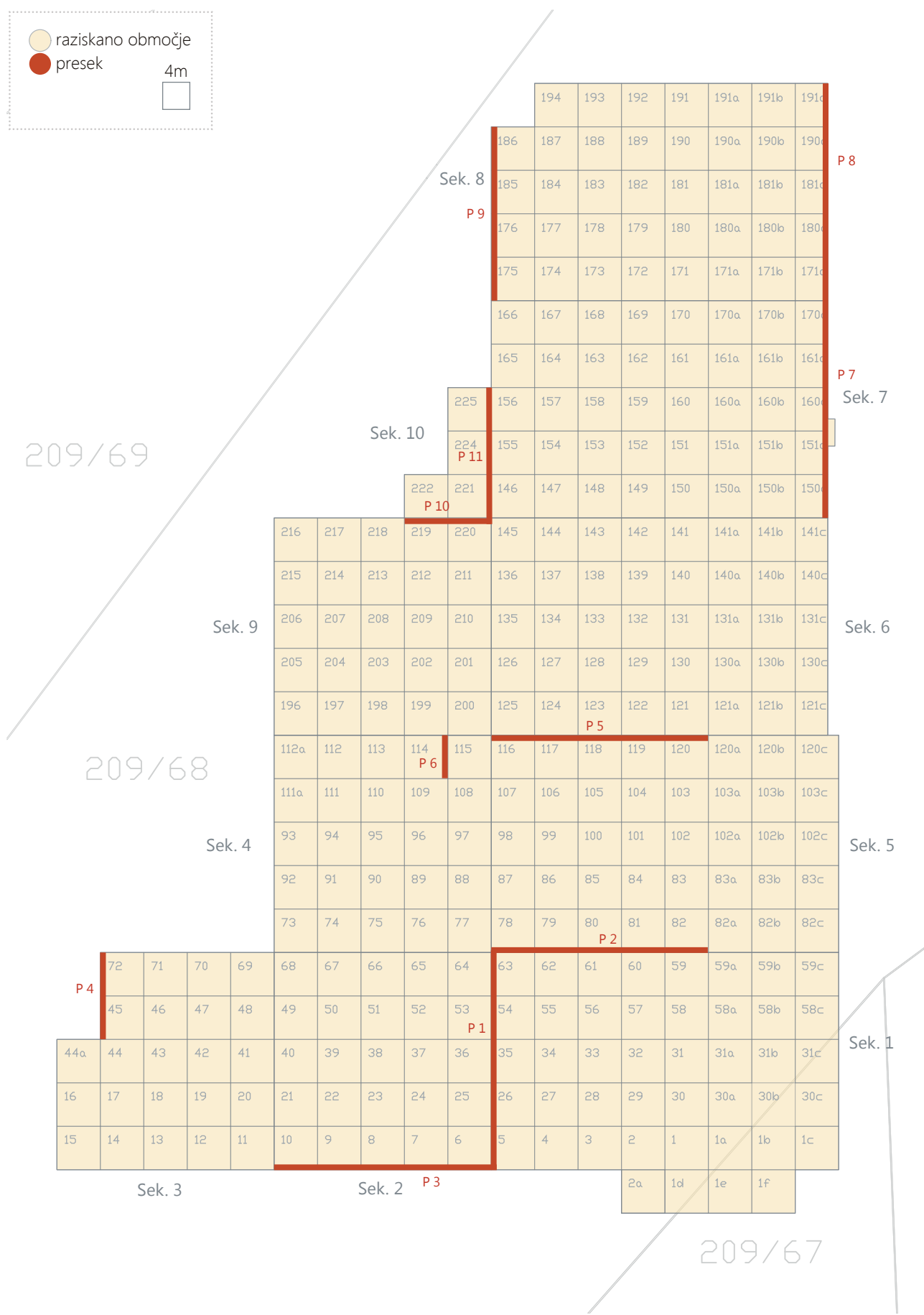
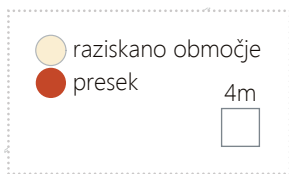
Izkopavanje se je pričelo z odstranitvijo ruše in gornjega sloja ornice z buldožerjem. Do tega je prišlo vsaj v nekaterih sektorjih še pred prihodom arheologov, kar je razvidno iz enega od strokovnih arheoloških poročil (Belaj 1998, 2). V sektorjih 1, 2, 3 in 4 je znašala debelina s strojem odstranjenega sloja ornice okoli 30 cm. Koliko je znašala drugod, ni znano, jasno pa je, da v nekaterih sektorjih ornica ni bila odstranjena v celoti ter da se je od sektorja do sektorja globina strojnega izkopa razlikovala. Tako je bilo npr. v severozahodnem delu sektorja 5 odstranjene več ornice kot v severovzhodnem (sl. 14). Do podobne globine kot v severozahodnem delu sektorja 5 je segal tudi izkop v južnem delu sektorja 5 (prim. s sl. 11) in v sosednjem sektorju 1 (prim. s sl. 10). Nasprotno pa je bila v sektorjih od 2 do 4 z buldožerjem odstranjena celotna plast ornice pred prihodom arheologov (sl. 12–13, 15).

Po strojnem izkopu ornice je izkopavanje sprva potekalo planumsko, z ročnim izkopavanjem plasti debeline 10 cm. Kot osnova za pregled in razlago stratigrafije so služili vmesni kumulativni preseki, široki približno 50 cm, ki so se nahajali ob vseh robovih sektorjev, in kontrolni stolpci, veliki 50 × 50 cm v vogalih kvadrantov (sl. 7–8). Celotno izkopno polje je ostalo odkrito vse do konca izkopavanja, saj se je deponija izkopane zemlje nahajala izven območja, predvidenega za raziskave, na zahodnem in južnem robu izkopnega polja. Tekom izkopavanja so bile izkopane tudi vmesne sonde velikosti 4 × 4 m, ki so prebile geološko osnovo, a jih večinoma ni mogoče prostorsko locirati, saj so načrti brez lokacijskih podatkov.

Po odstranitvi ornice je bila površina najprej očiščenja s strganjem, za tem so bile dokumentirane geološke plasti brez najdb ter z arheološkega vidika zanimive stratigrfske enote (v nadaljevanju SE). V skladu s standardi o arheoloških izkopavanjih so bile plasti in jame pod ornico pred njihovim izkopavanjem najprej fotografirane, temu je sledil tehnični izris tlorisa raziskane površine, nazadnje pa so bile izmerjene s pomočjo teodolita še absolutne višine ugotovljenih SE. Na enak način so bili dokumentirani tudi značilni preseki, preseki odkritih jam in negativi posameznih SE.

Med izkopavanji je bilo odkritih več plasti, v posameznih delih izkopnega polja pa tudi nekaj jam naselbinskega značaja. Številčenje jam je bilo vezano na številke sektorjev, v katerih so bile odkrite, in je obsegalo dve oznaki – eno za vkop in drugo za polnilo oziroma zasutje jame (npr. sek. 1 – jame SE 101/102 do SE 122/123; sek. 10 – jame SE 1000/1001 do SE 1003/1004; sek. 5 – jame SE 501a/501 do SE 506a/506). Tudi številčenje ugotovljenih plasti je bilo enotno (SE 1–SE 10), pri čemer so arheologi že na terenu korelirali plasti, ki so se gale v sosednje sektorje. Totalna postaja se še ni uporabljala,⁷ fotografiralo se je še s klasično fotografijo na diapozitivih. Vsi tlorisi in preseki stratigrfskih enot so bili v vsaki fazi izkopavanja fotografirani najmanj dvakrat. Enkrat z eno ali dvema trasirkama in dvema tablama, najmanj en posnetek pa je bil brez dodatnih označb. Na eni od tabel

7 Oznake PN (posebne najdbe) so bile določene šele po arheoloških raziskavah, v preliminarnem sortiranju gradiva, nanašajo pa se na odlomke, ki so bili prvotno predvideni za izris.

9 Načrt raziskanega območja s sektorji in kvadranti ter lokacijo presekov. Merilo 1: 400.

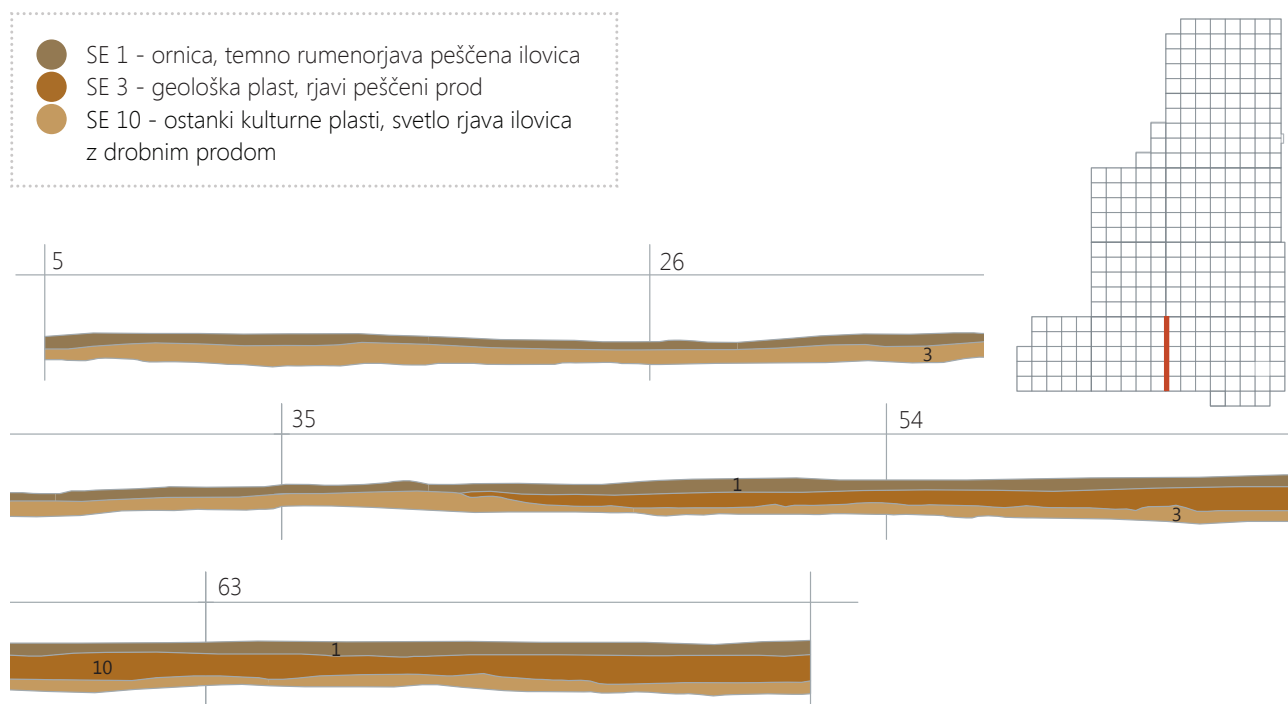
sta bila zabeležena ime najdišča in datum posnetka, druga je vsebovala št. sektorja, kvadranta in stratigrafske enote. Oznake za sever manjkajo, a je na podlagi mreže izkopnega polja iz fotografije večinoma mogoče razbrati smer, iz katere je bila posamezna fotografija narejena.

Osnovna stratigrafska slika na najdišču Slivnica 2B je prikazana z izbranimi sektorskimi kumulativnimi preseki (sl. 9). Iz presekov in terenske dokumentacije je razvidno, da predstavlja geološko osnovo na najdišču plast rjave peščene prodnate rečne naplavine (SE 3, sl. 9–19). Gre za skrajni zgornji sloj dravskega silikatnega proda, ki je na območju najdišča segal v globino več kot štiri metre, kar se je izkazalo iz profila, nastalega pri kopanju gramoza s strani izvajalca gradbenih del (sl. 7) (Belaj 1998, 9).

Nad prodnato geološko osnovo se je v sektorjih 2–4 in 8–10 nahajala plast temno rjave prhke peščene ilovice s prodom, označena kot SE 2 (sl. 12–13, 15–20). Podobna plast je bila odkrita tudi v zahodnem delu sektorja 5, v kvadrantih z oznakami a, b in c, kjer je bila označena kot plast SE 5. Pomembno je, da so se v obeh plasteh nahajale najdbe, a le v njenem zgornjem delu, zato izkopavci domnevajo, da gre za infiltracijo iz ornice zaradi oranja (Bavec, Belaj, Los 1998, 3).

V večjem delu izkopnega polja je bila nad plastjo SE 2 odkrita le še vrhnja preorana plast. Gre za prhko peščeno ilovico temno rumeno-rjavega barvnega odtenka, ki je bila v sektorjih 9 in 10 označena kot SE 6 (sl. 19–20), v ostalih sektorjih pa kot SE 1 zaradi nekoliko svetlejšega barvnega odtenka in manj proda (sl. 10–11, 14). Izjema je osrednji del izkopnega polja s sektorji 1, 5 in 6, v katerem je bila geološka osnova najgloblje. Tam se je nad geološko osnovo nahajala zemlja svetlo rjave barve, SE 10, debeline med 10–20 cm (sl. 10–11, 14), ki so jo izkopavci zaradi večjega števila najdb, posebej pa zaradi najdenih zgostitev hišnega ometa, označili kot ostanek t. i. kulturne plasti (Bavec, Belaj, Los 1998, 2, 4). Za razumevanje njenega nastanka sta zanimivi dve stvari. Prvič, da na območju, kjer se pojavlja, ni bila odkrita plast SE 2 kot v sosednjih sektorjih, ampak le ornica (SE 1) in geološka osnova (SE 3). In drugič, da je bila tudi ta plast premešana z novodobnim oranjem, saj so bili v njej odkriti najdbe iz različnih arheoloških obdobij ter tudi kosci zrnja in stebel koruze.

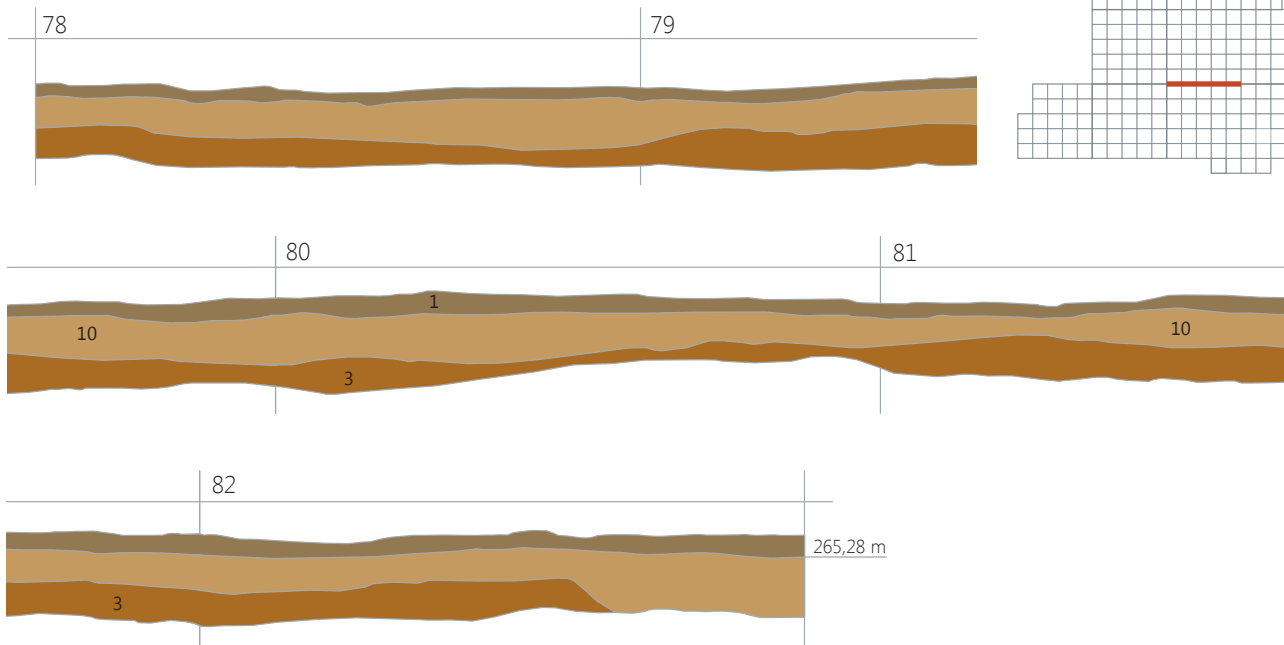
Na najdišču so bile, kot že rečeno, odkrite tudi jame, vkopane v prodnato geološko osnovo (SE 3). Pri tem velja omeniti, da so bili sledovi nekaterih vidni tudi že v premešani plasti nad geološko osnovo – SE 2 (sl. 20–21).⁸

10 Presek P 1, zahodni rob sektorja 1. Merilo 1 : 50.

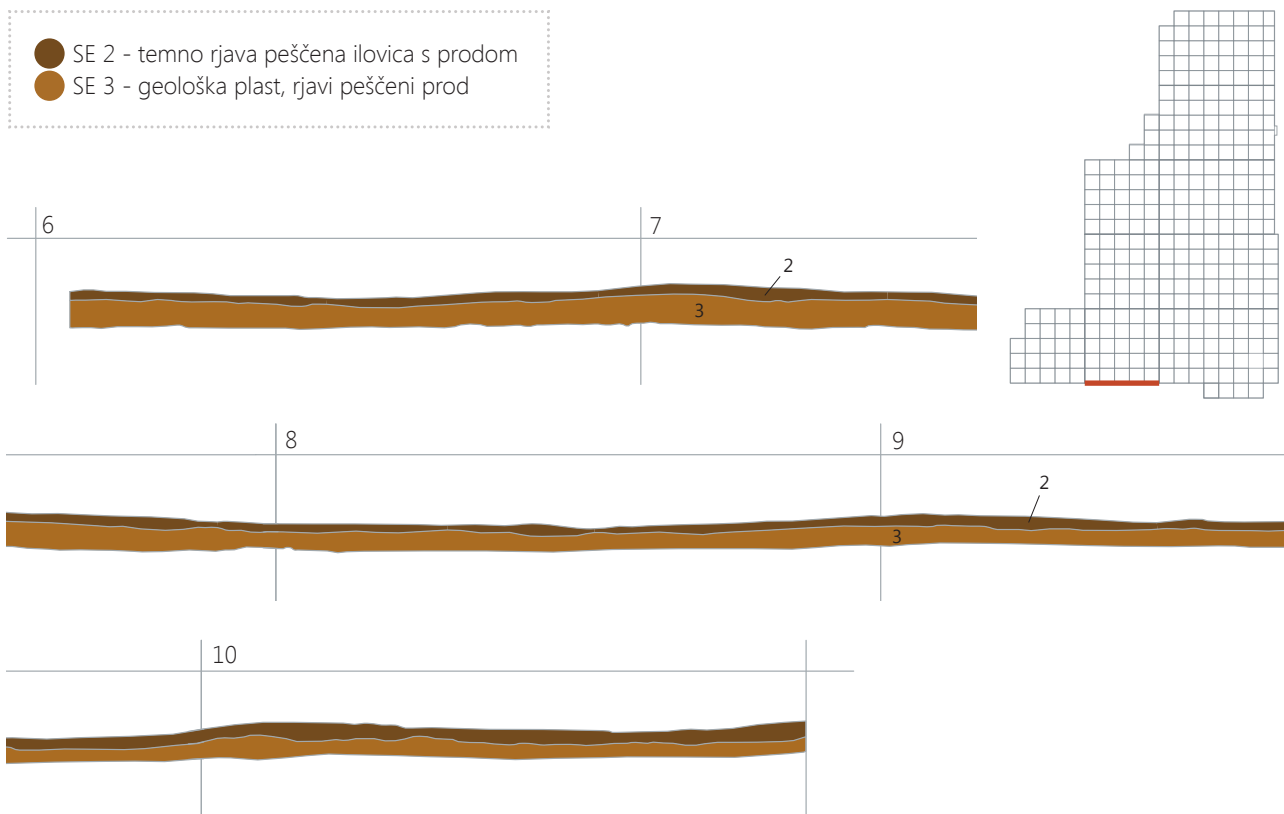
8 Nekaj je bilo odkritih tudi recentnih jam (SE 501a/501, SE 400/401), ki smo jih iz nadaljnje obravnave izpustili. Prav tako v našo interpretacijo najdišča nismo vključili tri lise, odkrite v sektorjih 9 in 10, saj so bile brez najdb in interpretirane kot jame naravnega izvora, nastale zaradi delovanja korenin (SE 900/901, SE 902/903 in SE 904/905).

- SE 1 - ornica, temno rumenorjava peščena ilovica
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod
- SE 10 - ostanki kulturne plasti, svetlo rjava ilovica z drobnim prodom

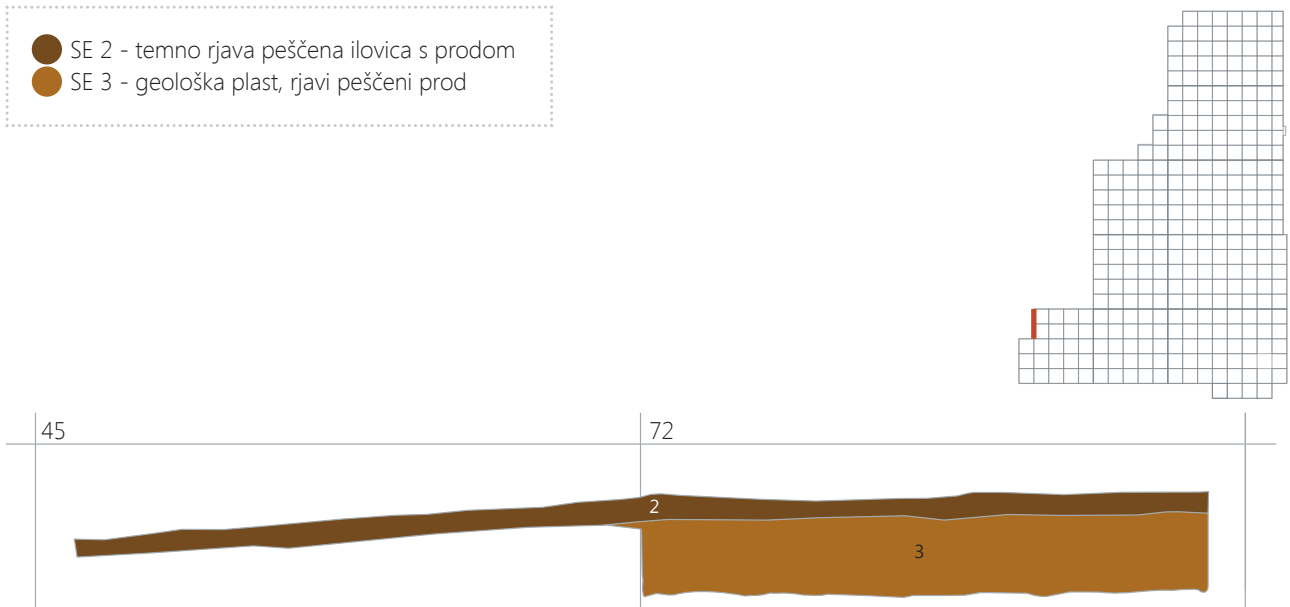
11 Presek P 2, južni rob sek. 5. Merilo 1: 50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod

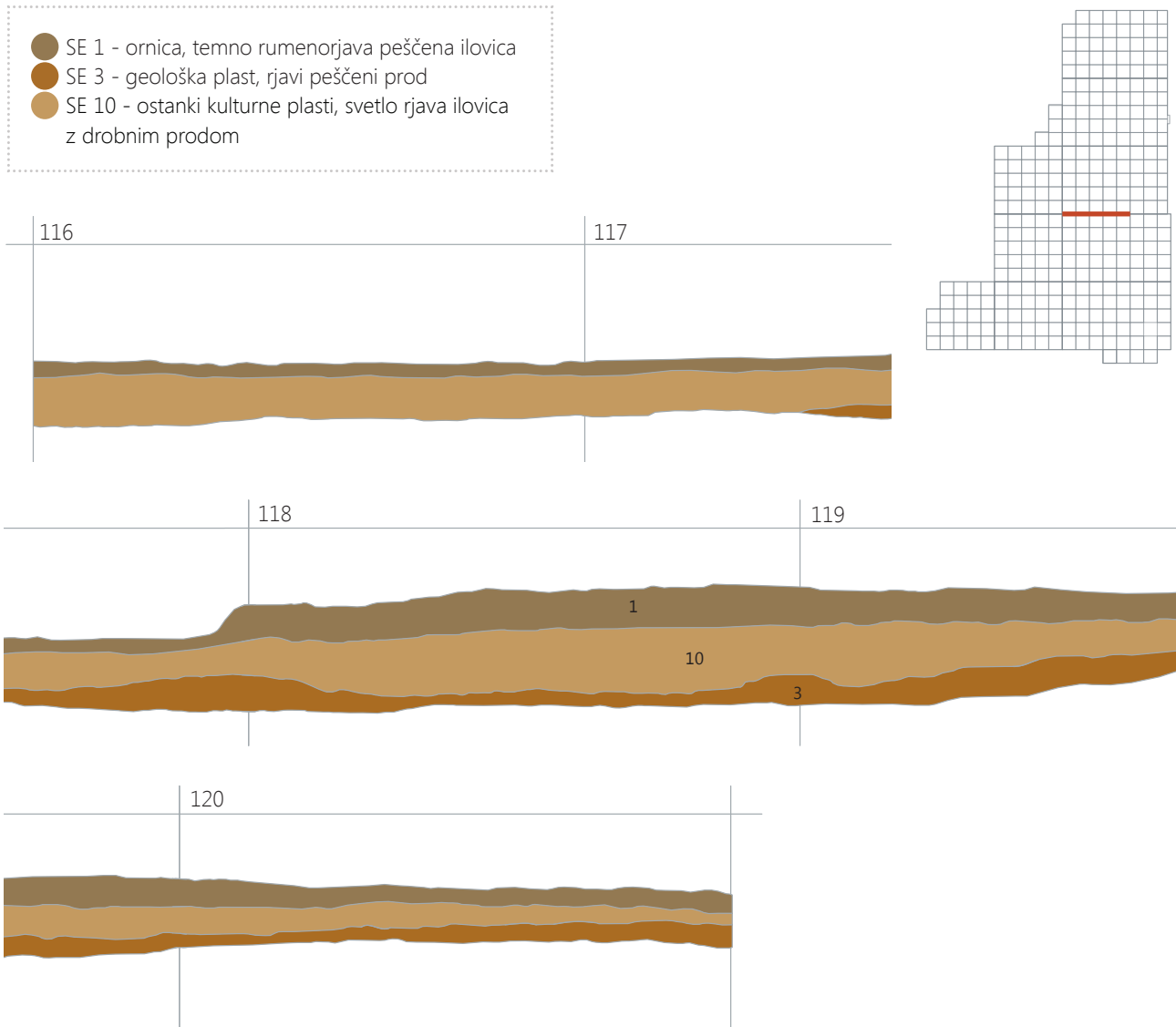
12 Presek P 3, južni rob sektorja 2. Merilo 1: 50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod

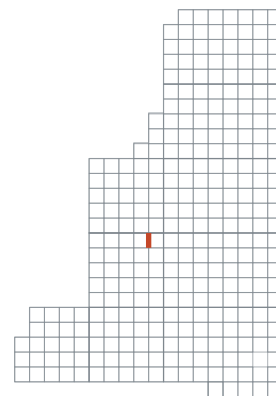
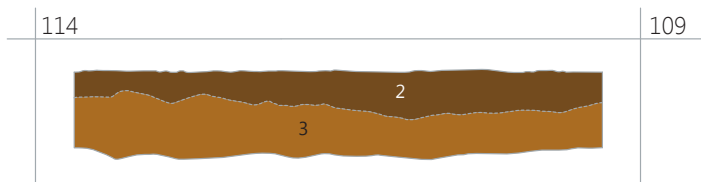
13 Presek P 4, zahodni rob sektorja 3. Merilo 1: 50.

- SE 1 - ornica, temno rumenorjava peščena ilovica
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod
- SE 10 - ostanki kulturne plasti, svetlo rjava ilovica z drobnim prodom

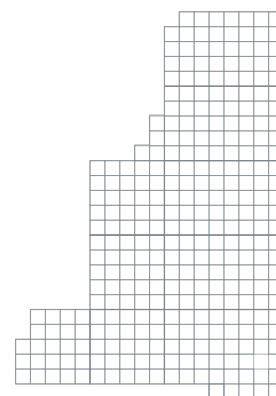
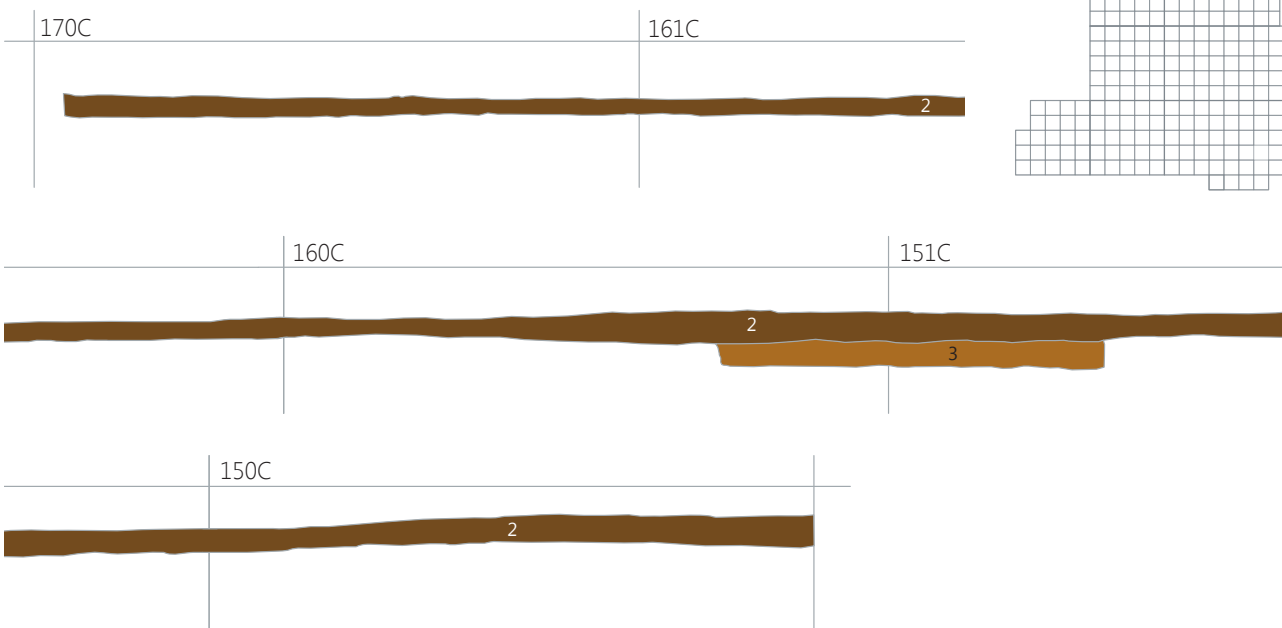
14 Presek P 5, severni rob sektorja 5. Merilo 1: 50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod

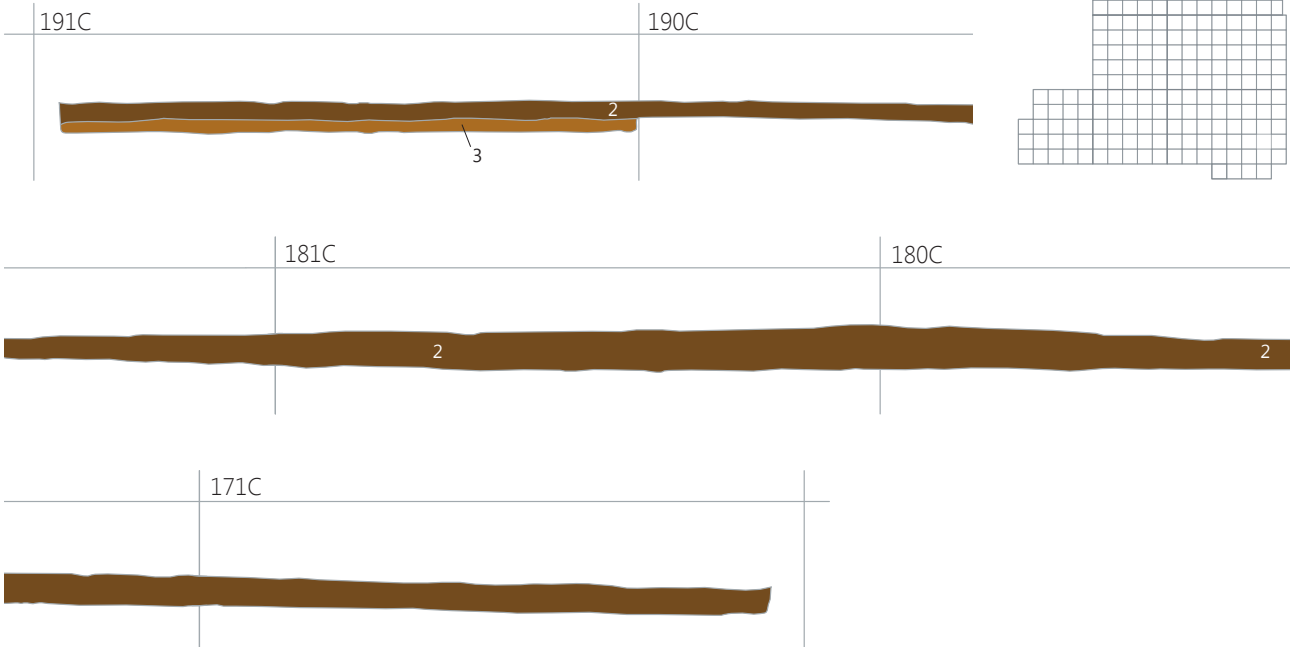
15 Presek P 6, vzhodni rob sektorja 4. Merilo 1:50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod

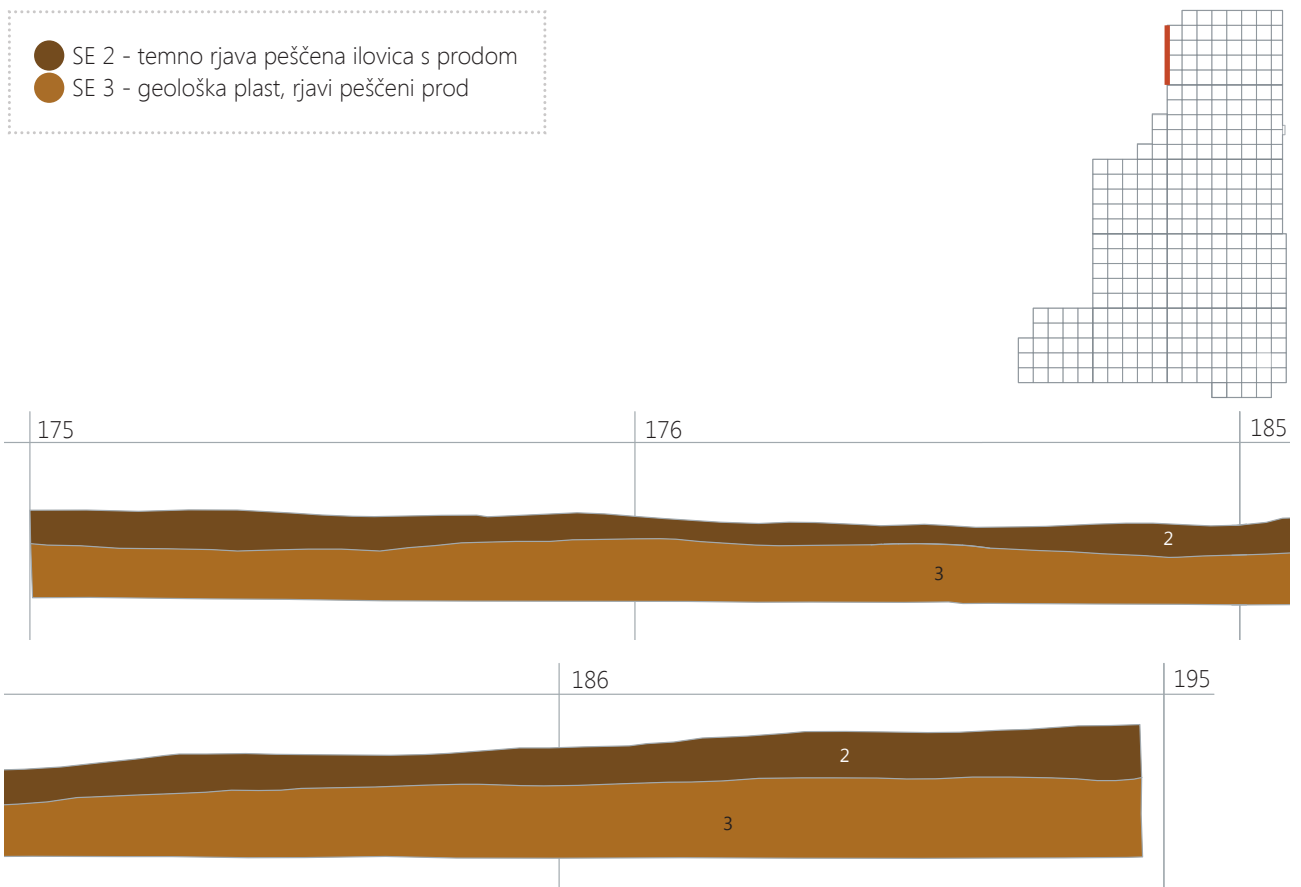
16 Presek P 7, vzhodni rob sektorja 7. Merilo 1:50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod

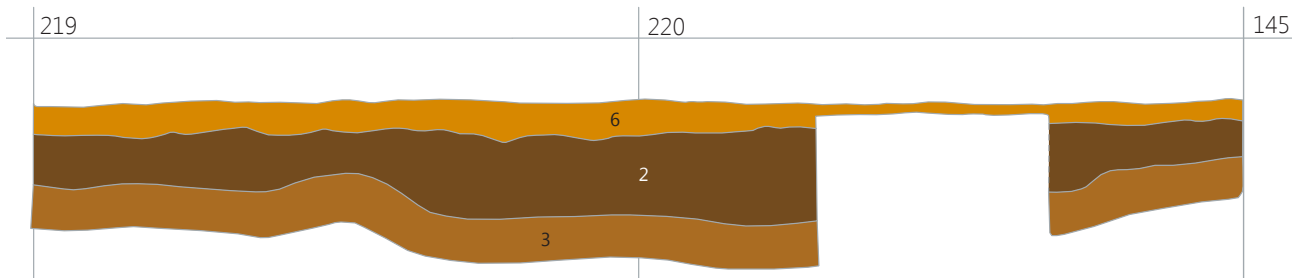
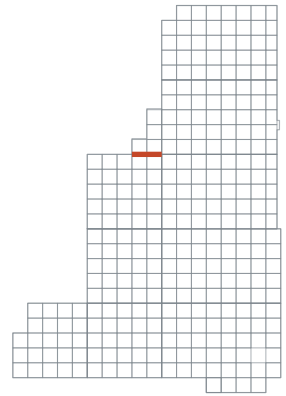
17 Presek P 8, vzhodni rob sektorja 8. Merilo 1 : 50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod

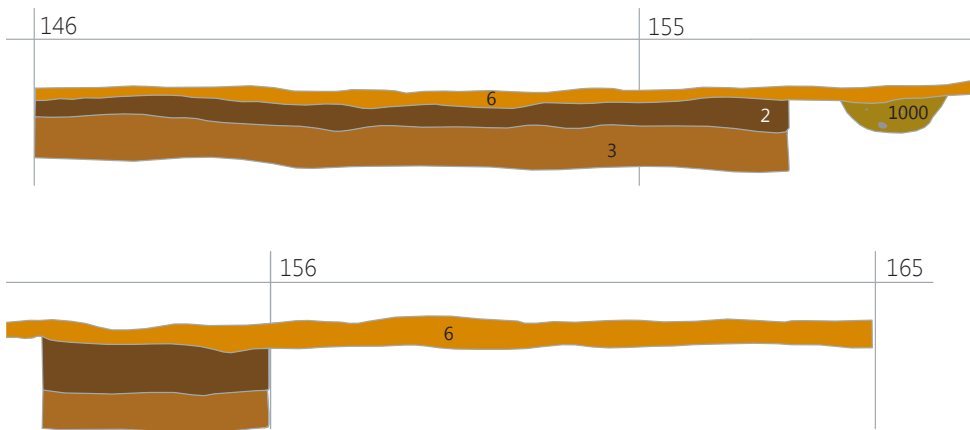
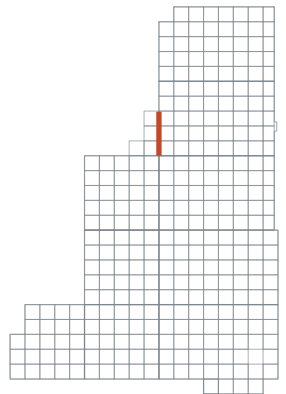
18 Presek P 9, zahodni rob sektorja 8. Merilo 1 : 50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod
- SE 6 - ornica, rumeno rjava peščena ilovica

19 Presek P 10, severni rob sektorja 9. Merilo 1:50.

- SE 2 - temno rjava peščena ilovica s prodom
- SE 3 - geološka plast, rjavi peščeni prod
- SE 6 - ornica, rumeno rjava peščena ilovica
- SE 1000 - jama

20 Presek P 11, vzhodni rob sektorja 10. Merilo 1:50.

5 Rezultati arheološkega izkopavanja

Na najdišču Slivnica 2B so bile odkrite arheološke ostaline iz različnih obdobij. Keramično gradivo izhaja predvsem iz vrhnjih premešanih plasti, nekaj najdb pa je bilo odkritih tudi v jamah. Na osnovi lončenine ugotavljamo, da so jame vsaj iz dveh različnih arheoloških obdobij: iz pozne bronaste ali starejše železne dobe in iz mlajše železne dobe (sl. 21). Precej jam pa je ostalo tudi neopredeljenih, saj so bile brez najdb, ali pa so bili v njih odkriti manjši keramični odlomki, ki niso kronološko natančno opredeljivi. Največ takšnih jam je bilo odkritih v sektorju 1 (sl. 21, 22).

5.1 Naselbinski sledovi iz pozne bronaste ali starejše železne dobe

Na občasno rabo prostora v prvi polovici 1. tisočletja pr. n. št. kažejo tri majhne jame, odkrite v severnem delu arheološkega najdišča, v sektorju 10 (SE 1000/1001), v sektorju 8 (SE 800/801) in v sektorju 7 (SE 700/701) (sl. 21).

Posebej zanimiva je jama SE 800/SE 801, v kateri je bilo odkrita obilica oglja in ožgane ilovice ter slaba polovica spodnjega dela plitve posode z robom (G1). Verjetno gre za pekvo, zato bi lahko jama služila kot kratkotrajno ognjišče, v katerem je potekala priprava hrane. Okvirno starost najdbe kažejo primerjave iz bližnjih starejšeželeznodobnih in poznobronastodobnih najdišč. Od železnodobnih naselbin je treba najprej omeniti višinsko utrjeno naselbino Poštela nad Radvanjem, ki sodi v čas med Ha B3 in Ha D1 (Teržan 1990, 26–36, t. 35: 9, 11, 12, 15, 16), in halštatsko nižinsko naselbino v Hotinji vasi iz obdobja Ha C do Ha D1 stopnje (Gerbec 2015, G54–56, G104, G119, G120, G190, G281–289, G346, G369). Sicer pa so pekve splošno značilne tudi za poznobronastodobne in starejšeželeznodobne naselbine. Podobni primerki so bili npr. odkriti na bližnji nižinski naselbini Ha A stopnje v Orehovi vasi (Grahek 2015, G82, G200–201), v bronastodobnih plasteh na Brinjevi gori (Oman 1981, t. 32: 6, t. 36: 9), na naselbini v Ormožu iz razpona Ha B2/3–Ha D1 (Dular, Tomanič Jevremov 2010, 69–72, t. 4: 4, t. 26: 16, t. 30: 8, t. 31: 4, t. 32: 4, t. 65: 7, t. 100: 6, t. 113: 1, t. 115: 12) in na njej približno sočasni naselbini v Gornji Radgoni (Dular 2013, t. 68: 7, t. 73: 9, t. 90: 9).

Preostali jami sta prav tako vsebovali kose ožgane ilovice in keramične odlomke, a gre le za manjše kose posod. Odlomki iz jame SE 1000/1001 pripadajo trem različnim hrambenim posodam (prva posoda: G4; druga posoda: G5–G7⁹), keramika iz jame SE 700/701 pa fragmentirani keramični uteži za statve (G2) in najširšemu obodu posode s stožčastim vratom (G3).

Za datacijo jame SE 700/701 je relevantna posoda s stožčastim vratom, pri kateri sta v zgornjem in v spodnjem delu ramen ohranjeni dve odebelitvi (G3). Pogled na keramične zbirke iz drugih najdišč kaže, da bi lahko vsaj ena od odebelitev predstavljala prehod v ročaj, kar bi pomenilo, da gre za dele amfore. Več kosov takih posod je bilo odkritih v naselbinskih plasteh na Ptujskem gradu in v Ormožu (Dular 2013, t. 37: 1; Dular, Tomanič Jevremov 2010, t. 19: 1, t. 90: 7, t. 112: 1), na poznobronastodobnem grobišču v Pobrežju in na gomilnem grobišču v Kleinkleinu, Dular pa jih na podlagi analogij datira v razpon med Ha B1 in Ha C0 (Dular 2013, 36–37, sl. 10: A 2). Vendar zaradi slabše ohranjenosti posode prav tako ni za izključiti, da gre za nekoliko drugačno amforo, npr. za posodo, kakršna je bila odkrita na naselbini v Rogozi v okviru starejšežarnogrobiščnega obdobja (prim. npr. s Črešnar 2010, t. 18: 9).

V tretji jami, SE 1000/1001 so bili odkriti odlomki večje posode, ki je bila med držaji okrašena z razčlenjenim plastičnim rebrom (G5–G7), in odlomek hrambene posode, ki je bila pod ustjem okrašena z vodoravnim nizom vtisnjenih jamic (G4). Posode z nizom vtisnjenih jamic srečamo na bližnjih naselbinah v Rogozi (Črešnar 2010, 13–14, sl. 4: 71, t. 4: 3) in Orehovi vasi (Grahek 2015, G512), ki sodita v starejšežarnogrobiščno obdobje, kar je podkrepljeno s ¹⁴C datacijami (Črešnar 2010, 72–73, sl. 37; Grahek 2015, 345–348, sl. 42, sl. 61), ter na Brinjevi gori, v plasteh domnevno sočasne Hiše C (Oman 1981, 145–146, 148, sl. 1, 149–150, t. 11: 7, t. 15: 1). Tak okras na hrambenih posodah pa je prisoten tudi v mlajšežarnogrobiščnem obdobju, kar nakazujejo

9 21 (stran 23) Kompozitni tloris najdišča. Merilo 1: 300.

9 Odlomek tretje posode ni predstavljen v katalogu. Gre za kos podobnega ostenja z razčlenjenim plastičnim rebrom.

• 267.4

- raziskano območje
- pozna bronasta/starejša železna doba
- mlajša železna doba
- prazgodovina
- neopredeljeno
- uničeno pred izkopavanjem
- 504 stratigrafska enota

• 267.2

Sek. 8

Sek. 10

Sek. 7

Sek. 9

Sek. 6

Sek. 4

Sek. 5

• 267.2

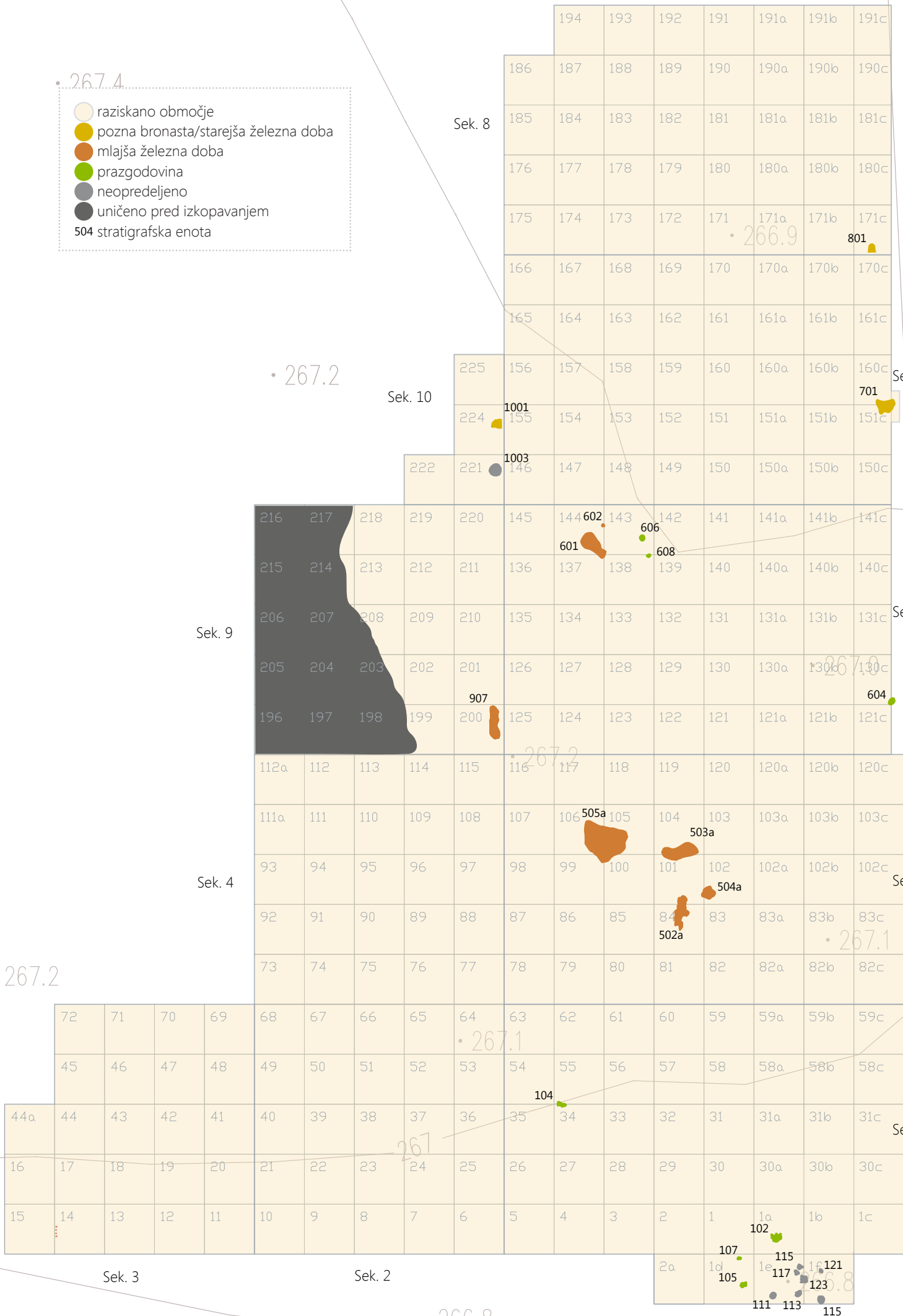
• 267.1

Sek. 1

Sek. 3

Sek. 2

• 266.8

primerjave iz mlajših plasti na Brinjevi gori (Oman 1981, t. 34: 13) in v starejši železni dobi, kar je videti npr. v severovzhodni Sloveniji na primeru gradiva iz Poštele (Teržan 1990, t. 6: 21, t. 11: 6) in Ormoža (Dular, Tomanič Jevremov 2010, t. 7: 1, t. 17: 4, t. 32: 15, t. 69: 8, t. 92: 3), na avstrijskem Štajerskem pa na primeru gradiva iz naselbine Burgstallkogel (Smolnik 1994, t. 104: 1, 2, t. 115: 13). V isti čas lahko spadajo tudi odlomki posode, ki je bila okrašena z razčlenjenim plastičnim rebrom med držaji (G5–G7) (prim. npr. s Teržan 1990, t. 53: 10, t. 54: 2, t. 55: 11; Dular 2013, t. 29: 9–10).

5.2 Sledovi poselitve iz mlajše železne dobe

Na najdišču Slivnica 2B so bili odkriti tudi razmeroma številni odlomki lončenine iz mlajše železne dobe. Največ jih izhaja iz plitvih jam nepravilnega tlorisa SE 505/SE 505a (G9–G30), SE 503/SE 503a (G31–G52), SE 504/SE 504a (G53–G55), SE 502/SE 502a (G56) v osrednjem delu najdišča (sl. 21). Nekaj kosov posod je bilo odkritih med koncentracijama ožgane

ilovice SE 601 (G8) in SE 602, ki sta se nahajali pod ornico v rdečkasti plasti SE 610, preostali pa izhajajo iz plasti. Tem ostalinam lahko s funkcionalnega vidika pripišemo naselbinski značaj, vendar ostaja njihova podrobnejša funkcija neznana; verjetno pa ne gre za sledove hiš. Za latensko obdobje v severovzhodni Sloveniji so namreč značilne zemljanke ovalnega ali pravokotnega tlorisa, grajene s pomočjo stojk.¹⁰ Na obravnavanem najdišču pa so jame nepravilnega tlorisa in brez spremljajočih jam za stojke. Dve jami (SE 605/SE 606 in SE 607/SE 608), ki bi lahko služili za stojki, sta bili odkriti v bližini zgostitev ožgane ilovice (SE 601 in SE 602), vendar tudi ti nista zanesljivo iz mlajše železne dobe.

V naselbinskih jamah in med koncentracijama ožgane ilovice je bila odkrita izključno keramika. Gre za manjše keramične odlomke, med katerimi je prepoznati več tipov posod (G8–G21, G24, G31–G48, G51–G56), vijčke (G22, G23, G26, G27, G49, G50) in keramične uteži (G25, G28–G30). V osnovi je videti, da je bila keramika izdelana na eni strani prostoročno, na drugi strani pa na vretenu. Prostoročno so bili poleg vijčkov in keramičnih uteži izdelane večje posode, ki jih obravnavamo kot lonce (G8, G13, G17–G21,

22 Pogled z juga na območje z jamami v kvadrantih 1e in 1f.

¹⁰ Glej npr. Guštin *et al.* 2017, 99–100; Kerman 2011; Kerman 2011b, 41; Kerman 2011c, 32–33; Kerman 2016.

G53–G55), nekatere sklede polkroglastih oblik (G15, G33, G35, G36, G38–G41) in sklede z neizrazitim navpičnim robom ustja (G14, G37),¹¹ medtem ko so bili na vretenu izdelani lonci iz grafitne keramike (G42), sklede z izvihanim robom ustja (G11, G31, G32) in posodi z rahlo uvihanim odebeljenim ustjem – skledi ali keliha (G9, G10). Keramika, ki je bila izdelana prostoročno, ima večinoma grobo površino neenotne barve. Lončarsko glino, iz katere je bila narejena, lahko opišemo kot fino zrnato oziroma drobnozrnato,¹² saj je v njej opaziti tudi posamezne delce keramike (npr. G13–G15, G21, G24, G33, G37, G47, G54), keramike in kalcita (G39), keramike in kremena (G17, G19) ali le kremena (G20). Izjeme, ko je bila prostoročno izdelana posoda narejena iz zelo fino zrnate lončarske gline brez pustila, so redke. V enem takem primeru je imela posoda gladko, ravno površino (G8), pri ostalih pa gre za preprosto oblikovane sklede z neravno površino (G35, G36). Na drugi strani so bile posode, oblikovane na vretenu, brez izjeme narejene iz gline brez večjih delcev pustila (zelo fino zrnate lončarske gline), površina pri taki keramiki je običajno povsem ravna, gladka in enotne barvne (G9–G12, G31, G32, G34, G42–G46, G48, G52), v enem primeru tudi svetlikajoča se, kar kaže, da je bila verjetno spolirana (G16).

Posode so bile žgane različno. Ločiti je mogoče štiri načine – nepopolno oksidacijsko, nepopolno oksidacijsko z redukcijskim žganjem v končni fazi, redukcijsko in oksidacijsko žganje (Horvat 1999, 53–54). Največ posod je bilo žganih nepopolno oksidacijsko, pri čemer gre v tej kategoriji predvsem za izdelke, ki so bili narejeni prostoročno (G8, G13–G15, G17–G21, G33, G35, G38, G40, G47, G53–G55). Drugi, precej pogost način žganja je nepopolno oksidacijsko z redukcijskim v končni fazi. Tako so bile žgane predvsem posode, ki so bile izdelane na vretenu iz zelo fino zrnatih glinenih mas in imajo gladko, ravno površino: to so sklede (G31, G32), skleda ali kelih (G9) in druge slabo ohranjene posode tankih sten, ki so ostale zaradi njihove slabe ohranjenosti neopredeljene (G12, G43–G46, G48, G52). Ena skleda, izdelana na vretenu, je imela površino in jedro temno sive do zelo temno sive barve (G11). Enako velja za edini odlomek steklenici podobne posode, ki ima svetlikajočo se, morda spolirano površino (G16). Ti dve posodi sta bili najverjetneje žgani redukcijsko skozi celotni čas žganja. Enako lahko sklepamo za oba odlomka posod iz

grafitne keramike (G34, G42) in za nekaj skled preproste oblike prostoročne izdelave (G36, G37, G39, G41); posebnost na najdišču pa predstavlja odlomek ustja z ostenjem majhne, na vretenu izdelane posodice (G10), saj je bila žgana oksidacijsko, njena površina pa je bila dodelana z gline-nim premazom rdeče-rumene barve.

Lončenina iz mlajšeželeznodobnih jam je bila v nekaterih primerih tudi okrašena. Od 48 odlomkov jih ima okras 18, torej 37,5 %. Ornament je bil vedno narejen pred žganjem, in sicer na različne načine: z lepljenjem razčlenjenih plastičnih reber (G19, G54), z modeliranjem gladkega plastičnega rebra (G55), z vrezovanjem oziroma s potegi različnih pripomočkov po površini predmeta in z vtiskovanjem paličici podobnega orodja v površino predmeta. Vrezan okras je lahko bil narejen z orodjem, ki je imelo majhno konico (G9, G10, G11, G31, G32, G34, G48, G49), z orodjem, ki je imelo več prožnih konic – t. i. metličenje (G8), ali z orodjem z večjo topo konico (G13). Pri enem od vijčkov iz jame SE 505/SE 505a je bil okras narejen v kombinaciji vrezovanja in vtiskovanja, pri čemer je verjetno šlo za isto orodje (G22). Drugi vijček iz te jame je bil okrašen s koleščkom ali z orodjem, ki je imelo več konic (G23).

Okras je bil narejen na zunanji površini posod, najpogosteje med najširšim obodom in ustjem (G9–G11, G13, G31, G32, G34, G48, G54, G55). V dveh primerih so vtisnjene jamice na ustju (G12, G17), v enem pa se nahaja okras – gre za vreze – v spodnjem delu posode nad dnom (G8), kar je sicer tipično za čas mlajše železne dobe.

Lonci

Daleč največ latenskega keramičnega gradiva je bilo odkritega v jamah SE 505/SE 505a in SE 503/SE 503a. Je precej enotno. Med najznačilnejše najdbe spada odlomek na vretenu izdelanega lonca iz sive grafitne keramike s poudarjenim prehodom v ustje in vodoravnim žlebom na ramenih iz jame SE 505/SE 505a (G42). Najverjetneje gre za sodčast tip lonca z odebeljenim ustjem in trebušastim spodnjim delom, kakršni so bili v spodnjem delu okrašeni z navpičnim metličastim okrasom ali metličastim okrasom v mreži, čemur v prid poleg oblike govori tudi dejstvo, da gre za grafitno keramiko (prim. npr. z Guštin *et al.* 2017, G2310 in Teržan 1990, G19). Za enak tip posode gre verjetno tudi pri majhnem odlomku ustja posode iz grafitne keramike, ki je bil odkrit v jami SE 505/SE 505a (G34), saj so lahko bili tovrstni lonci različnih velikostnih razredov (prim. npr. s Kerman 2011, 70–71, najdba št. 10; Guštin *et al.* 2017, 101–102, 542–667, G1886, G2502). K temu tipu lonca pa verjetno sodi tudi odlomek dna z ostenjem lonca iz SE 601, ki je bil okrašen z navpičnim glavničanjem (G8), čeprav ne gre za

11 Rob ustja imenujemo del med najširšim obodom in ustjem sklede oziroma med rameni in ustjem, pri skledah, ki imajo zgornji del posode sestavljen iz dveh delov (Kramberger 2014b, 118–119; sl. 79).

12 Horvat 1999, 159, 217. Razdelitev glede na zrnavost lončarske gline je bila narejena po enakih razredih kot tukaj: Kramberger 2010, sl. 8–9; Kramberger 2014a, App. 1.

grafitno keramiko. Raziskave latenske keramike iz bližnjega Ormoža namreč kažejo, da se metličast ornament večinoma navezuje na tako oblikovane lonce, ki niso nujno izdelani iz grafitne keramike (Dular, Tomanič Jevremov 2009, 172).

Sodčasto oblikovani lonci z odebeljenim ustjem so splošno značilni za konec srednjega latena in za stopnjo Lt D, na širokem območju od spodnjega Podonavja do srednje Evrope (npr. Guštin *et al.* 2017, 105; Dular, Tomanič Jevremov 2009). Pri nas so bili odkriti npr. na najdiščih Trnava (Novšak *et al.* 2006, G22, G23, G25, G72, G83) in Šmatevž (Tica, Djurić 2007, G92, G126), ki sta bili raziskani na trasi štajerske avtoceste, na odseku Arja vas–Vransko in iz Celja (Tiefengraber 2011, 96, sl. 4). V Podravju so odlomki posod tega tipa poznani npr. s Poštele (Pahič 1966, t. 17: 5; Teržan 1990, t. 13: 10, t. 16: 19), iz Meljskega hriba (Pahič 1985b, 214, sl. 25: 4, 9; Kavur 2001, sl. 8: 7), iz kompleksa latenske peči iz Spodnje Hajdine (Tomanič Jevremov, Guštin 1996, sl. 5: 7, sl. 6: 3, sl. 7: 1–3; Božič 1993, 197), iz Ormoža (Pahič 1966, t. 13: 3; Dular, Tomanič Jevremov 2009, t. 4: 1–7, t. 5: 3–7, 10) in iz številnih drugih najdišč, ki še čakajo na objave (npr. Malečnik, Pobrežje itd.). Na južnih obronkih Pohorja je približno sočasna latenska poselitve izpričana na višinski utrjeni naselbini na Brinjevi gori, kar med drugim kaže tudi sodčasto oblikovan lonec iz grafitne keramike z odebeljenim ustjem (Pahič 1985c, 1–2, 4, 10, 13, t. 1: 21).

Poselitveni horizont s konca srednjega in iz poznega latena je dobro zastopan tudi na najdiščih v Prekmurju, kar je rezultat najnovejših arheoloških izkopavanj, ki so potekala ob gradnji pomurske avtoceste. Na vseh najdiščih so pogosti sodčasto oblikovani lonci z odebeljenim ustjem iz grafitne keramike. Najpomembnejše naselbine so Nova tabla pri Murski Soboti (Guštin *et al.* 2017, G1896, G2332, G2431), Kotare–Baza pri Murski Soboti (Kerman 2011, najdbe št. 1, 8–10, 53; Kerman 2011b, 43–44, G919–922), Kotare–Krogi pri Murski Soboti (Kerman 2011c, 33, G362, G363, G434–G436), Pod Kotom–sever pri Krogu (Kerman 2011a, 50, G430, G441) in Oskrbni center jug pri Murski Soboti (Pavlovič 2011, 88, najdba št. 1, sl. 6). Omeniti velja tudi nekaj primerjav z najdišč s sosednje avstrijske Štajerske, npr. s poznolatske naselbine Frauenberg pri Lipnici (Tiefengraber 2015, 635) ter naselbin Södingberg in Leibing, ki sta datirani v srednjo (Lt C) in predvsem v pozno latensko stopnjo (Lt D) (Tiefengraber 2009, 261–277, sl. 18: 1, sl. 23: 4, 6). Podobno oblikovani lonci so značilni tudi za približno sočasne naselbine v vzhodni Avstriji (npr. Urban 1996, 198–199, sl. 3; Kern 1996, 212, t. 7: 1, t. 8: 6–7, t. 10: 4–5) in na sosednjem Hrvaškem (npr. Jakopovec – Blizna – Bekić 2006, 115, t. 20: 1, 5; Ciglana – zeleno polje – Drnić, Skelac 2008, t. 9: 1; Sisak – Drnić, Miletić Čakširan 2014, t. 6: 11, t. 7: 2, t. 19: 4, 7, t. 20: 1) ter tudi širše.

Poleg omenjenega lonca je bilo v latenskih jamah na najdišču Slivnica 2B odkritih več drugače oblikovanih loncev (G13, G17, G18, G20, G21, G54). Od teh so ožje tipološko določljivi trije kosi, ki pripadajo dvema različnima tipoma posod: sodčasto oblikovanemu loncu s skoraj oglatim, odebeljenim ustjem (G17, G18) in loncu z usločenim zaobljenim ustjem, pod katerim je širok žleb (G13). Vse posode so bile izdelane prostoročno, pri čemer je bil eden od sodčasto oblikovanih loncev na odebeljen ustju okrašen s poševnimi vtisnjenimi jamicami (G17), druga zelo podobna posoda pa je bila brez okrasa (G18). Nobena od omenjenih posod nima na bližnjih latenskih najdiščih povsem ustrezne primerjave, kar bi lahko kazalo na lokalno posebnost ali na infiltrirano starejšo najdbo iz pozne bronaste dobe. Primerljivega loncu (G17), ki ima ustje ravno tako razčlenjeno s poševnimi vrezji, je najti le na Novi tabli pri Murski Soboti, vendar med kronološko neopredeljenim keramičnim gradivom (Guštin *et al.* 2017, G2562).

Za precej bolj razširjen tip posode gre pri odlomku lonca z usločenim zaobljenim ustjem, pod katerim je širok žleb (G13). Tudi za to posodo je najti dobre primerjave na Novi tabli, pri čemer gre v tem primeru za enega značilnih tipov za opredelitev latenskodobne naselbine na konec stopnje Lt C2 in v stopnjo Lt D (Guštin *et al.* 2017, 101–102, 105, sl. 54: L1, G1930, G1978, G1979, G2029). Primerjave jim je, kot ugotavlja že M. Guštin s sodelavci, najti tudi na drugih sočasnih najdiščih v Prekmurju, kot so Kotare–Krogi (Kerman 2011c, G407), Pri Muri pri Lendavi (Šavel, Sanković 2011, 48, 49, G381) in Zatak pri Lendavi (Guštin, Tomaž 2014, G3, G4) ter na sosednjem Hrvaškem (Banjščina – Bukovje – Bekić 1996, 75, t. 1: 7; Jakopovec – Blizna – Bekić 1996, 159–164, t. 13: 3, 15: 1, 3, 16: 2, 4; Sisak – Drnić, Miletić Čakširan 2014, 231–244, t. 5: 9, 8: 12, 9: 3, 13: 12, 14: 5, 25, 18: 29; glej tudi Guštin *et al.* 2017, 102).

Sklede

Datiranju jam SE 503/SE 503a in SE 505/SE 505a v pozno latensko obdobje ali na prehod iz stopnje Lt C2 v stopnjo Lt D ustrezajo tudi sklede, ki jih je mogoče razdeliti na dva tipa: prostoročno izdelane sklede polkroglaste oblike (G14, G15, G33, G35, G36, G38–G41) in na vretenu izdelane sklede z izvihanim robom ustja (G31, G32, morda tudi G11, G12 in G46). Za kronološko opredelitev gradiva se zdita pomembnejši skledi z izvihanim robom ustja. Omenjeni posodi sta enake izdelave. Imata gladko, ravno površino, zelo temno sive oziroma sive barve, izdelani sta bili iz zelo fino zrnate lončarske gline, žgani nepopolno oksidacijsko, redukcijsko v končni fazi in okrašeni z dvema vodoravnima vrezoma na ramenih (G31, G32).

Sklede z izvihanim robom ustja sodijo med običajno latensko gradivo na širšem prostoru. V latenskem obdobju so del pivskih servisov že v Lt B stopnji po srednjeevropski kronološki shemi, pojavljajo se v stopnji Lt C in tudi še v stopnji Lt D. Če se omejimo na začetke latenske poselitve na Dravskem polju, je treba najprej omeniti skledo iz bogatega ženskega groba 4 v Srednici pri Ptujju, ki je bil predvsem na osnovi kovinskih najdb, kot so bronasta zapestnica z odebelitvijo, bronasta fibula tipa Duchcov, votli dvodelni železni obroček, votle narebrenе nanožnice iz bronaste pločevine, datiran na konec La B stopnje (Kavur, Lubšina Tušek 2016, 49–72, sl. 14, sl. 23; Kavur 2014, 25–27). Podobna skleda je bila odkrita tudi v grobu 2 v Orehovi vasi, skupaj z glinenko, ki ga L. Grahek vzporeja z grobom 6 iz Srednice (Grahek 2015, 43, G1094). Omenjeni skledi se od naše prve (G31) razlikujeta po tem, da je njuno ustje manj odebeljeno in da imata na notranji strani ustja utor, ki manjka pri naši drugi posodi (G32). V tem pogledu so bolj primerljive posode iz najdišč na Dravskem polju, ki so datirane v pozno latensko obdobje oziroma na prehod iz stopnje Lt C v stopnjo Lt D in v stopnjo Lt D. Izpostaviti velja najdbe iz okolice latenske lončarske peči na Spodnji Hajdini, kjer je bilo odkritih precej podobnih posod z dvema vzporednima ozkima žlebičema na prehodu v vrat (Tomanič Jevremov, Guštin 1996, 276–277, sl. 5: 2–5, sl. 6: 4–6), najdbe iz Ormoža (Dular, Tomanič Jevremov 2009, 189–193, t. 9: 2–7, t. 13: 12) in eno tako posodo z grobišča v Skorbi (Pahič 1966, t. 14: 6). Precej podobni sta tudi edina objavljena skleda iz poznolatske naselbine Slivnica I (Strmčnik Gulič 2001, 104, 115, sl. 9) in ena od skled iz Poštele (Teržan 1990, 427 t. 51: 1), ki se nahajata v neposredni bližini.

Od prekmurskih najdišč velja omeniti primerjave za sklede z izvihanim robom ustja najprej z najdišča Kotare–Baza pri Murski Soboti, datiranega v čas prehoda iz stopnje Lt C2 v stopnjo Lt D (Kerman 2011, 45, 65–82, najdbe št. 21–26, 39, 44). S tega najdišča je še posebej primerljiva ena skleda, ki je bila na ramenih okrašena z dvema vodoravnima vrezoma (Kerman 2011, 65–82, najdba št. 47; glej tudi Kerman 2011b, 219, G1090); preostale so namreč, kot kaže, neokrašene. Enake tipe posod srečamo tudi na drugih sočasnih prekmurskih najdiščih, kot so Nova tabla pri Murski Soboti (Guštin *et al.* 2017, 542–635, G1884, G2235–2237, G2269, G2342, G2360, G2361), Murska Sobota - Nova Tabla / Oskrbni center jug (Pavlovič 2011, 83–89, najdbe št. 1, 9), Kotare–Krogi pri Murski Soboti (Kerman 2011c, 99, G369) in Pod Kotom–sever (Kerman 2011d).

V osrednji Sloveniji so podobne sklede z izvihanim robom ustja poznane tudi iz mokronoške skupine (Gabrovec 1966, 181–183). Značilno grobišče iz stopnje Lt C2 in Lt D je Roje

pri Moravčah (Guštin 1977, 72–73, sl. 2). Tam so bile podobne posode odkrite predvsem v grobu 39 (Knez 1977, t. 1: 13) in grobu 7 (Knez 1977, t. 3: 11). Podobne posode so poznane tudi iz prostora današnje Srbije, ki ga je poseljevalo keltsko pleme Skordiskov. Na konec srednjega latena in v pozno latensko obdobje je datirano npr. najdišče Kale–Krševica, na katerem je bil v ritualnih jamah odkritih precej skled, ki imajo ravno tako kot naše na ramenih vodoravne žlebove (Popović 2011, 158, najdbe št. 2–4, 10).

Skledi z uvihanim in odebeljenim robom ustja ali keliha?

Odlomka specifično oblikovanih ustij z ostenjem majhnih posod iz jame SE 503/SE 503a, ki sta na prvi pogled videti precej podobna odlomeku majhnega lončka iz grafitne keramike iz jame SE 505/SE 505a (G34), a ne gre za grafitno keramiko, sta lahko pripadala majhnim skledam ali kelihom (G9, G10). Obe posodi sta bili izdelani na vretenu in imata gladko površino, ki je bila pod ustjem okrašena z vodoravnim žlebom. Ena od njih je bila žgana nepolno oksidacijsko, redukcijsko v končni fazi (G9), druga pa oksidacijsko, pri čemer je bila njena površina dodelana s premazom rdečorumene barve (G10). Čeprav tipološka opredelitev obeh odlomkov ni mogoča, sta merodajna za datacijo gradiva, kar je videti na podlagi primerjav iz najdišč, ki so bila že omenjena.

Odlomek podobne na vretenu izdelane posode s površino rjave barve je bil odkrit na najdišču Kotare–Baza pri Murski Soboti (Kerman 2011, 73–81, najdba št. 51), na katerem najdemo tudi sicer veliko paralel. Najdišče je, kot že rečeno, datirano na konec Lt C2 oziroma v Lt D, posoda pa je bila tam opredeljena kot skodela. Kot sklede z ravnim odebeljenim ustjem so opredeljeni tudi podobni odlomki s sočasnega najdišča Kotare–Krogi pri Murski Soboti (Kerman 2011c, 34–35, G416–G418). Primerjave za tako oblikovano in okrašeno ustje majhne posode je najti tudi na sočasnih najdiščih Trnava (Novšak *et al.* 2006, 46–55, G58, G87) in Šmatevž (Tica, Djurić 2007, 32–33, G71) na trasi štajerske avtoceste pri Celju, kjer so odlomki ponovno obravnavani kot sklede. Nasprotno pa je podobne odlomke M. Guštin s sodelavci pri obravnavi gradiva z Nove table opredelili kot kelihe. Prepoznali so jih kot ene najpomembnejših elementov za okvirno datacijo gradiva in latenskega dela najdišča v razvito Lt C2 in Lt D stopnjo (Guštin *et al.* 2017, 103–105, 538–647, G1866, G2420, G2421; glej tudi Guštin 1977, t. 20: 5–6, 8). Podobne odlomke srečamo tudi iz kompleksa sočasne latenske peči v Rabelčji vasi na Ptujju (Tomanič Jevremov, Guštin 1996, t. 6: 10, 12, t. 7: 7, 9, 10).

Steklenici podobna posoda

Odlomek izrazito izvihanega ustja z ostenjem na vretenu izdelane posode s premerom okoli 9 cm iz jame SE 503/ SE 503a je glede na velikost ustja in obliko pripadal posodi, ki bi jo lahko opredelili kot steklenico (Horvat 1999, 171, A/2/D) oziroma steklenici podobno posodo (G16). Pogled na mlajšeželeznodobna najdišča v severovzhodni Sloveniji kaže, da so posode, ki imajo tako ustje, prisotne tako v zgodnjem latenu, kot dokazujeta posodi iz groba 4 v Srednici (Kavur, Lubšina Tušek 2016, 52, sl. 14) in groba 2 v Orehovi vasi (Grahek 2015, 289, G1093), kot tudi na prehodu iz srednjega v pozni laten oziroma v poznem latenu, kar kaže npr. posoda iz groba 123 na najdišču Nova tabla, ki je bila obravnavana v okviru bikoničnih loncev z zoženim vratom in izvihanim ustjem (Guštin *et al.* 2017, 101, 102, 678–679, G2552). Omenjene posode se sicer med seboj nekoliko razlikujejo, kar je pomembno za njihovo podrobnejšo datacijo, vendar pa pri našem kosu nimamo ohranjenega spodnjega dela, tako da podrobnejša opredelitev ni mogoča. Glede na spremljajoče gradivo (G9, G10, G13) bi pričakovali poznejši tip, torej posodo bikonične oblike z ozkim grlom, kakršno poznamo poleg tiste iz groba 123 na Novi tabli tudi iz groba 49 v Moravčah (Knez 1977, 117, t. 6: 49) ali iz groba 169 na Beletovem vrtu v Novem mestu (Božič 1987, 878–879, sl. 46: 23).

5.3 Najdbe iz različnih zemeljskih plasti

Precej keramičnih odlomkov je bilo leta 1997 na najdišču Slivnica 2B odkritih tudi v zemeljskih plasteh, brez sledov jam, stavb, itd. Gre za t. i. ornico SE 1 (G104–G161, G167), SE 6 (G78–G94) in za vmesne plasti, ki so se pojavile v različnih delih izkopnega polja med ornico in geološko osnovo: SE 2 (G96–G103, morda tudi G95), SE 5 (G57–G59) in SE 10 (G60–G77). Analize kažejo, da pri nobenemu od najdenih zgostitev ne gre za enotni kronološki horizont, ampak za najdbe iz različnih obdobij. Za ponazoritev te situacije je bil pripravljen izbor keramičnega gradiva, katerega podrobnejša členitev je predstavljena v nadaljevanju.

Zgodnja bronasta doba

V obdobje zgodnje bronaste dobe verjetno sodita dva keramična odlomka. Gre za dva odlomka ostenja prostoročno izdelanih in nepopolno oksidacijsko žganih posod iz plasti SE 1, ki sta bili okrašeni z metličastim okrasom (G105, G106). Značilno za to keramiko je, da je bila izdelana iz drobnozrnate lončarske glinelončarske gline s kremenčevim peskom

kot pustilom in da njena površina niha od rjavega do sivega barvnega odtenka. Naselbinski sledovi iz tega časa so bili odkriti na vseh sosednjih najdiščih, ki so bila raziskana v okviru gradnje avtoceste, in sicer v Rogozi (Črešnar 2010, 96), Orehovi vasi (Grahek 2015, 26–28; prim. tudi G105, G106 z Grahek 2015, 124–133, G1, G32) ter na najdišču Slivnica 1 (Strmčnik Gulič 2001, 120–121).

Pozna bronasta doba ali starejša železna doba

Raziskave kažejo, da je med posodjem in ornamentami iz pozne bronaste in starejše železne dobe le malo takih, ki jih je mogoče kronološko ozko opredeliti (Dular 2013, 25–58). Takšno keramično gradivo prevladuje tudi v premešanih plasteh na najdišču Slivnica 2B (G60, G61, G63–G75, G79, G95, G97–G100, G107, G110–G114, G118, G121, G122, G131, G140, G162, G163, G164, G165, G169 in G170). V nadaljevanju obravnavam le najbolj značilne kose.

Odlomek lonca z zaobljenimi rameni, izvihanim ustjem in nalepljenim razčlenjenim plastičnim rebrom lahko koreliramo s tipom L3 po J. Dularju (G170), ki ga na osnovi primerjav z Brinjeve gore in Poštele datira v časovni razpon od Ha B1 do Ha C0 (Dular 2013, 30–31, sl. 7). Drugi boljše ohranjeni lonci iz tega časa na najdišču ima, kot kaže, polkroglast trup in izvihano ustje (G118). Ker je ohranjen le manjši del posode, ni jasno, ali je imela morebiti ročaj. Tako je možno, da gre bodisi za tip L13 (z ročajem), ki je značilen za čas med Ha B1 in Ha B2/3, bodisi za tip L8, ki bi naj bil značilen za čas med Ha B2/3 in Ha C0, glede na primerjave z naselbinama Burgstallkogel in Poštela (Dular 2013, 32–35, sl. 8). V Ha B1 stopnji se začno pojavljati tudi lonci z izbočenim ostenjem, rahlo uvihanim ustjem in nalepljenimi držaji, kakršnemu sta domnevno pripadala odlomku ustja z ostenjem iz SE 10 (G65) in SE 2 (G98), vendar tovrstne posode nadaljujejo svojo tradicijo skozi vso halštatsko obdobje na Štajerskem (Dular 2013, 34–35; prim. npr. tudi z Dular, Tomanič Jevremov 2010, t. 86: 12; Teržan 1990, 452, t. 76: 5; Gerbec 2015, 71–81, G137, G177, G178).

Poleg loncev spadajo v kategorijo najdb, ki jih lahko le okvirno datiramo v čas pozne bronaste ali starejše železne dobe, skleda s poševno našlebljenim robom (G60, G110–G112) in skleda z vodoravnima kanelurama pod ustjem (G95, G97). Skleda s poševno našlebljenim robom lahko primerjamo z latvicami tipa La 1–La 3 po J. Dularju, ki so značilne za čas med Ha A, pa vse do Ha D1 (Dular 2013, 42–44, sl. 12: La 1–La 3), medtem ko bi naj bile latvice z vodoravnima kanelurama značilne za čas med Ha A in Ha C0 (Dular 2013, 44–46, sl. 13: La 5; prim. tudi z Dular, Tomanič Jevremov

2010, t. 6: 1, t. 12: 2, t. 14: 3, t. 22: 8, t. 37: 4; Tomanič Jevremov 1988/1989, t. 6: 1). V približno isti čas spadajo morda podobno oblikovane skledе brez okrasa (**G61**, **G63**, **G113**, **G140**; Dular 2013, 44, 45–47, sl. 13: La 7–La 9), čeprav bi lahko katera od teh bila tudi mlajšeželeznodobna (prim npr. z **G15**).

Okvirno v čas pozne bronaste in starejše železne dobe spadajo pekve, na kar smo že opozorili pri obravnavi gradiva iz jame SE 800/SE 801. V vrhnjih premešanih plasteh je bilo odkritih več odlomkov pekev z držajem in s prehodom v dno (**G71**, **G99**, morda tudi **G131**), pri čemer je odlomek **G131** lahko pripadal tudi loncu (glej Guštin *et al.* 2017, 50, 468–469, G1521; Teržan 1990, t. 34: 18–21; glej tudi Gerbec 2015, G278–G280, G345–G359; Dular, Tomanič Jevremov 2010, t. 28: 11, 83: 8; Črešnar 2010, sl. 23: D2). V ta časovni okvir pa sodijo tudi odlomki z okrasom: niz vtisnjenih jamic na ustju posode (**G79**, **G162**; glej Teržan 1990, t. 50: 3; Dular 2013, 30–31, sl. 7: 1, t. 28: 3; Gerbec 2015, G131), vodoravne vtisnjene jamice na ostenju posode s kratkim izvihanim ustjem (**G121**; glej Dular 2013, 48–51, sl. 14: O17), psevdovrvičast okras (**G122**; glej Dular 2013, 52–53, sl. 15: O25; Teržan 1990, t. 67: 5; Tomanič Jevremov 1988/1989, t. 8: 3, t. 12: 3; Dular, Lubšina Tušek 2014, t. 4: 1) in morda nalepljena gladka (**G86**) in razčlenjena (**G70**, **G83**, **G84**, **G88**, **G107**, **G123**, **G124**) plastična rebra.

Starejša železna doba

Med skupino prazgodovinskih najdb iz plasti SE 1, SE 2, SE 6 in SE 10 je nekaj tudi takih, ki sodijo v starejšo železno dobo. Taka je redukcijsko žgana skleda s stožčastim vratom, ki je bila izdelana prostoročno iz finožrnate lončarske gline, s spolirano površino zelo temno sive barve (**G96**). Posoda je bila na vratu okrašena z vodoravnimi kanelurami, na najširšem obodu razčlenjena z odtisi prsta. Gre za najdbo, ki ima dobro primerjavo v Ferkovi sondi iz Poštele (Teržan 1990, 389, t. 13: 11), več enakih, a precej bolje ohranjenih primerkov, pa poznamo iz velike gomile nad Razvanjem, kjer je videti, da je šlo za skodele s presegajočim ročajem z ušescem (Strmčnik Gulič, Kajzer, Kramberger 2021, t. 9: 5–9).

Iz starejše železne dobe je najverjetneje tudi odlomek ustja z ostenjem redukcijsko žgane posode s svetlikajočo se površino in nekoliko nižjim vratom, okrašenim s plitvimi vzporednimi kanelurami (**G115**). Gre za značilen način ornameniranja v starejši železni dobi. Glede na obliko ohranjenega odlomka je lahko šlo za skledo. Na enak način okrašene in primerljive so npr. posode iz gomile v Veleniku pri Spodnji Polskavi (Teržan 1990, 447, t. 71: 2, 3, 5, 6), iz velike gomile nad Razvanjem (Strmčnik Gulič, Kajzer, Kramberger 2021,

t. 9: 1–4, 10: 18), iz Poštele (Teržan 1990, 384, t. 8: 3) in naselbine v Hotinji vasi (Gerbec 2015, 56–117, G69, G327), če omenim le nam najbližja halštatska najdišča. Primerjave na bližnjih starejšeželeznodobnih naselbinah imajo še odlomek ustja z ostenjem majhne posode, ki je bila na ramenih okrašena s plitvimi navpičnimi kanelurami (**G62**) (glej Ormož – Dular 2010, t. 23: 9; Velika gomila nad Razvanjem Strmčnik Gulič, Kajzer, Kramberger, v pripravi, t. 9: 2), odlomek, okrašen z vodoravno kaneluro in nizom vtisnjenih jamic nad njo (**G82**) (glej Ormož – Dular 2010, t. 106: 2; Lamut 1988/1989, t. 25: 14, 18; t. 160: 4), ter odlomek votle noge posode, okrašene z vodoravnimi kanelurami (**G138**) (glej Ormož – Dular 2010, t. 53: 15, t. 93: 4). Halštatske starosti je verjetno tudi odlomek prenosne pečke (**G168**) (prim. npr. z Gerbec 2015, 56–57, G63, G65; Dular 2010, t. 78: 7; Teržan 1990, 32–35, 384, t. 8: 1).

Mlajša železna doba

Keramični odlomki iz latenske dobe so v plasteh SE 1, SE 2, SE 6 in SE 10 po številčnosti za najdbami iz pozne bronaste ali starejše železne dobe (**G139–G145**, **G167**; **G92**, **G93**, **G76**, **G102**). Ugotovimo lahko, da gre za enake tipe kot v jamah, kar verjetno pomeni, da je časovni okvir podoben (prim. npr. **G76** z **G11**; **G141** z **G8**; **G142** in **G145** z **G46**; **G139** z **G10**). Deloma lahko te najdbe izvirajo tudi iz ohranjenih spodnjih delov jam, ki so bile poškodovane z oranjem.

Rimsko obdobje, srednji in novi vek

Poleg dveh kosov keramike domnevno iz zgodnje bronaste dobe, keramičnih odlomkov, ki spadajo ali v pozno bronasto dobo ali v starejšo železno dobo, in odlomkov iz starejše in mlajše železne dobe je bilo v plasteh SE 1, SE 2, SE 6 in SE 10 odkritih tudi nekaj odlomkov iz mlajših arheoloških obdobj. Taki odlomki so zelo redki. V rimsko obdobje lahko zanesljivo umestimo le nogo trinožnika (**G152**). Zgodnje-srednjeveške starosti so trije odlomki posod, okrašenih z valovnico (**G153–G155**), odlomek ustja posode (**G77**) in dno posode (**G156**), ki imajo izrazito luknjičavo površino. En keramični odlomek lahko pripišemo visokemu srednjemu veku (**G157**), nekaj kosov keramike pa je iz novega veka (**G103**, **G158–G161**).

6 Datiranje z metodo ^{14}C po postopku AMS

Z najdišča Slivnica 2B sta bila uspešno datirana dva vzorca oglja po metodi radioaktivnega ogljika ^{14}C z masnim spektrometričnim pospeševalnikom (AMS), oba v Centro di Fisica applicata Datazione e Diagnostica v Lecceju (CEDAD) (sl. 23).

Čiščenje vzorcev je potekalo z mehničnim odstranjevanjem makro kontaminantov pod optičnim mikroskopom in z izmeničnim raztapljanjem vzorcev v kislini, lugu in ponovno v kislini. Vzorci so bili nato z izgorevanjem v zaprti kremenovi cevi spremenjeni v CO_2 in pri temperaturi $550\text{ }^\circ\text{C}$ v grafit z uporabo vodika ultravisoke čistosti kot redukcijskega medija in 2 mg železovega prahu kot katalizatorja. Meritve koncentracije izotopa ogljika ^{14}C so bile narejene na podlagi primerjave izmerjenih tokov izotopov ogljika ^{12}C , ^{13}C in ^{14}C s tistimi, ki so bili pridobljeni iz standardnih materialov, ki jih dobavlja IAEA (Mednarodna agencija za atomsko energijo) in NIST (Narodni urad za standarde in tehnologijo). Konvencionalna vrednost za starost vzorca je bila izračunana z $\delta^{13}\text{C}$ korekcijo (razmerja med ^{13}C in ^{12}C) na podlagi meritve s pospeševalnikom. Pri oceni datacijske negotovosti sta bili upoštevani statistika v štetju radioizotopov in razpršitev podatkov, pri čemer je kot končna napaka podana višja od obeh spremenljivk (Calcagnile 2018).¹³

Datirana vzorca se nanašata na jamo SE 800/SE 801, ki smo jo na osnovi pekve okvirno datirali v pozno bronasto ali starejšo železno dobo, in na jamo SE 503/SE 503a, za katero je bilo ugotovljeno, da v njej prevladuje lončenina iz mlajše železne dobe. Podatke o vzorcih, rezultatih datiranja in končnih napakah predstavljamo na sliki 23 (sl. 23). Datumi so bili kalibrirani s program OxCal, verzija v4.3.2 (Bronk Ramsey 2017) in ob uporabi kalibracijske krivulje IntCal13 (Reimer *et al.* 2013).

Kot vidimo, kažeta dataciji oglja iz jame SE 800/SE 801 in jame SE 503/SE 503a na zelo podoben časovni razpon, saj obe padeta v čas t. i. halštatskega platoja. Gre za posebej razgiban del kalibracijske krivulje v sredini 1. tisočletja pr. n. št., ki je, zelo posplošeno rečeno, posledica nihanja količine izotopa ogljika ^{14}C v atmosferi v starejši železni dobi zaradi

pogostih klimatskih sprememb, zato imajo datumi, ki padejo v ta čas, širši kalibracijski razpon (sl. 24–25).

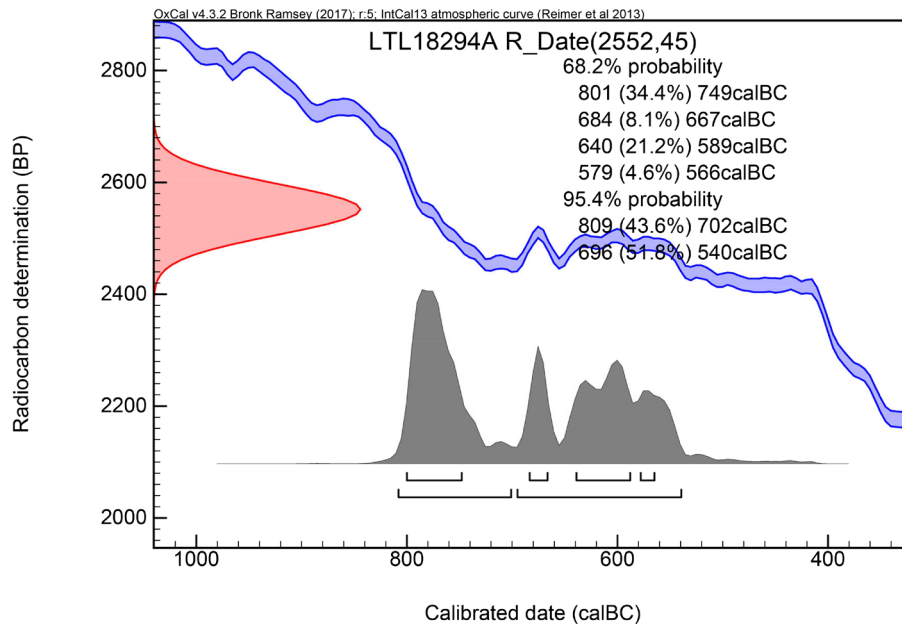
Rezultat datiranja je morda nekoliko nepričakovan glede na analizo keramičnega gradiva, vendar obstajata vsaj dve razlagi, zakaj je vzorec iz jame SE 503/SE 503a iz starejše železne dobe, lončenina pa vsaj večinoma iz mlajše železne dobe. Globina jame SE 503/SE 503a ni presegala 0,22 m, kar pomeni, da je sorazmerno plitva. Ker se je nahajala jama tik pod plastjo SE 10, v kateri so se mešale najdbe iz različnih obdobji, predvsem pa so v njej prevladovali najdbe iz pozne bronaste dobe, halštata in latena, in ker je bil za datiranje uporabljen drobec oglja, je prva možnost ta, da gre za infiltriran vzorec iz te premešane plasti. Lahko pa je prišlo starejše oglje v jamo tudi z nasutjem že v mlajši železni dobi. Obe možnosti sta zaradi obljudenosti območja v obeh obdobjih povsem realni, zlasti zato, ker so bile najdbe v jami SE 503/SE 503a raztresene in fragmentirane, kar po vsej verjetnosti kaže, da gre za sekundarni odpad.

Ker padeta datuma iz Slivnice 2B na halštatski plato, se prekrivata tako z najmlajšimi datumi v okviru zaključka kulture žarnih grobišč (Ha B3) kot tudi z datumi za starejšo železno dobo (Ha C0 in Ha C). Podobni datumi so poznani na primer iz najzgodnejših železnodobnih najdišč na Slovenskem (Črešnar, Teržan 2014, 706–713), s poznobronastodobnih grobišč Ha B v Podravju (stopnja Ha B3), npr. na Pobrežju (Črešnar, Bonsall, Thomas 2014, 215–219, sl. 11.8; glej tudi Črešnar, Teržan 2014, 696–698, sl. 33) in z bližnjega nižinskega naselja Hotinja vas iz Ha C stopnje do prehoda v stopnjo Ha D (Gerbec 2015, 21–22, 172–175; Gerbec 2019).

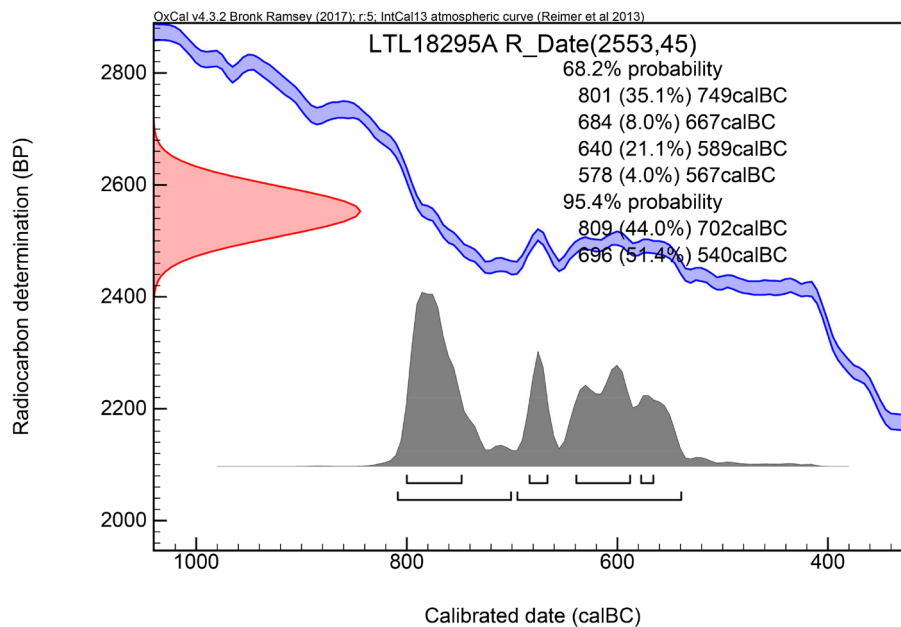
13 Poročilo »Results of Radiocarbon Dating (Rif.CEDAD: 2018_0154)«.

Vzorec		Kontekst	BP	$\delta^{13}C$ (‰)	cal BC/AD (68,2%)	cal BC/AD (95,4%)	Referenca
No.	Material						
LTL18294A	ogljje	SE 800/SE 801	2552±45	-23,7 ± 0,2	801-566 BC	809-540 BC	/
LTL18295A	ogljje	SE 503/SE 503a	2553±45	-20,8 ± 0,4	801-567 BC	809-540 BC	/

23 Radiokarbonski dataciji.

24 Radiokarbonska datacija vzorca oglja LTL18294A iz jame SE 800/SE 801.

25 Radiokarbonska datacija vzorca oglja LTL182945 iz jame SE 503/SE 503a.

7 Sklep

Najdišče Slivnica 2B (EŠD 15522) je bilo raziskano v okviru izgradnje avtocestnega odseka Miklavž–Slivnica in je le eno od takšnih najdišč, ki bodo v prihodnje s celovitimi objavami dopolnila poselitveno sliko severozahodnega dela Dravskega polja. Sodi med manjša in slabše ohranjena najdišča, kar je posledica plitvih zemeljskih plasti nad dravskim prodom in intenzivne poljedelske rabe prostora v preteklosti.

Izkopavanja na skupaj 4821,64 m² površine so pokazala, da raziskano območje najdišča najverjetneje nikoli ni bilo intenzivno poseljeno, ampak so se morale naselbinske arhitekturne ostaline nahajati v neposredni bližini. Posamezne manjše in srednje velike jame lahko sicer označimo za ostaline naselbinskega značaja. Peščico teh (skupaj tri jame) je bilo mogoče na osnovi keramičnih najdb okvirno datirati v razpon med pozno bronasto in starejšo železno dobo. Med njimi je najzanimivejša jama z ožgano ilovico in ogljem (SE 801/SE 802), v kateri je bila odkrita pekva (morda ognjišče). Radiokarbonska datacija iz te jame pade v čas halštatskega platoja. Več jam lahko natančneje datiramo v latensko obdobje (skupaj 5), verjetno v konec srednjega in v pozni laten, kot je pokazala tipokronološka analiza keramičnega gradiva. Relevantne za takšno datacijo so predvsem posode, izdelane na vretenu, kot so sodčasto oblikovani lonci z odebeljenim ustjem iz grafitne keramike (**G34**, **G42**), spodnji del verjetno enako oblikovanega lonca, okrašenega z metličastim okrasom (**G8**), odlomek lonca z usločenim zaobljenim ustjem, pod katerim je širok žleb (**G13**), in skledi ali keliha z uvihanim in odebeljenim robom ustja (**G9**, **G10**). Precej jam pa je vsebovalo le drobce keramike, tako da so ostale kronološko ožje neopredeljene.

Nekaj več latenske keramike sta vsebovali le dve jami (SE 503/SE 503a in SE 505/SE 505a), vendar bržkone tudi v teh primerih ne gre za sledove kakršne koli arhitekture, ampak za jame drugačne namembnosti, morda za odpadne jame. Tako ostajamo ob predpostavki, da so se morale tudi latenske hiše nahajati v bližini, morda južneje od tod, v smeri proti Slivnici, saj so bile tam latenskodobne arhitekturne ostaline že odkrite (Strmčnik Gulič 2001, 119–121, sl. 2), lahko pa tudi v katero koli drugo smer. Sodeč po najdbah iz bližnje Rogoze, grobov in sporadičnih najdb iz Orehove vasi ter objektov v Zgornjem Radvanju in Spodnjih Hočah je

morala namreč biti ravnica pod obronki vzhodnega Pohorja v latenskem obdobju razmeroma gosto poseljena. Latensko keramično gradivo kaže precej sorodnosti s sočasnimi naselbinami v Podravju in v Prekmurju, pa tudi na avstrijskem Štajerskem, v okolici Celja in na sosednjem Hrvaškem.

Bistveno več keramičnega gradiva kot v jamah je bilo odkritega v ornici (SE 1 in SE 6) ter v plasteh, ki so se nahajale med ornico in prodnato geološko osnovo (SE 2, SE 5, SE 10). Ugotovljeno je bilo, da se v vseh teh plasteh mešajo keramične najdbe iz različnih arheoloških obdobjih, pri čemer so najštevilčnejše prav najdbe iz pozne bronaste ali starejše železne dobe in iz mlajše železne dobe. Te najdbe bi lahko prvotno izvirale iz jam, ki so bile uničene z oranjem, deloma pa tudi iz naselij ali zaselkov v bližini. Dva keramična odlomka iz ornice sta po vsej verjetnosti iz zgodnje bronaste dobe (kultura Kisapostag), nekaj odlomkov je halštatskih, poleg prazgodovinskih keramičnih odlomkov pa so bili v premešanih plasteh odkriti tudi odlomki iz rimskega obdobja, zgodnjega in visokega srednjega veka ter iz novega veka.

The site of Slivnica 2B (EŠD 15522) was researched within the project of the Miklavž–Slivnica section of the highway construction and is only one of such sites which will add to the settlement picture of the north-western part of the Dravsko polje in the future with comprehensive publications. It belongs among smaller and more poorly preserved sites, which is the consequence of shallow soil layers above the Drava gravel and intensive agricultural use of the area in the past.

Excavations in a total area of 4821.64 m² showed that the researched area of the site was most probably never inhabited; however, settlement architectural remains must have been located in its immediate vicinity. Nevertheless, individual smaller and middle-sized pits can be considered remains of settlement character. Based on pottery finds, it was possible to roughly date a handful of these (three pits in total) into the time span between the Late Bronze and Early Iron Ages. The most interesting one among them is the pit (possibly a hearth) with charred clay and charcoal, in which a baking lid was found (SU 801/SU 802). The radiocarbon date from this pit gives the time of the Hallstatt period. Several pits (5 in total) can more precisely be dated to the La Tène period, probably to the end of the Middle and Late La Tène, as was revealed by the typo-chronological analysis of pottery material. Relevant for such dating are primarily vessels made on a potter's wheel, such as barrel-shaped pots with a thickened rim made of graphite fabric (G34, G42), the bottom part of a probably identically shaped pot decorated with brushed ornamentation (G8), a fragment of a pot with a curved rim, under which is a wide groove (G13), and two dishes or goblets with an inverted and thickened rim edge (G9, G10). Many pits yielded only a few pottery fragments, leaving them chronologically undefined.

Only two pits included some more La Tène pottery (SU 503a/SU 503 and SU 505a/SU 505), yet these are probably also not traces of any kind of architecture but pits of a different nature, possibly waste pits. Thus, we are left with the presumption that La Tène houses must also have been located nearby, possibly south of here, in the direction of Slivnica, since remains of La Tène architecture have already been discovered there (Strmčnik Gulič 2001, 119–121, Fig. 2); however, the houses could have been built in any other

direction, too. Judging from the finds from nearby Rogoza, graves, and sporadic finds from Orehova vas and structures in Zgornje Radvanje and Spodnje Hoče, the plain at the eastern edge of Pohorje must have been quite densely populated during the La Tène period. La Tène pottery material displays many similarities with simultaneous finds in the Podravje and Prekmurje regions, as it does with the region of Austrian Styria, the surroundings of Celje, and in neighbouring Croatia.

Significantly more pottery material than in pits was discovered in the plough layer (SU 1 and SU 6) as well as in layers between the plough layer and the gravelly geological base (SU 2, SU 5, SU 10). It was determined that pottery finds from various archaeological periods are mixed in these layers, the most numerous of which are the finds from the Late Bronze/Early Iron Ages and from the Late Iron Age. These finds could originally have come from pits which were damaged by ploughing and partly also from settlements/hamlets nearby. Two pottery fragments from the plough layer are most probably from the Early Bronze Age (the Kisapostag culture), a few fragments are from the Hallstatt period, while in addition to prehistorical pottery fragments, fragments from the Roman period, Early and High Middle Ages, and the Modern Era were discovered in mixed layers.

9 Literatura

- ARH, M. 2012, *Neo/Eneolitska naselbina Zgornje Radvanje – Habakuk 2*. – Diplomaska naloga, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani.
- BAŠ, F. 1937, Izgoni na Dravskem polju. – *Časopis za zgodovino in narodopisje* 32 (4/1), 325–340.
- BAVEC, U., J. BELAJ in D. LOS 1998, *Slivnica 2B (sektorja 9, 10), k.o. Rogoza. Arheološke raziskave 1997*. – Maribor (neobjavljeno poročilo o arheoloških izkopavanjih).
- BEKIĆ, L. 2006, *Zaščitna arheologija u okolici Varaždina. Arheološka istraživanja na autocesti Zagreb – Goričan i njezinim prilaznim cestama / Rescue archaeology in the Varaždin environs. Archaeological research on the Zagreb – Goričan Highway and its access roads*. – Zagreb.
- BELAJ, J. 1998, *Slivnica 2B/1997. Sektorji 1, 2, 3 in 4*. – Maribor (neobjavljeno poročilo o arheoloških izkopavanjih).
- BONDÁR, M. 1995, Early Bronze Age settlement patterns in South–West Transdanubia. – *Antaeus* 22 (1996), 197–268.
- BRONK RAMSEY, C. 2017, Methods for Summarizing Radiocarbon Datasets. – *Radiocarbon* 59(2), 1809–1833.
- BOŽIČ, D. 1987, Keltska kultura u Jugoslaviji. Zapadna grupa. – *Praistorija jugoslavenskih zemalja 5: Željezno doba*, Sarajevo, 855–897.
- BOŽIČ, D. 1993, O latenskih najdbah na območju Ptuja. – *Ptujski arheološki zbornik ob 100-letnici muzeja in Arheološkega društva (1993)*, Ptuj, 189–204.
- CALCAGNILE, L. 2018, *Results of Radiocarbon Dating. Rif. CEDAD: 2018_0154*. – Centro di Datazione e Diagnostica dell'Università del Salento, Lecce.
- CIGLENEČKI, S. 1975, Zgornji Duplek – slovanska nekropola. – *Arheološki pregled* 17, 130.
- CIGLENEČKI, S. in T. KNIFIC 1979, Staroslovansko grobišče v Zgornjem Dupleku. – *Arheološki vestnik* 30, 473–488.
- ČREŠNAR, M. 2010, Nova spoznanja o pozni bronasti dobi Slovenije na primeru naselja Rogoza pri Mariboru / New research on the Urnfield period of Eastern Slovenia. A case study of Rogoza near Maribor. – *Arheološki vestnik* 61, 7–120.
- ČREŠNAR, M. in B. TERŽAN 2014, Absolutno datiranje bronzaste dobe na Slovenskem / Absolute dating of the Bronze Age in Slovenia. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronzaste in železne dobe na Slovenskem / Absolute dating of the Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, 661–702.
- ČREŠNAR, M., C. BONSALL in J.-L. THOMAS 2014, Pobrežje pri Mariboru. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronzaste in železne dobe na Slovenskem / Absolute dating of the Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, 215–224.
- DJURIĆ, B. 1997, *Slivnica 2A in 2B, Poročilo o arheološkem intrasite pregledu in izkopu testnih jarkov*, Ljubljana (neobjavljeno poročilo).
- DJURIĆ, B. in M. KAJZER 1996, *SK 04/1 Slivnica–Miklavž, M-10 HC Slivnica – BDC. Poročilo o ekstenzivnem arheološkem pregledu*, Ljubljana – Maribor (neobjavljeno poročilo).
- DRNIĆ, I. in G. SKELAC 2008, Latenski nalazi s lokaliteta Ciglana – Zeleno polje u Osijeku. – *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu* 41, 385–415.
- DRNIĆ, I. in I. MILETIĆ ČAKŠIRAN 2014, Naselje iz mladega železnog doba na lijevoj obali Kupe u Sisku: Strabonova »Σισκία«? – *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu* 47, 147–251.
- DULAR, J. 2013, *Severovzhodna Slovenija v pozni bronasti dobi / Nordostslowenien in der späten Bronzezeit*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 27, Ljubljana.
- DULAR, J. in M. TOMANIČ JEVREMOV 2009, Sledovi pozno-latenske poselitve v Ormožu. – *Arheološki vestnik* 60, 159–193.
- DULAR, J. in M. TOMANIČ JEVREMOV 2010, *Ormož*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 18, Ljubljana.
- DULAR, J. in M. LUBŠINA TUŠEK 2014, Zwei Gräber mit Brandbestattungen aus Ptuj / Dva grobova z žganim pokopom s Ptuja. – *Arheološki vestnik* 65, 9–33.
- GABROVEC, S. 1966, Srednjelatensko obdobje v Sloveniji. – *Arheološki vestnik* 17, 169–242.

- GERBEC, T. 2015, *Hotinja vas pri Mariboru*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 45, Ljubljana. http://www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/45_hotinja_vas_pri_mariboru.pdf.pdf.
- GERBEC, T. 2019, Hotinja vas in nižinska poselitev na zahodnem obrobju Panonske nižine v starejši železni dobi. Ureditev naselja in njegovo časovno mesto (Hotinja vas and lowland settlement on the western edges of the Pannonian plain in the Early Iron Age. The organization of the settlement and its chronological position). – *Arheološki vestnik* 70, 473–486.
- GRAHEK, L. 2015, *Orehova vas*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 46, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/046_orehova_vas.pdf.pdf.
- GUŠTIN, M. 1977, Relativna kronologija grobov 'Mokronoške skupine'. – V: M. Guštin (ur.), *Keltske študije*, Posavski muzej Brežice 4, Brežice, 67–104.
- GUŠTIN, M. in A. TOMAŽ 2014, *Zatak pri Lendavi*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 51, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/zatak_pri_lendavi_ii.pdf.
- GUŠTIN, M., G. TIEFENGRABER, D. PAVLOVIČ in M. ZORKO 2017, *Nova tabla pri Murski Soboti. Prazgodovina*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 52/1, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/nova_tabla_-_prazgodovina_web.pdf.
- HORVAT, M. 1999, *Keramika. Tehnologija keramike, tipologija lončenine, keramični arhiv*. – Razprave Filozofska fakultete, Ljubljana.
- KAJZER CAFNIK, M. in P. PREDAN 2006, Spodnje Hoče. – *Varstvo spomenikov* 42, 141–142.
- KAVUR, B. 1997, Spodnje Radvanje. – *Varstvo spomenikov* 36, 201–202.
- KAVUR, B. 2001, Meljski hrib and the late prehistoric regional settlement pattern. – V: A. Lippert (ur.), *Die Drau-, Mur und Raab-Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend. Akten des Internationalen und Interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg*, Universitätsforschungen zur prähistorischen Archäologie 78, Bonn, 355–364.
- KAVUR, B. 2014, *Vse stvari štejejo (v majhnih količinah...)*. – Koper.
- KAVUR, B. 2008, Izgubljen grob. – *Annales. Serres historia et sociologia* 18 (2), 397–406.
- KAVUR, B. in M. LUBŠINA TUŠEK 2016, *Na stičišču svetov / On the Crossroad of Worlds*. – Koper.
- KERMAN, B. 2011, Celtic settlement in Prekmurje. – V: M. Guštin in M. Jevtić (ur.), *The Eastern Celts: the communities between the Alps and the Black Sea*, Koper, 65–82.
- KERMAN, B. 2011b, *Kotare-Baza pri Murski Soboti*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 17, Ljubljana. <http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/kotare1.pdf>.
- KERMAN, B. 2011c, *Kotare-Krogi pri Murski soboti*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 20, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/20_kotare-krogi_pri_murski_soboti.pdf.
- KERMAN, B. 2011d, Pod Kotom-sever pri Krogu. – Arheologija na avtocestah Slovenije 24, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/24_pod_kotom-sever_pri_krogu.pdf.
- KERMAN, B. 2016, *Kelti so tudi tu. – Sledovi keltske poselitve v Prekmurju*. – Katalog razstave, Pomurski muzej Murska Sobota.
- KERN, A. 1996, Vorbericht zum latènezeitlichen Siedlungssplatz in Mannersdorf an der March, NÖ. – *Arheološki vestnik* 47, 209–227.
- KNEZ, T. 1977, Keltski grobovi iz Roj pri Moravčah. – V: M. Guštin (ur.), *Keltske študije*, Posavski muzej Brežice 4, Brežice, 105–125.
- KRAMBERGER, B. 2010, Zgornje Radvanje, Cluster 10 – a Late Neolithic pit with a structure and smaller pits. – *Documenta Praehistorica* 37, 311–337.
- KRAMBERGER, B. 2014a, The Neolithic/Eneolithic sequence and pottery assemblages in the fifth millennium BC in north-eastern Slovenia. – *Documenta Praehistorica* 41, 237–282.
- KRAMBERGER, B. 2014b, *Naselbinske strukture in keramični zbiri v petem tisočletju pred našim štetjem v severovzhodni Sloveniji*. – Neobjavljena doktorska disertacija / Unpublizirte Dissertation, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani.
- KRAMBERGER, B. 2015a, Forms, function, and use of Early Eneolithic pottery and settlement structure from Zgornje Radvanje, Slovenia. – *Documenta Praehistorica* 42, 231–250.

- KRAMBERGER, B. 2015b, Svetilka iz zgodnje neolitike naselbine Zgornje Radvanje v Mariboru / Eine Lampe aus der früh-äneolithischen Siedlung von Zgornje Radvanje in Maribor. – *Arheološki vestnik* 66, 57–81.
- KRAMBERGER, B. 2021, *Malečnik*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 89, Ljubljana. https://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/aas89_-_malecnik.pdf.
- KRAMBERGER, B. in M. ČREŠNAR 2021, Pobrežje v Mariboru - Naselbina iz mlajše kulture žarnih grobišč / Pobrežje in Maribor - A settlement of the Late Urnfield Period. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Pohorsko Podravje pred tremi tisočletji. Tradicija in inovativnost v pozni bronasti in starejši železni dobi / Pohorsko Podravje three Millennia ago. Tradition and innovation in the Late Bronze and Early Iron Ages*. Katalogi in monografije 44, 55–107.
- LAMUT, B. 1988–1989, Kronološka slika prazgodovinske naselbine v Ormožu (Chronologische Skizze der vorgeschichtlichen Siedlung in Ormož). – *Arheološki vestnik* 39–40, 235–276.
- LOS, D. 1998, *Slivnica 2B/1997 (sektorja 4 in 5)*. – Maribor (neobjavljeno poročilo o arheoloških izkopavanjih).
- MAGDIČ, A. 2017, New archaeological research into the Middle Ages in the Slovenian regions of Pomurje and Podravje. The issue of settlement continuity and the development of agrarian activities. – V: T. Sekelj Ivančan, T. Tkalčec, S. Krznar in J. Belaj (ur.), *Srednjovekovna naselja u svjetlu arheoloških izvora / Mediaeval Settlements in the Light of Archaeological Sources, Zbornik Instituta za arheologiju* 6, Zagreb, 441–458.
- MAGDIČ, A. 2018, Oris historične krajine severnega Dravskega polja od prazgodovine do srednjega veka. – V: F. Lazarin in M. Preinfalk (ur.), *Dvorec Betnava, Castellologica Slovenica* 1, Ljubljana, 11–14.
- MÜLLER KARPE, H. 1959, *Beiträge zur Chronologie der Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen*. – *Römisch-Germanische Forschungen* 22, Berlin.
- MURKO, M. 2008, Miklavž na Dravskem polju. – *Varstvo spomenikov* 44, *Poročila*, 156–158.
- MURKO, M. 2012, Maribor – arheološko najdišče Zgornje Radvanje. – *Varstvo spomenikov* 47, *Poročila*, 139–142.
- MURKO, M., P. PREDAN, D. SALECL in M. ARH 2008, Slivnica pri Mariboru. – *Varstvo spomenikov* 44, *Poročila*, 249–251.
- MURKO, M. in M. ČREŠNAR 2014, Miklavž na Dravskem polju. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronaste in železne dobe na Slovenskem / Absolute dating of Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 205–214.
- NOVŠAK, M. 2006, *Trnava*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 2, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/002_trnava.pdf.
- OMAN, D. 1981, Brinjeva gora 1953 (Obdelava prazgodovinske keramike). – *Arheološki vestnik* 32, 144–216.
- PAHIČ, S. 1962–1963, Bronastodobna gomila pod Brinjevo goro (Das bronzezeitliche Hügelgrab von Brinjeva gora). – *Arheološki vestnik* 13–14, 349–373.
- PAHIČ, S. 1965, Morje pri Framu, Nova Dobrava pri Zrečah. – *Varstvo spomenikov* 9, 170.
- PAHIČ, S. 1966, Keltske najdbe v Podravju. – *Arheološki vestnik* 17, 271–336.
- PAHIČ, S. 1970, Maribor v rimski dobi. – *Časopis za zgodovino in narodopisje* 2, 159–243.
- PAHIČ, S. 1972, *Pobrežje*. – Katalogi in monografije 6, Ljubljana.
- PAHIČ, S. 1973, Najdišča starejše železne dobe v Podravju. – *Arheološki vestnik* 24, 521–543.
- PAHIČ, S. 1974, Bukovec nad Zg. Polskavo. – *Varstvo spomenikov* 17–19/1, 95–96.
- PAHIČ, S. 1974b, Čreta pri Slivnici. – *Varstvo spomenikov* 17–19/1, 98–100.
- PAHIČ, S. 1974c, Čreta pri Slivnici. – *Varstvo spomenikov* 17–19/1, 122–123.
- PAHIČ, S. 1985, *Arheološka dediščina mariborskega kraja*. – Doneski k pravadnini Podravja 1, Pokrajinski muzej Maribor, Maribor.
- PAHIČ, S. 1985b, Meljski hrib pri Mariboru. – *Varstvo spomenikov* 27, 214–215.
- PAHIČ, S. 1985c, *Brinjeva gora 1954*. – Doneski k pravadnini Podravja 2, Pokrajinski muzej Maribor, Maribor.
- PAHIČ, S. 1991, *Moji poslednji pobreški grobovi*. – Doneski k pravadnini Podravja 6, Pokrajinski muzej Maribor, Maribor.
- PAHIČ, S. 1998, *Topografski zapiski 1961–1965*. – Doneski k pravadnini Podravja 11, Pokrajinski muzej Maribor, Maribor.
- PAHIČ, V. 1985, Meljski hrib pri Mariboru. – *Varstvo spomenikov* 27, 231–232.

- PAK, M. 1964, Današnji gospodarski pomen izgonov na Zgornjem Dravskem polju. – *Geografski vestnik* 36, 75–79.
- PAK, M. 1998, Dravska ravan. – V: D. Perko in M. Orožen Adamič (ur.), *Slovenija. Pokrajine in ljudje*, Ljubljana, 592–605.
- PAVLOVIČ, D. 2011, La Tène farmsteads near Murska Sobotna. – V: M. Guštin in M. Jevtič (ur.), *The Eastern Celts: the communities between the Alps and the Black Sea*, Koper, 83–89.
- POPOVIČ, P. 2011, Late Iron Age ritual pits at Kale–Krševica (southeastern Serbia). – V: M. Guštin in M. Jevtič (ur.), *The Eastern Celts: the communities between the Alps and the Black Sea*, Koper, 151–162.
- REIMER, P. J. et al. 2013, IntCal13 and Marine13 radiocarbon age calibration curves 0–50,000 years cal BP. – *Radiocarbon* 55(4): 1869–1887.
- SMOLNIK, R. 1994, *Der Burgstallkogel bei Kleinklein II. Die Keramik der vorgeschichtlichen Siedlung*. – Veröffentlichungen des Vorgeschichtlichen Seminars Marburg, Sonderband 9.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1977, Zgornji Duplek. – *Varstvo spomenikov* 21, 297.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1989, Hoče. – *Varstvo spomenikov* 31, 224–226.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1990, Hoče. – *Varstvo spomenikov* 32, 173–175.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1990b, Podoba antične poselitve med vzhodnim Pohorjem in Dravo. – *Arheološki vestnik* 41, 135–146.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1991, *Vila rustica in staroslovansko grobišče Radvanje (Villa rustica und altslawische Grabstätte)*. – Maribor.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2001, Nova podoba prazgodovinske poselitve na zahodnem obrobju Dravskega polja (Das neue Bild der prähistorischen Besiedlung am östlichen Rand des Draufeldes). – *Arheološki vestnik* 52, 117–130.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2001b, The First Millenium BC between Drava and Pohorje. – V: A. Lippert (ur.), *Die Drau-, Mur und Raab-Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend. Akten des Internationalen und Interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg*, Universitätsforschungen zur prähistorischen Archäologie 78, Bonn, 103–120.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003a, Malečnik pri Mariboru. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 181–182.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003b, Pobrežje pri Mariboru. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 206–207.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003c, Bohova. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 98–99.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003d, Slivnica pri Mariboru 1. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 237–238.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003e, Slivnica pri Mariboru 2. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, Ljubljana, 239.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003f, Spodnje Hoče. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 242–243.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2006, Malečnik – arheološko najdišče. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela (prispevki o kamenodobnih in bakrenodobnih kulturah med Savo in Donavo) / Between Sopot and Lengyel (contributions to stone age and copper age cultures between the Sava and the Danube)*, Annales Mediterranea, Koper, 195–201.
- STRMČNIK GULIČ, M., M. KAJZER in B. KRAMBERGER 2021, Velika gomila nad Razvanjem / Large tumulus above Razvanje – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Pohorsko Podravje pred tremi tisočletji. Tradicija in inovativnost v pozni bronasti in starejši železni dobi / Pohorsko Podravje three Millennia ago. Tradition and innovation in the Late Bronze and Early Iron Ages*. Katalogi in monografije 44, 347–399.
- ŠAVEL, I. in S. SANKOVIČ 2011, *Pri Muri pri Lendavi*. – *Arheologija na avtocestah Slovenije* 23, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/23-pri_muri_pri_lendavi.pdf.
- TERŽAN, B. 1990, *Starejša železna doba na Slovenskem Štajerskem / The Early Iron Age in Slovenian Styria*. – Katalogi in monografije 25, Ljubljana.
- TERŽAN, B. 1999, An Outline of the Urnfield Culture Period in Slovenia / Oris obdobja kulture žarnih grobišč na Slovenskem. – *Arheološki vestnik* 50, 97–143.
- TERŽAN, B. in M. ČREŠNAR 2012, Oris preteklosti vzhodnih obronkov Pohorja od prazgodovine do zgodnjega srednjega veka / History of the eastern edges of the Pohorje mountain range from Prehistory to the Early Middle Ages. – V: A. Gulič in M. Črešnar (ur.), *Arheološka pot po Mariboru z okolico / Archaeological Trail of Maribor and its Surroundings*, Ljubljana, Maribor.

TERŽAN, B. in M. ČREŠNAR 2014, Poskus absolutnega datiranja starejše železne dobe na Slovenskem. – V: Črešnar M. in B. Teržan (ur.), *Absolutno datiranje bronaste in železne dobe na Slovenskem / Absolute dating of Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 703–724.

TICA, G. in B. DJURIĆ 2007, Šmatevž. – Arheologija na avtocestah Slovenije 4, Ljubljana. http://www.zvkds.si/sites/www.zvkds.si/files/uploads/files/publication/004_smatevz.pdf.

TIEFENGRABER, G. 2009, Befestigte mittel- und spätlatènezeitliche Flachlandsiedlungen im Südostalpenraum. – V: G. Tiefengraber, B. Kavur in A. Gaspari (ur.), *Keltske študije II, Studies in Celtic Archaeology. Papers in honour of Mitja Guštin, Protohistoire Européenne* 11, Montagnac, 259–282.

TIEFENGRABER, G. 2011, "The oppidum Celeia". – V: M. Guštin in M. Jevtić (ur.), *The Eastern Celts: the communities between the Alps and the Black Sea*, Koper, 91–98.

TIEFENGRABER, G. 2015, Eine ausgewählte Fundstelle: Die latènezeitliche Siedlung am Frauenberg bei Leibnitz. – V: B. Hebert (ur.), *Geschichte der Steiermark. Band 1, Urgeschichte und Römerzeit in der Steiermark*, St. Stefan im Lavanttal, 621–645.

TOMANIČ JEVREMOV, M. 1988/1989, Žarno grobišče v Ormožu. – *Arheološki vestnik* 39/40, 277–304.

TOMANIČ JEVREMOV, M. in M. GUŠTIN 1996, Keltska lončarska peč s Spodnje Hajdine pri Ptujju. – *Arheološki vestnik* 47, 267–278.

URBAN, O. H. 1996, Zur Chronologie der jüngeren Latènezeit in Ostösterreich. – *Arheološki vestnik* 47, 197–207.

10 Katalog stratigrafskih enot

10.1 Plasti

SE 1 – sek. 1–8

Vrhnja temno rjava rahla zemlja z drobnim prodrom, debela med 0,3 in 0,4 m. V plasti, ki se je nahajala v večjem delu izkopnega polja, so se mešale najdbe iz različnih obdobj. Prevladovali so prazgodovinski keramični odlomki (G104–G150). Dva odlomka sta iz zgodnje bronaste dobe (G105, G106), precej jih je iz pozne bronaste ali starejše železne dobe (G107, G110–G114, G122, G131), nekaj od teh je halštatskih (G115, G138), ostali pa iz mlajše železne dobe (G139–G145, G167). Zraven prazgodovinske keramike so bili v ornici SE 1 odkriti tudi noga rimskodobnega trinožnika (G152), odlomki zgodnjerednjeveške lončenine (G153–G156), terilni kamen (G151) in keramični odlomki iz visokega srednjega (G157) ter novega veka (G158–G161), ki so prišli na njivo z gnojenjem.

SE 6 – sek. 9 in 10

Podpovršinska plast v sek. 9 in 10 je bila nekoliko temnejša ter z več manjšimi in srednje velikimi prodniki kot v ostalih sektorjih (do 80 %). Razlog za to je verjetno v tem, da se je prodnata geološka osnova v sek. 9 in 10 nahajala bližje površju in je bila posledično ornica bolj premešana s prodrom. Ta plast je bila označena kot SE 6. V njej je bilo odkritih precej prazgodovinskih keramičnih odlomkov (G78–G94), pri čemer so deloma iz pozne bronaste in/ali starejše železne dobe (npr. G79, G86, G88), deloma pa iz mlajše železne dobe (G92, G93).

SE 10 – sek. 4 in 5

Stratigrafsko enoto SE 10 je predstavljala svetlo rjava zemlja, debela med 0,1 in 0,2 m, z malo prodrom in precej drobnega oglja, ki se je nahajala pod ornico v sek. 4 in 5 (Los 1998, 3). Ker so bile v tej plasti odkrite jame s prazgodovinsko keramiko, je bila interpretirana kot kulturna plast, toda v plasti se mešajo najdbe iz različnih obdobj (G60–G77). Del jih spada v starejšo železno dobo (G62) in v mlajšo železno dobo (G76), precej je takih, ki so bodisi iz pozne bronaste ali starejše železne dobe (G60, G61,

G63–G75, morda tudi G164, G165 in G169), en keramični odlomek pa je po vsej verjetnosti zgodnjerednjeveški (G77).

SE 2 – sek. 1–4, 6–10

Plast dobro vidne temno rjave peščene ilovice je predstavljala vmesno plast med ornico (SE 1) in prodnato geološko osnovo. V njej so bile odkrite najdbe iz pozne bronaste in starejše železne dobe (G96–G100, morda tudi G163 in G168), nekaj odlomkov je iz mlajše železne dobe (G102), vsaj en pa je zanesljivo novoveški (G103). Najdbe bi se naj pojavljale le v zgornjem delu plasti, kamor bi naj prišle z oranjem, sicer pa bi naj bila plast naravnega – naplavinskega nastanka. Debelina plasti je nihala med 15 in 30 cm.

SE 5 – sek. 5, kv. a–c

Plast rjave zemlje s prodrom, podobna plasti SE 2, se je nahajala pod ornico in tik nad prodnato geološko osnovo v zahodnem delu sek. 5. V njej so se pojavljali posamični prazgodovinski keramični odlomki (G57–G59, morda tudi G162).

SE 3 – sek. 1–10

Prodnata geološka osnova, rdečkasto rjave barve. Bila je brez najdb, razen sklede iz pozne bronaste dobe ali iz starejše železne dobe (G95), vendar gre verjetno za infiltrirano najdbo, ki je povezana z zgoraj ležečo SE 2 ali z ornico.

10.2 Jame iz pozne bronaste ali starejše železne dobe

SE 700/SE 701 – sek. 7, kv. 151c, 160c

Jama SE 700/SE 701 je bila nepravilnega tlorisa, vel. 1,4 × 1,1 m, ohranjena v prodnati geološki osnovi do 0,1 m. Vsebovala je temno rjavo zemljo s prodom, z ožgano ilovico in odlomki lončenine. Odlomki pripadajo fragmentirani piramidalni uteži (G2) in posodam, večina teh posodi s stožčastim vratom (G3).

M 1 : 20

SE 800/SE 801 – sek. 8, kv. 171c

Jama SE 800/SE 801 je bila ovalnega tlorisa, širine 0,61 in ohranjene dolžine 0,51 m. Ohranjena globina v prodnati geološki osnovi je znašala do 0,2 m. V njej se je nahajala temno rjava zemlja z ožgano ilovico, majhnimi prodniki, ogljem in odlomki lončenine. Večina keramičnih odlomkov pripada robu z ostenjem in prehodom v dno posode, verjetno pekve (G1).

Radiokarbonska datacija: LTL18294A, 2552±45 BP, 801–566 BC (68,2% verjetnost), 809–540 BC (95,4% verjetnost) (sl. 22; sl. 23)

SE 1000/SE 1001 – sek. 10, kv. 224

Jama je bila vkopana v prodnato geološko osnovo (SE 3), njen obris pa je bil zaznan že v temno rjavi ilovici (SE 2). Bila je nepravilnega tlorisa, široka 0,76, ohranjena v dolžino 0,66 m in v globino 0,34 m. V njej je bilo zasutje svetlo rumeno-rjave ilovice z 20 % manjših in srednje velikih prodnikov, keramiko in drobci ožgane ilovice. Tipološko značilni odlomki keramike pripadajo trem različnim hrambenim posodam. Od prve je ohranjeno ostenje z razčlenjenim plastičnim rebrom (ni v katalogu), od druge odlomek ostenja z držajem in dva odlomka ostenja z razčlenjenim plastičnim rebrom (G5–G7), od tretje pa odlomek ostenja, okrašen z vtisnjenimi jamicami (G4).

10.3 Jame iz mlajše železne dobe

SE 601 – sek. 6, kv. 137, 138, 144 in 143

SE 601 je predstavljala zgostitev ožgane ilovice, velikosti 0,61 × 0,36 m in debeline do 13 cm, ki je bila odkrita pod nivojem ornice (SE 1) v kv. 144. Poleg 90 koščkov ožgane ilovice je bilo odkritih tudi 33 kosov prazgodovinske lončenine, od katerih je pomemben odlomek dna z ostenjem mlajšeželeznodobne posode, okrašene z metličastim okrasom (G8).

SE 602 – sek. 6, kv. 143, 144

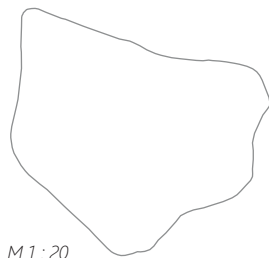
Podobna zgostitev ožgane ilovice in keramičnih najdb je bila odkrita tudi na meji kv. 143 s kv. 144. Štela je 12 odlomkov ožgane ilovice in 8 odlomkov prazgodovinske keramike. Zgostitvi ožgane ilovice sta se nahajali v plasti temno rdečega odtenka (SE 610).

SE 610 – sek. 6, kv. 143, 144

Plast temno rdečega odtenka (SE 610), dokumentirana na površini dolžine do 2,5 m in širine med 70 in 110 cm, ki bi se naj jasno ločila od zgoraj ležeče ornice. V njej sta bili odkriti zgostitvi ožgane ilovice (SE 601 in SE 602) z latensko lončenino.

SE 505/SE 505a – sek. 5, kv. 105

Gre za jamo nepravilne oblike, velikosti 3 × 2,2 m in ohranjene globine do 0,28 m, ki se je pojavila pri izkopavanju kulturne plasti SE 10. V jami je bila temno rjava zemlja z veliko oglja in ožgane ilovice (91 kosov) ter tudi s precej keramike (skupaj 270 kosov). Gre za mlajšeželeznodobno lončenino (G9–G21, G24), vijčke (G22, G23, G26, G27) in fragmentirane keramične uteži (G25, G28–G30).

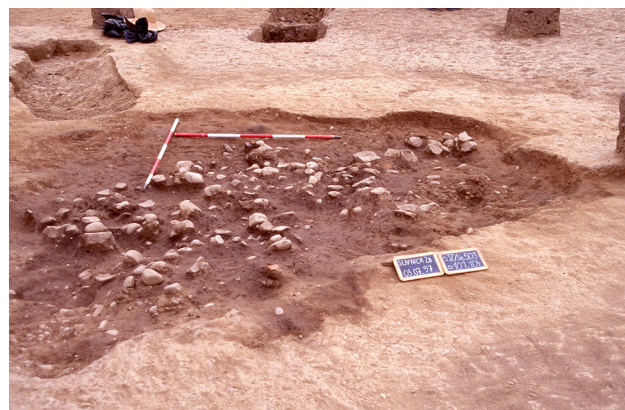
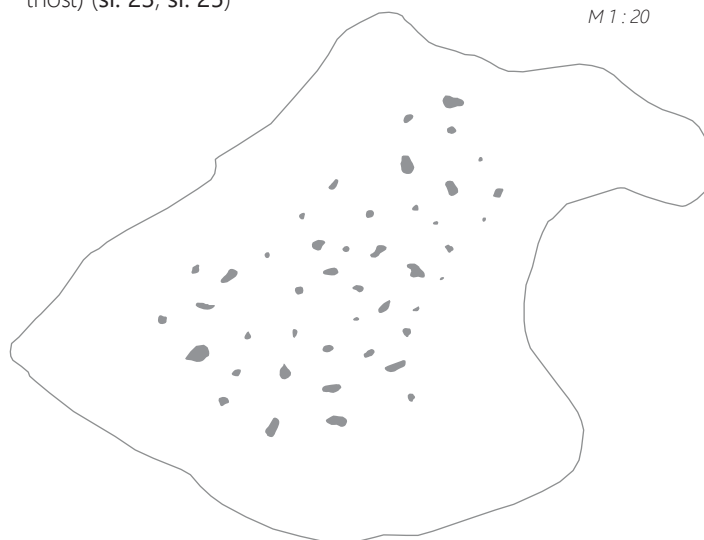

SE 503/SE 503a – sek. 5, kv. 104, 101

S stratigrafsko enoto SE 503 je bila prvotno opredeljena skupina keramike, ki se je nahajal znotraj plasti SE 10 v južnem delu kv. 104 in severnem delu kv. 101. Tekom izkopavanja se je izkazalo, da gre za jamo (SE 503a), veliko 2,5 × 2 m, in z ohranjeno globino do 0,22 m, s temno

rjavo zemljo in veliko drobnega proda. V jami so bili odkriti oglje, 101 kos ožgane ilovice in 199 odlomkov keramike. Pri keramiki gre večinoma za odlomke mlajšeželeznodobnih posod (G31–G48, G51, G52). Odkrita sta bila tudi dva vijčka (G49, G50).

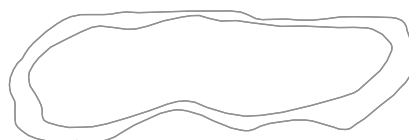
Radiokarbonska datacija: LTL18295A, 2553±45 BP, 801–567 BC (68,2% verjetnost), 809–540 BC (95,4% verjetnost) (sl. 23; sl. 25)

SE 906/SE 907 – sek. 9, kv. 200

Jama ovalne oblike, velika 2,7 × 0,8 m in ohranjene globine do 0,2 m, se je nahajala v skrajnem jugovzhodnem delu sek. 9. Odkrita je bila pod SE 6, vkopana je bila v SE 3, zaznali pa so jo že znotraj plasti SE 002. V jami je bila rumeno-rjava zbita ilovica z manjšimi in srednje velikimi prodniki. V njej je bilo tudi 47 kosov ožgane ilovice in pet odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta vsaj dva latenska.

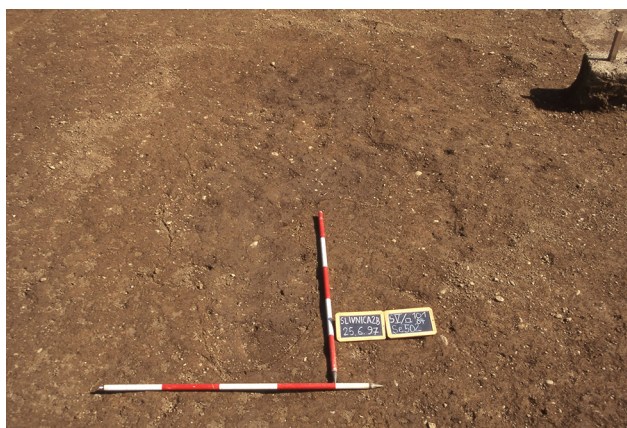
M 1 : 50

SE 502/SE 502a – sek. 5, kv. 84

Jama velikosti 2,7 × 1,2 m, nepravilne oblike in ohranjene globine do 0,32 m je bila prav tako ugotovljena znotraj plasti SE 10. V njej je bila temno rjava zemlja s posameznimi drobnimi prodniki, koščki oglja in 19 kosi prazgodovinske keramike. Med njimi je odlomek grafitirane keramike in nekaj kosov finih, na vretenu izdelanih mlajšeželeznodobnih posod, preostali odlomki pa so prostoročne izdelave (npr. G56).

M 1 : 50

10.4 Ostale jame in lise

SE 101/SE 102 – sek. 1, kv. 1a

Jama okroglega tlorisa s premerom 0,5–0,6 m je bila odkrita v skrajnem jugovzhodnem delu izkopsnega polja, na globini 0,4–0,45 m. V jami je bila zemlja nekoliko rdečkaste barve z obilico ožgane ilovice (skupaj 395 kosov). Na nekaterih kosih so bili tudi odtisi vej. Razen ožgane ilovice je bilo v jami odkritih tudi 7 odlomkov prazgodovinske keramike prostoročne izdelave.

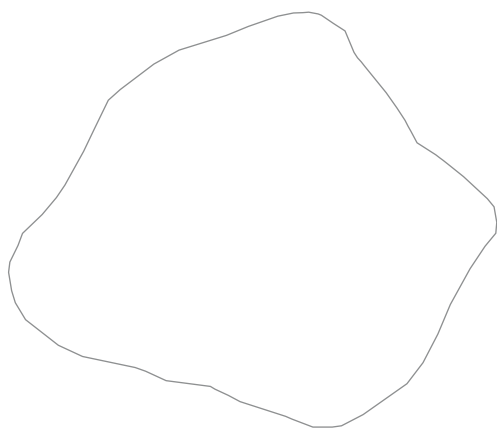
M 1 : 20

SE 504/SE 504a – sek. 5, kv. 101, 102

Tudi jama SE 504a/504 v jugovzhodnem vogalu kv. 102 in v kv. 101 je bila sprva vidna le kot zgostitev keramike znotraj plasti SE 10. Bila je nepravilne oblike, velika približno 1,2 × 1,2 m in globoka do 0,27 m. Zemlja v jami je bila temno rjave barve z zelo malo drobnega gramoza, z veliko drobcev oglja, 8 kosi ožgane ilovice in 35 odlomki prazgodovinskih keramičnih posod (med njimi tudi G53–G55). Odlomki so večinoma iz mlajše železne dobe.

M 1 : 20

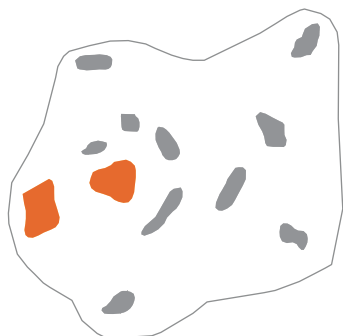
SE 103/SE 104 – sek. 1, kv. 34 in 35

Jama, ohranjena do globine okoli 0,35 m, je bila odkrita na meji kv. 34 in 55. V njej je bila zemlja temno rjave barve z veliko oglja in odlomki ožgane ilovice ter prazgodovinske keramike. Glede na arheološko poročilo naj bi šlo za ostanke zgorelega kola (Belaj 1998, 10).

SE 105 – sek. 1, kv. 1d

Gre za manjšo zgoštevitev hišnega lepa, velikosti 0,54 × 0,36 m, odkrito pod vrhnjo plastjo na globini 0,49 do 0,58 m pod površjem. Zgoštevitev hišnega ometa je štela 7 kosov. Odkrit je bil tudi odlomek prazgodovinske keramike.

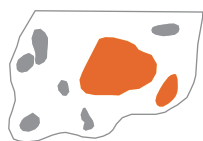

M 1:10

SE 107 – sek. 1, kv. 1d

Meter in pol severno od SE 105 je bila na globini od 0,44 do 0,52 m pod površjem odkrita majhna lisa z dvema odlomkoma ožganega hišnega ometa in kosi oglja. Obrisi jame ni bil odkrit. Glede na podobne lise in jame, ki so se nahajale v bližini, in odlomka lepa gre morda tudi v tem primeru za prazgodovinske ostaline.

M 1:10

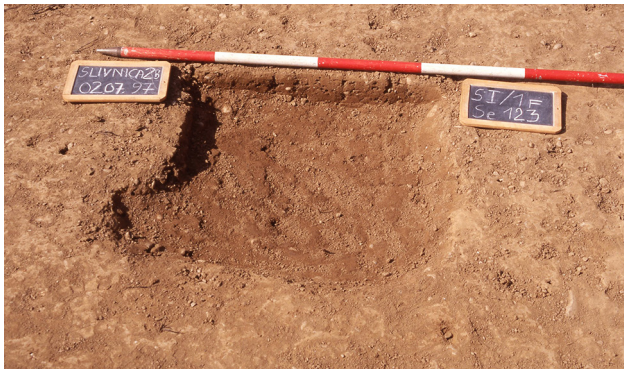
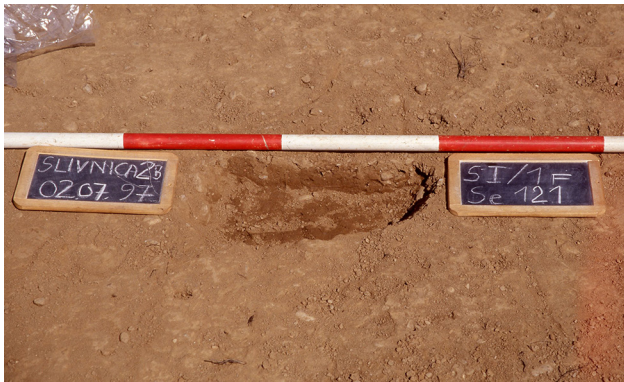

SE 111, SE 113, SE 115, SE 117, SE 119, SE 121 in SE 123 – sek. 1, kv. 1e in 1f

Te stratografske enote predstavljajo komaj opazne majhne do srednje velike lise, ki ne omogočajo ugotoviti, ali gre za vkopane jame. Stratografske enote SE 111, SE 113 in SE 115 so skoraj okroglega premera, približno enake velikosti (pr. 0,40–0,5 m) in med seboj tudi približno enako oddaljene (2,4–2,6 m). Enote SE 117, SE 119, SE 121 in SE 123 pa so različne velikosti, nepravilnega tlorisa in med seboj različno oddaljene (od 0,2–1,6 m). Izkopavalci ugotavljajo, da bi lahko glede na najdbe – v vsaki stratografski enoti sta bila odkrita eden ali dva odlomka keramike – šlo za prazgodovinske ostaline, prav tako pa dopuščajo možnost, da je prišlo do spremembe v barvi zemeljske plasti na naraven način (npr. zaradi delovanja korenin).¹⁴

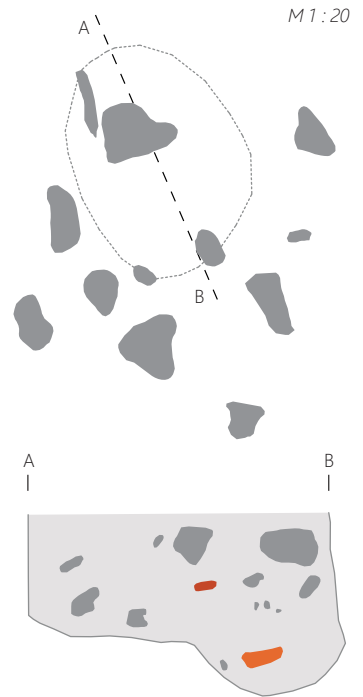

¹⁴ Podobna lisa naj bi bila odkrita tudi v kv. 30a in 30b, a je slednja omenjena le v strokovnem poročilu. Razlika naj bi bila le v tem, da je bilo tukaj odkrite več prazgodovinske keramike – 17 odlomkov (Belaj 1998, 11).

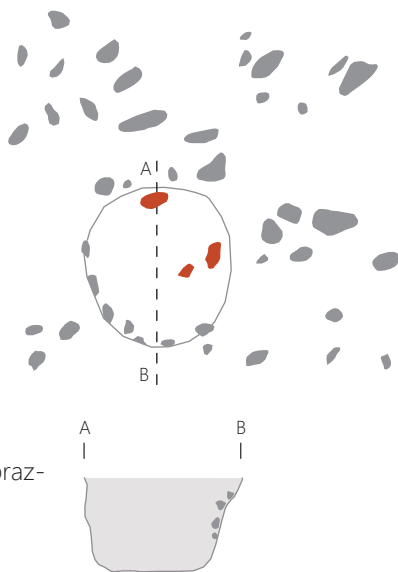
SE 607/SE 608 – sek. 6, kv. 143

Na vzhodni meji kv. 143 in 138 je bila odkrita jama SE 607/SE 608, ovalne oblike. V dolžino je merila 0,6 m, široka je bila do 0,45 m in ohranjene globine do 0,05 m. V njej je bilo 6 odlomkov prazgodovinske lončnine in 8 ožgane ilovice, neposredno nad jamo pa je bil odkrit odlomek latenske grafitne keramike.

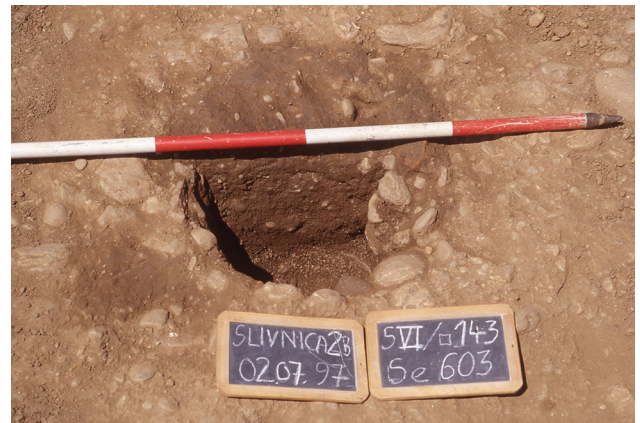
SE 605/SE 606 – sek. 6, kv. 143

Gre za manjšo okroglo jamo premera okoli 0,4 m in ohranjene globine do 0,35 m, ki je bila odkrita pod ornico (SE 1) v jugovzhodnem delu kv. 143. V njej je bila temno rjava zemlja z odlomkom ožgane ilovice in 9 odlomki prazgodovinskih posod.

SE 603/604 – sek. 6, kv. 130c

Majhna okrogla jama je bila odkrita na globini med 0,54 in 0,74 m pod površjem. Premer jame je znašal med 0,45 in 50 cm, globina do 0,2 m. V njej je bila zemlja s posameznimi manjšimi prodniki. Vsebovala je 6 odlomkov prazgodovinskih posod in 5 kosov ožgane ilovice.

SE 1002/SE 1003 – sek. 10, kv. 221

Jama, velika 1,1 × 0,9 m in globoka do 0,16 m, je bila vkopana v SE 2 in SE 3. V njej je bila rumeno-rjava peščena ilovica z 20 % prodnikov in drobci oglja. Bila je brez najdb.

11 Katalog najdb

Okrajšave

vel.	velikost
pr.	premer
dl.	dolžina
v.	višina
š.	širina
db.	debelina
u.	ustje
pr.	premer
ost.	ostenje
ohr.	ohranjen/-a
okr.	okrašen/-a

1 sek. 8, kv. 171c, SE 800/SE 801, št. risbe SLI 88

Pekva – odlomek spodnjega roba z ostenjem in prehodom v dno, izdelana prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline z delci kremena, nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka in lisasta, rdečerrjave, sive in rdečerrumene barve. Vel. 12,2 × 10,2 cm, pr. roba 22 cm, ohr. v. 7,3 cm.

2 sek. 7, kv. 151c/160c, SE 700/SE 701, št. risbe SLI 84

Fragmentirana piramidalna keramična utež (ohranjena približno polovice predmeta), izdelana prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana. Površina slabo ohranjena, neravna, poškodovana in svetlo rdeče barve. Vel. 7,7 × 5,4 × 3,3 cm, pr. luknje 0,8 cm.

3 sek. 7, kv. 151c/160c, SE 700/SE 701, št. risbe SLI 83

Posoda s stožčastim vratom – odlomek ostenja z največjim obodom in prehodom v ročaj, izdelana prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, neravna in zelo temno sive barve. Vel. 10,6 × 8,5 cm.

4 sek. 10, kv. 224, SE 1000/SE 1001, št. risbe SLI 1000_1

Odlomek okrašenega ostenja hrabene posode s prehodom v ustje, izdelane prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna, na zunanji strani rjave barve, na notranji rdeče. Okrašena z vodoravnim nizom vtisnjenih jamic. Vel. 4,9 × 2,9 cm, db. 0,75–1 cm.

5 sek. 10, kv. 224, SE 1000/SE 1001, št. risbe SLI 1000_10

Odlomek okrašenega ostenja hrabene posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,6 × 0,6 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna, na zunanji strani rjave barve, na notranji zelo temno sive. Okrašena z razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 4,9 × 2,9 cm, db. 0,75–1 cm.

6 sek. 10, kv. 224, SE 1000/SE 1001, št. risbe SLI 1000_3

Odlomek ostenja z držajem hrabene posode, verjetno iste, kot ji pripada zgoraj opisan odlomek. Delci keramike so vel. do 1 × 0,6 cm, površina je enaka. Vel. 4,4 × 4,4 cm, db. 1,2 cm.

7 sek. 10, kv. 224, SE 1000/SE 1001, št. risbe SLI 1000_11

Odlomek okrašenega ostenja hrabene posode, verjetno iste, kot ji pripadata zgoraj opisana odlomka. Delci keramike so vel. do 0,6 × 0,4 cm, površina je povsem enaka. Vel. 4,1 × 4,2 cm, db. 1,1 cm.

8 sek. 6, kv. 144, SE 601, št. risbe PN 197

Odlomek dna z okrašenim ostenjem posode, izdelane prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka in ravna, svetlo sive in temno sive barve. Okrašena z metličastim okrasom. Vel. 10 × 8,7 cm, ohr. v. 7,6 cm, db. ost. 0,7–0,8 cm.

9 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 218

Odlomek ustja posode, verjetno majhne skleda ali keliha, izdelane na vretenu iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, v končni fazi redukcijsko. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Tik pod ustjem okrašena z vodoravnim žlebom. Vel. 4,5 × 1,9 cm, pr. u. 15 cm, db. 0,35 cm.

10 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 222

Odlomek ustja z okrašenim ostenjem posodice (skleda ali keliha), izdelane na vretenu iz zelo fino-zrnate lončarske gline, oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in svetlo sive barve, na njej premaz rdečerrumene barve. Tik pod ustjem okrašena z vodoravnim žlebom. Vel. 3,65 × 2,1 cm, pr. u. 13,5 cm, db. 0,35 cm.

11 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe SLI 15

Skleda – odlomek okrašenega ostenja z največjim obodom, izdelana na vretenu iz zelo fino-zrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, ravna in temno sive do zelo temno sive barve. Na ramenu okrašena z dvema vodoravnima vrezoma, en vodoravni vrez je na trebuhu, na notranji strani ostenja posode pri dnu pa sta dve plitvi kaneluri. Vel. 6 × 6 cm, pr. največjega oboda 20 cm, db. 0,3–0,6 cm.

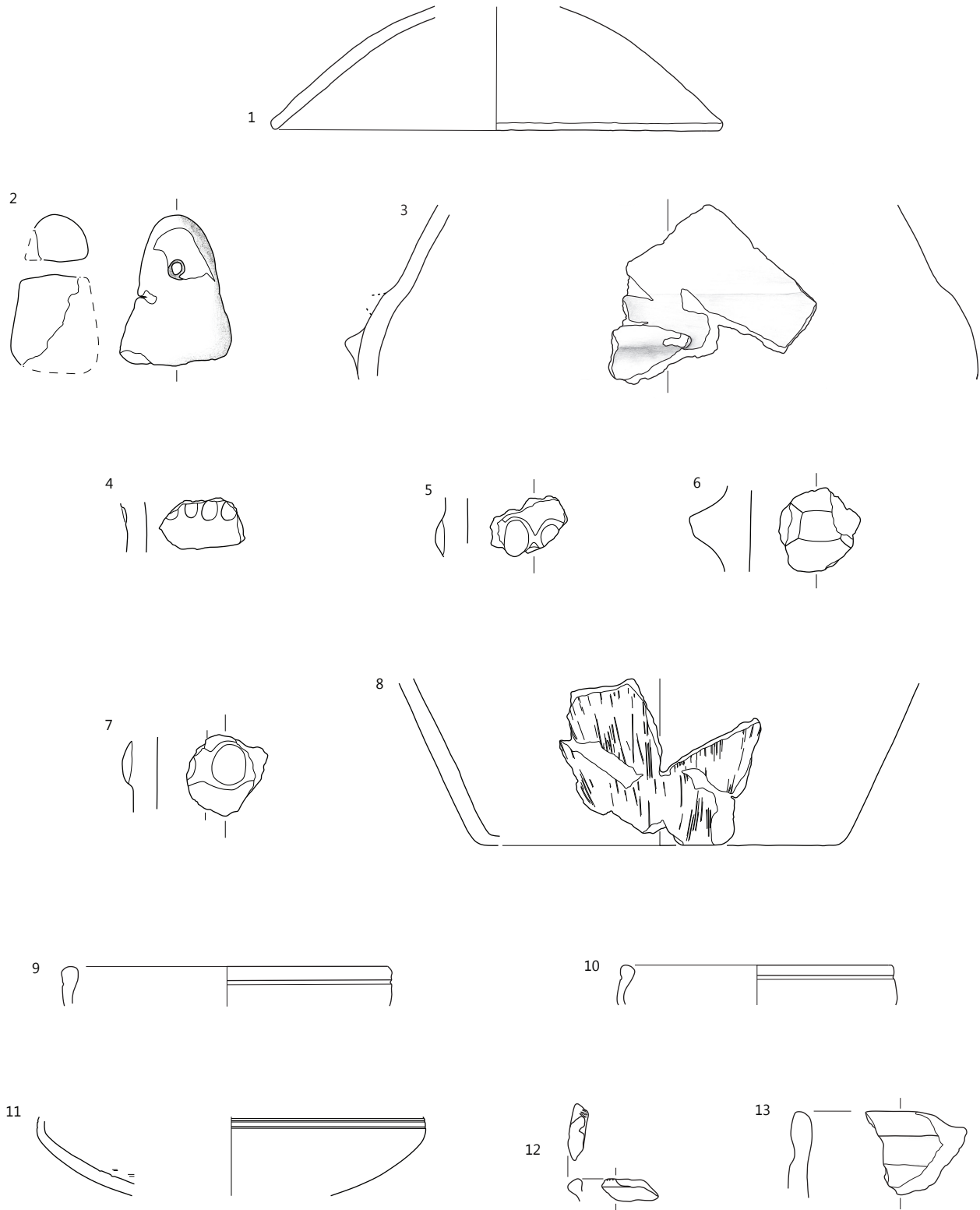

12 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 219

Odlomek okrašenega ustja posode, izdelane na vretenu iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, v končni fazi redukcijsko. Površina gladka, ravna in sive barve; nekoliko poškodovana. Na ustju okrašena s kratkimi vzporednimi vrezji (ohranjeni tri vrezji). Vel. 2,4 × 1 cm, db. 0,35 cm.

13 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 223 – SLI 18

Lonec – odlomek ustja z žlebom pod ustjem, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,4 × 0,4 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, rožnate do rdečerrumene barve. Vel. 5 × 4,1 cm, db. 0,95 cm.

1 SE 800/SE 801, 2-3 SE 700/SE 701, 4-7 SE 1000/SE 1001, 8 SE 601, 9-13 SE 505/SE 505a; merilo 1: 3.

14 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 216

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. 0,5 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, neravna in lisasta, rdečerrumene, zelo blede rjave in temno sive barve; poškodovana. Vel. 5,1 × 3,6 in 5,8 × 4,1 cm, pr. u. 22 cm, db. 0,4 cm.

15 sek. 5, kv. 105, SE

505/SE 505a, št. risbe PN 223 – SLI 19

Skleda – odlomek ustja, izdelana prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,55 × 0,35 cm), nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, ravna in lisasta, svetlo rjave in temno sive barve. Vel. 3,2 × 2,7 cm, db. 0,8 cm.

16 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 220

Steklenici podobna posoda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana na vretenu iz zelo fino-zrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve, deloma svetlikajoča se (spolirana?). Vel. 3 × 2,1 cm, pr. u. 9 cm, ohr. v. 1,2 cm, db. 0,55 cm.

17 sek. 5, kv. 105, SE 505a/505, št. risbe PN 214

Lonec – odlomek okrašenega ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,3 × 0,3 cm) in keramike (vel. do 0,4 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in rdeče barve, mestoma poškodovana in rdečerrumene barve. Ustje lonca razčlenjeno s poševnimi ovalnimi vtisnjenimi jamicami. Vel. 12,3 × 10,3 cm, pr. u. 24 cm, ohr. v. 10,1 cm, db. 0,6–0,85 cm.

18 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 211

Lonec – odlomek ustja z ostenjem in največjim obodom, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in lisasta, temno sive in rdečerrumene barve; nekoliko poškodovana. Vel. 5,6 × 9,8 cm, db. 0,75 cm.

19 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 224

Odlomek okrašenega ostenja hrabene posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,4 × 0,2 cm) in kremenca (vel. do 0,5 × 0,35 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina groba, močno poškodovana in svetlo rjave do sive barve. Okrašena z vodoravnim razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 5,8 × 5,3 cm, db. 0,8–1 cm.

20 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 213

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,3 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in lisasta, rjave, rožnate in temno sive barve. Vel. 7,1 × 3 cm, pr. u. pr. u. 21,5 cm, ohr. v. 2,9 cm, db. 0,8–0,9 cm.

21 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 217

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in lisasta, rožnate in sive barve. Vel. 5,6 × 3,05 cm, db. 0,65 cm.

22 sek. 5, kv. 100 in 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 058

Vijček, izdelan prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline s posameznimi večjimi delci kremenca (vel. do 0,7 × 0,6 cm). Površina gladka, svetlo sive do sive barve; močno poškodovana. Okrašena z vzporednimi navpičnimi in rahlo poševnimi žlebovi, ki jih na spodnji ploskvi vijčka dopolnjujejo vtisnjene okrogle jamice. Pr. 4,1 cm, v. 2,5 cm, pr. luknje 0,6 cm.

23 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 060

Vijček, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline z delci kremenca, redukcijsko žgan. Površina gladka, zelo temno sive barve, nekoliko poškodovana. Okrašena je s poševnimi vzporednimi nizi vtisnjenih jamic (kolesček ali žigosanje). Pr. 3,2 cm, v. 3 cm, pr. luknje 0,9 cm.

24 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 223 – SLI 20

Odlomek roba keramičnega predmeta, izdelanega prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,2 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žganega. Površina gladka, ravna, rdečerrumene barve. Vel. 7,2 × 2,8 cm, db. 2,45 cm.

25 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe SLI 25

Odlomek keramična uteži, izdelane prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,35 × 1 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna, rdečerrumene do sive barve. Vel. 6,1 × 5,2 × 5,4 cm, ohr. v. 6,1 cm.

26 sek. 5, kv. 105 in 100, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 059

Vijček, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, groba (poškodovana) in lisasta, svetlo rjave in sive barve. Pr. 3,3 cm, v. 1,9 cm, pr. luknje 0,7 cm.

27 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 042

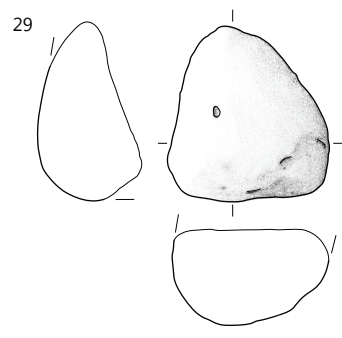
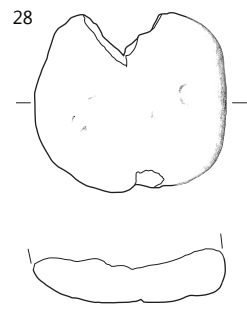
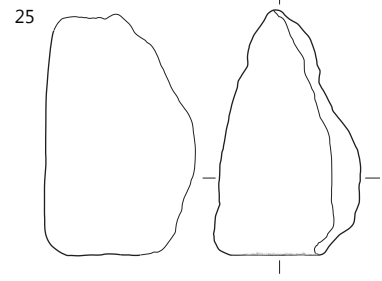
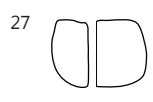
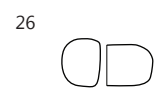
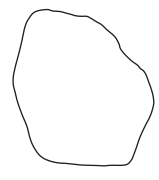
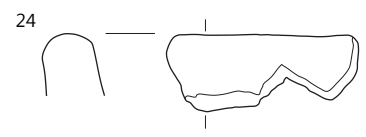
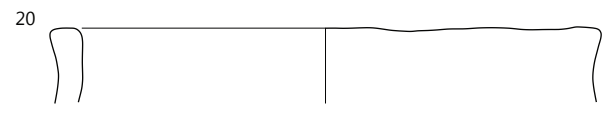
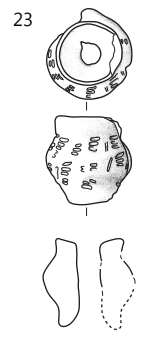
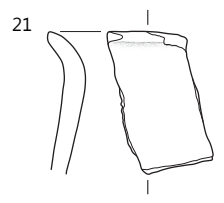
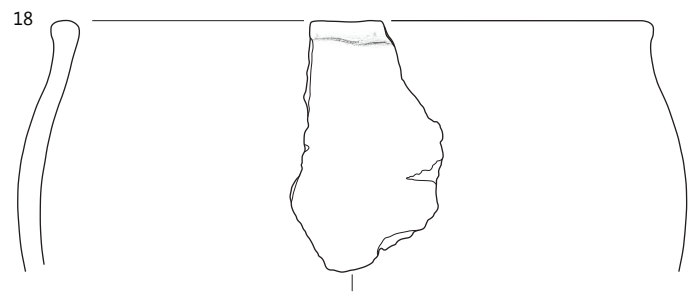
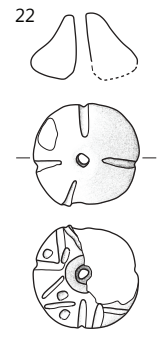
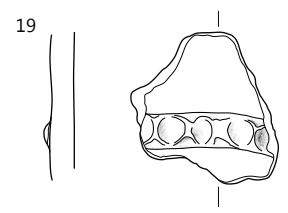
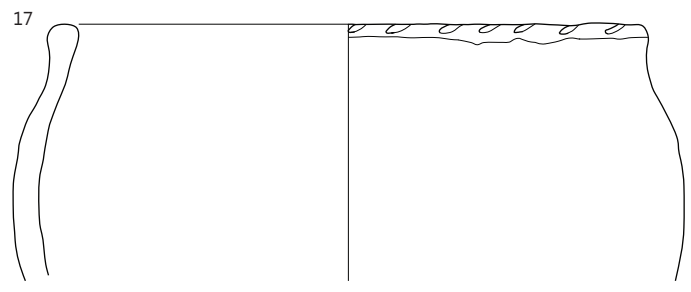
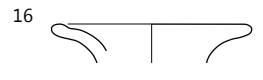
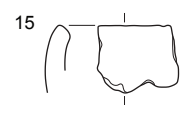
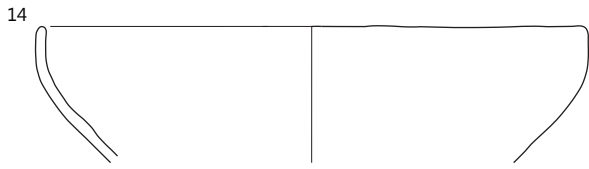
Vijček, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina še dobro ohranjena, gladka, ravna in lisasta, rjave in temno sive barve. Pr. 3,35 cm, v. 2,4 cm, pr. luknje 1 cm.

28 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe SLI 27

Odlomek keramična uteži, izdelane prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,7 × 0,8 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana in rdečerrumene barve, na njej je lisa sive barve. Vel. 7,2 × 6,5 × 2,2 cm.

29 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe SLI 26

Odlomek keramične uteži, izdelane prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana in rdečerrumene barve. Vel. 5,7 × 6,5 × 3,6 cm.

30 sek. 5, kv. 105, SE 505/SE 505a, št. risbe PN 209

Keramična utež, izdelana prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka in svetlo rdeče do rdečerumene barve, poškodovana. Glini so bile pridane pleve (luknjice nepravilne podolgovate oblike). V. 11 cm, š. 7,7 cm, db. 5,8 cm, pr. luknje 1,8 cm.

31 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 112

Skleda – odlomek ustja z okrašenim ostenjem, izdelana na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve; poškodovana. Na ramenu je bila posoda okrašena z dvema vodoravnima žlebovoma. Vel. 7 × 4 cm in 6,9 × 3,9, pr. u. 22 cm, db. 0,2–0,3 cm.

32 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 113

Skleda – odlomek ustja z okrašenim ostenjem, izdelana na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve; nekoliko poškodovana. Na ramenu okrašena z dvema vodoravnima vrezoma. Vel. 9,4 × 3,9 cm, pr. u. 16,5 cm, db. 0,35 cm.

33 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 127

Skodela – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz grobožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,4 cm), nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, a neravna, zelo temno sive in rjave barve. Vel. 5,4 × 3,75 cm, pr. u. 18 cm, ohr. v. 3,8 cm, db. 0,6–0,7 cm.

34 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 117

Odlomek ustja z okrašenim ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in sive barve; grafitna keramika. Pod ustjem okrašena z vodoravnim žlebom. Vel. 2,5 × 2,15 cm in 2,3 × 1,8 cm, db. 0,55 cm.

35 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 129

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, a neravna, zelo temno sive in zelo blede rjave barve. Vel. 3,7 × 2,6 cm, db. 0,6 cm.

36 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe SLI 52

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, a neravna in svetlo sive do temno sive barve. Na njej so na notranji in zunanji površini posode zogleneli organski ostanki. Vel. 4,3 × 3,9 cm in 2,4 × 2,2 cm, db. 0,7–0,9 cm.

37 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe SLI 54

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno, iz drobožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,2 cm), redukcijsko žgane. Površina neravna, svetlo sive do temno sive barve, mestoma groba (poškodovana). Vel. 5,6 × 4,6 cm in 4,5 × 4,2 cm, pr. u. 19 cm, ohr. v. 4,4 cm, db. 0,5 cm.

38 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe SLI 55

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina neravna, gladka in lisasta, zelo blede rjave do temno sive barve. Vel. 7 × 7,1 cm, pr. u. 20 cm, ohr. v. 6,8 cm, db. 0,5–0,9 cm.

39 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe SLI 51

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz drobožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,6 × 0,4 cm) in kalcita (vel. do 0,25 × 0,25 cm), redukcijsko žgana. Površina gladka, a neravna in svetlo sive do temno sive barve. Vel. 6,7 × 6,6 cm, pr. u. 25 cm, ohr. v. 4,6 cm, db. 0,65 cm.

40 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe SLI 53

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz grobožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,4 cm), nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, neravna in lisasta, blede rjave in temno sive barve. Vel. 7,1 × 5,9 cm, pr. u. 18 cm, ohr. v. 5,2 cm, db. 0,8 cm.

41 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 126

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, a neravna in zelo temno sive barve. Na njej so na notranji strani posode zogleneli organski ostanki. Vel. 7,8 × 6,1 cm, pr. u. 17 cm, ohr. v. 5,6 cm, db. 1 cm.

42 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 109

Lonec – odlomek okrašenega ostenja s prehodom v vrat, izdelan na vretenu iz zelo finožrnate grafitne lončarske gline, redukcijsko žgan. En odlomek ima povsem gladko površino sive barve, drugi grobo, poškodovano površino. Na prehodu v trebuh je bil lonec okrašen z vodoravnim žlebom. Vel. 5,6 × 3,9 cm in 6,2 × 4,5 cm, db. 0,55–0,6 cm.

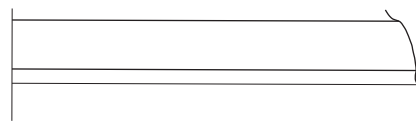
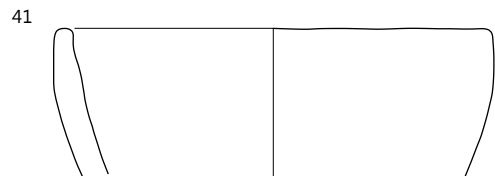
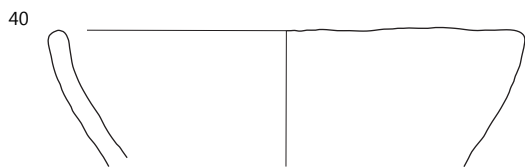
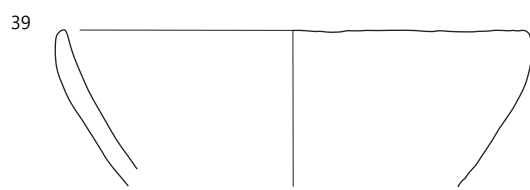
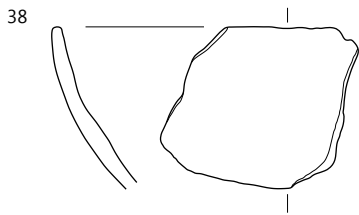
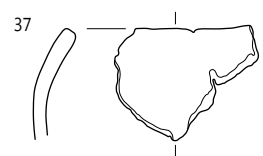
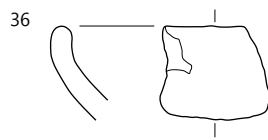
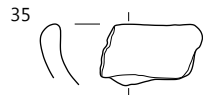
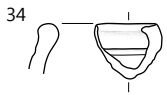
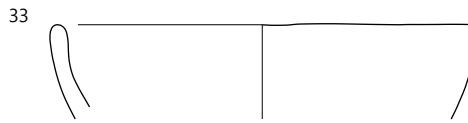
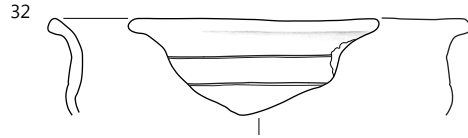
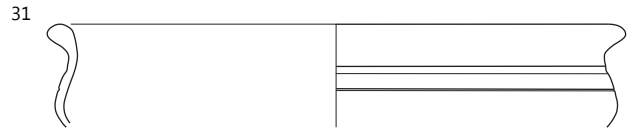
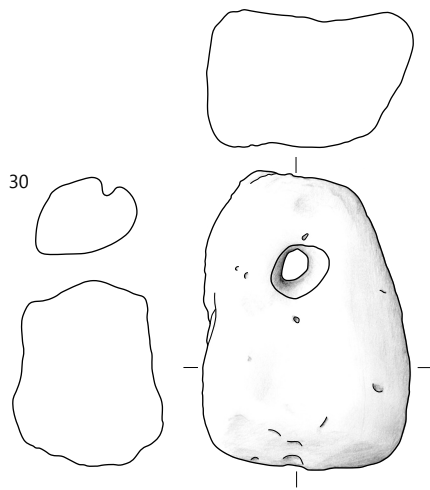

43 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 114

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 3,9 × 2,85 cm, pr. u. 12 cm, db. 0,3 cm.

44 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 115

Odlomek ustja posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina povsem gladka in ravna, zelo temno sive barve. Vel. 2,9 × 1,75 cm, pr. u. 14 cm, ohr. v. 1,65 cm, db. 0,6 cm.

30 SE 505/SE 505a, 31–44 SE 503/SE 503a; merilo 1: 3.

45 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 108

Odlomek vbočenega dna z ostenjem posode (ohranjeni približno dve tretjini dna), izdelane na vretenu iz zelo finožrnate glinene, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in temno sive barve. Pr. d. 5,8 cm, db. 0,85 cm.

46 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 116

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, v končni fazi redukcijsko. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 4 × 2,15 cm, pr. u. 22,5 cm, db. 0,35 cm.

47 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 125

Odlomek dna z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. 0,4 × 0,25 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Na zunanji strani posode je površina gladka, zelo blede rjave barve, na notranji pa groba (poškodovana) in zelo temno sive barve. Vel. 7 × 4,8 cm, pr. d. 14 cm, ohr. v. 2,3 cm, db. 0,65–0,8 cm.

48 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 118

Odlomek okrašenega ostenja z največjim obodom posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina povsem gladka in ravna, zelo temno sive barve. Na ramenu okrašena z dvema vodoravnima žlebovoma, ob prelomu morada del tretjega žleba. Vel. 3,6 × 2,7 cm, db. 0,55 cm.

49 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 207

Vijček, izdelan prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka in lisasta, zelo blede rjave in zelo temno sive barve, nekoliko poškodovana. Okrašena z vodoravno vrezano rahlo valovito črto. Pr. 4,05 cm, v. 2,45 cm, pr. luknje 0,7 cm.

50 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 208

Vijček, izdelan prostoročno iz finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgan. Površina gladka, ravna in temno sive barve. Pr. 3,7 cm, v. 1,95 cm, pr. luknje 0,75 cm.

51 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 120

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane iz zelo finožrnate lončarske gline. Površina gladka, ravna in lisasta, svetlo rdeče in sive barve, delno ožgana. Vel. 2,3 × 1,9 cm, db. 0,35 cm.

52 sek. 5, kv. 104, SE 503/SE 503a, št. risbe PN 128

Odlomek vbočenega dna z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, povsem ravna, na notranji strani posode rožnate barve, na zunanji zelo temno sive, delno poškodovana. Vel. 3,5 × 5,3 cm, pr. d. 6 cm, ohr. v. 2,7 cm, db. 0,45 cm.

53 sek. 5, kv. 102, SE 504/SE 504a, št. risbe PN 105a

Odlomek ustja z ostenjem in delom vratu posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode sive barve, na zunanji rdečerrjave do svetlo rdeče barve. Vel. 4 × 4 cm, pr. vratu 9 cm, db. 0,3 cm.

54 sek. 5, kv. 102, SE 504/SE 504a, št. risbe PN 103

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,9 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina groba in neravna, okrašena z rahlo valovitim razčlenjenim plastičnim rebrom. Na notranji strani posode in nad plastičnim rebrom je svetlo rdeče barve, pod rebrom temno sive do temo rjave barve. Vel. 9,1 × 8,7 cm, db. 0,8–0,9 cm.

55 sek. 5, kv. 102, SE 504/SE 504a, št. risbe PN 105b

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode svetlo rjavo-sive barve, na zunanji svetlo rdeče barve. Na ramenu okrašena z vodoravnim gladkim plastičnim rebrom. Vel. 3,6 × 3,9 cm, pr. ramena na mestu rebra 15 cm, db. 0,25 cm.

56 sek. 5, kv. 101, SE 502/SE 502a, št. risbe PN102

Odlomek držaja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina neravna, gladka, zelo blede rjave barve. Vel. 4,2 × 1,9 cm, db. 1 cm.

57 sek. 5, kv. 102, SE 5, št. risbe SLI 80

Odlomek nizke votle noge posode, izdelane (prostoročno?) iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Na notranji strani noge so plitvi koncentrični žlebovi. Vel. 3,5 × 3,3 cm, ohr. v. 1,1 cm, db. 1,2 cm.

58 sek. 5, kv. 102b, SE 5, št. risbe PN 054

Odlomek keramične uteži, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina groba in poškodovana, rdeče barve. Vel. 6,2 × 4,6 × 4,1 cm, pr. luknje 0,9 cm.

59 sek. 5, kv. 120b, SE 5, št. risbe PN 097

Odlomek ostenja z držajem večje posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, s posameznimi delci kremenca (vel. do 0,3 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in lisasta, rdečerrjave in temno sive barve. Vel. 4,5 × 3,3 cm, db. 0,8–0,9 cm.

60 sek. 6, kv. 122, SE 10, št. risbe PN 174

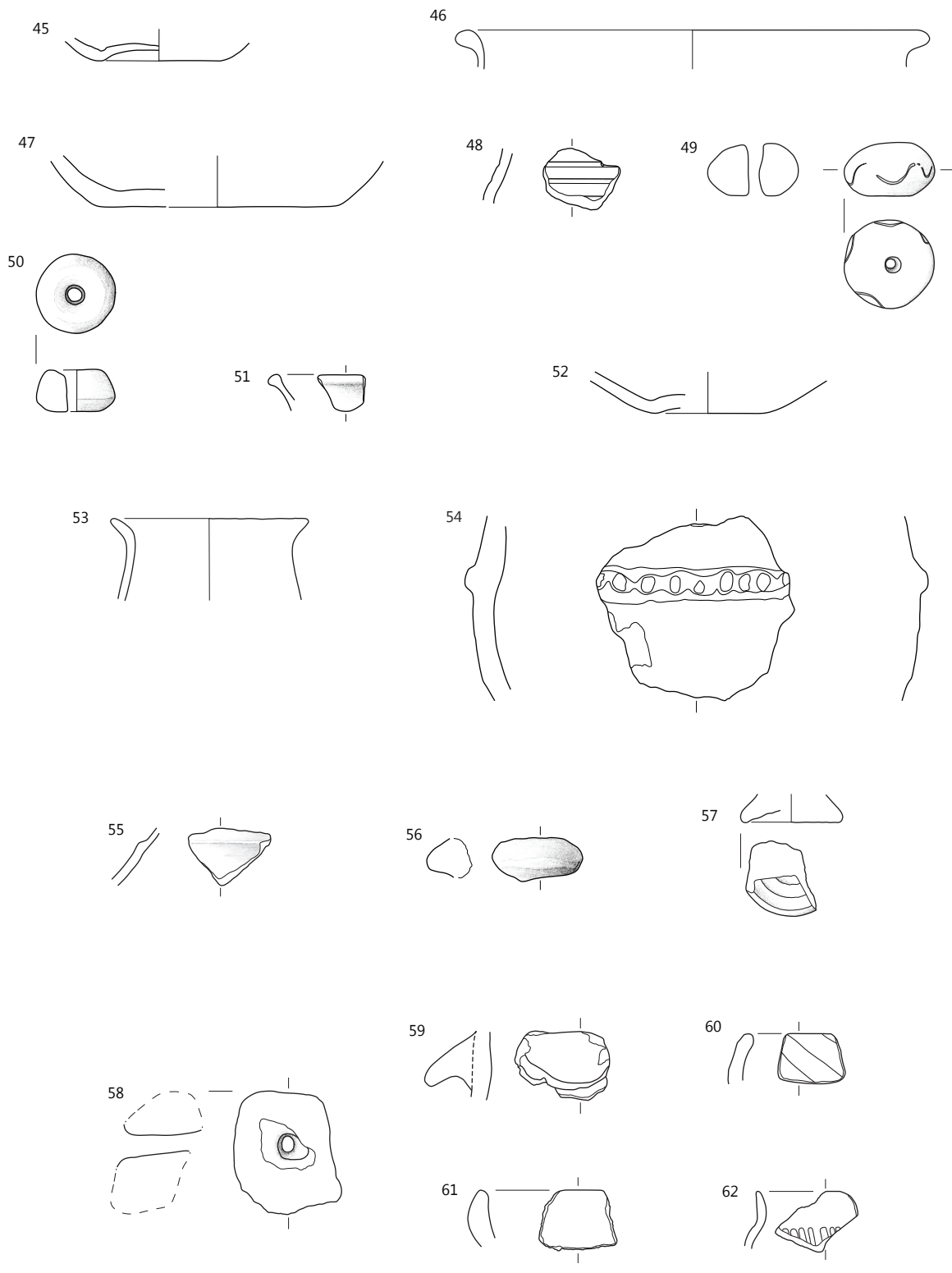
Skleda – odlomek okrašenega ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline. Površina poškodovana, pretežno sive barve. Na robu ustja okrašena s poševnimi kanelurami. Vel. 3,2 × 2,7 cm, db. 0,65 cm.

61 sek. 6, kv. 122, SE 10, št. risbe PN 175

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 3,7 × 2,8 cm, db. 0,85 cm.

62 sek. 1, kv. 58b, SE 10, št. risbe SLI 76

Odlomek ustja z okrašenim ramenom posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve; delno poškodovana. Na ramenih okrašena z navpičnimi kanelurami. Vel. 2,9 × 2,7 cm, db. 0,4 cm.

45–52 SE 503/SE 503a, 53–55 SE 504/SE 504a, 56 SE 502/SE 502a, 57–59 SE 5, 60–62 SE 10; merilo 1: 3.

63 sek. 6, kv. 124, SE 10, št. risbe SLI 22

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo finoizrnatne lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 3 × 2,2 cm, ohr. v. 2,1 cm, db. 0,35 cm.

64 sek. 1, SE 10, št. risbe SLI 75

Odlomek okrašenega ostenja z največjim obodom in prehodom v stožčasti vrat posode, izdelane prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,15 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, lisasta, zelo blede rjave do sive barve, nekoliko poškodovana. Na ramenih okrašena s poševnimi kanelurami. Vel. 3,7 × 2,5 cm, ohr. v. 2,2 cm, db. 0,45–0,5 cm.

65 sek. 1, kv. 1b, SE 10, št. risbe PN 135

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline, redukcijsko žgan. Površina gladka, zelo temno sive barve, na zunanji strani posode nekoliko poškodovana. Vel. 4,7 × 4,2 cm, pr. u. 9,5 cm, ohr. v. 4 cm, db. 0,8 cm.

66 sek. 1, kv. 30b, SE 10, št. risbe PN 141

Odlomek ustja z ostenjem večje hrabnene posode s fasetiranim ustjem, izdelane prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,4 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka in lisasta, blede rjave in rdečerumene barve, na notranji strani posode ravna, na zunanji neravna. Vel. 6,3 × 4,5 cm, pr. u. ok. 30 cm, db. ost. 1,2 cm.

67 sek. 6, kv. 122, SE 10, št. risbe PN 178

Lonec – odlomek ustja z ostenjem z nastavkom za ročaj ali bradavico, izdelan prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, neravna, temno sive in rjave barve, na notranji strani posode mat, na zunanji svetlikajoča se (spolirana?). Vel. 5,8 × 4,8 cm, db. 1 cm.

68 sek. 6, kv. 122, SE 10, št. risbe PN 176

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, neravna in lisasta, temno rjave in rdečerjave barve. Vel. 2,9 × 3,5 cm, db. 0,95 cm.

69 sek. 6, kv. 128, SE 10, št. risbe PN 181

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline z delci kremenca, redukcijsko žgane. Površina gladka, neravna in zelo temno sive barve. Vel. 4 × 2,5 cm, db. 0,7 cm.

70 sek. 6, kv. 135, SE 10, št. risbe PN 184

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz zelo finoizrnatne lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode sive barve, na zunanji rožnate. Okrašena z razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 4 × 2,7 cm, db. 0,7 cm.

71 sek. 1, kv. 59b, SE 10, št. risbe PN 020

Odlomek vrha pekve z delom držaja ali ročaja, izdelane prostoročno iz zelo finoizrnatne lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, mat, nekoliko poškodovana in lisasta, rdečerjave in temno sive barve. Vel. 5,7 × 3,9 cm, db. 0,9 cm.

72 sek. 1, kv. 58c, SE 10, št. risbe PN 159

Odlomek ostenja posode z držajem, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,2 × 0,45 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na zunanji strani posode temno sive barve, na notranji svetlo rjave barve. Vel. 4,4 × 4,7 cm, db. 0,7 cm.

73 sek. 6, kv. 122, SE 10, št. risbe PN 173

Odlomek dna z ostenjem posode (ohranjena okoli polovica dna), izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,2 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna, rjave, blede rjave in zelo temno sive barve. Pr. d. 17 cm, ohr. v. 3,2 cm, db. 0,7 cm.

74 sek. 1, kv. 1f, SE 10, št. risbe PN 132

Odlomek dna z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz zelo finoizrnatne lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, mat, nekoliko poškodovana in zelo temno sive barve. Vel. 6,9 × 4,1 cm, pr. d. 10 cm, db. 1 cm.

75 sek. 1, kv. 30b, SE 10, št. risbe PN 140

Odlomek dna z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,4 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna in rdeče do rjave barve. Vel. 4,5 × 4 cm, pr. d. 11 cm, ohr. v. 2,1 cm, db. ost. 0,65 cm.

76 sek. 6, kv. 145, SE 10, št. risbe PN 205

Odlomek okrašenega ostenja z največjim obodom posode (verjetno skleda), izdelane na vretenu iz zelo finoizrnatne lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,25 × 0,25 cm), oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka in ravna, na zunanji strani posode sive barve, na notranji rožnate. Tik nad največjim obodom okrašena z vodoravnim žlebom. Vel. 5,9 × 3 cm, pr. u. 27 cm, ohr. v. 2,9 cm, db. ost. 0,35 cm.

77 sek. 1, kv. 1c, SE 10, št. risbe PN 133

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan na vretenu iz finoizrnatne lončarske gline, redukcijsko žgan. Površina gladka, ravna in temno sive barve; luknjičava keramika. Vel. 2,8 × 2,9 cm, ohr. v. 2,75 cm, db. ost. 0,7 cm.

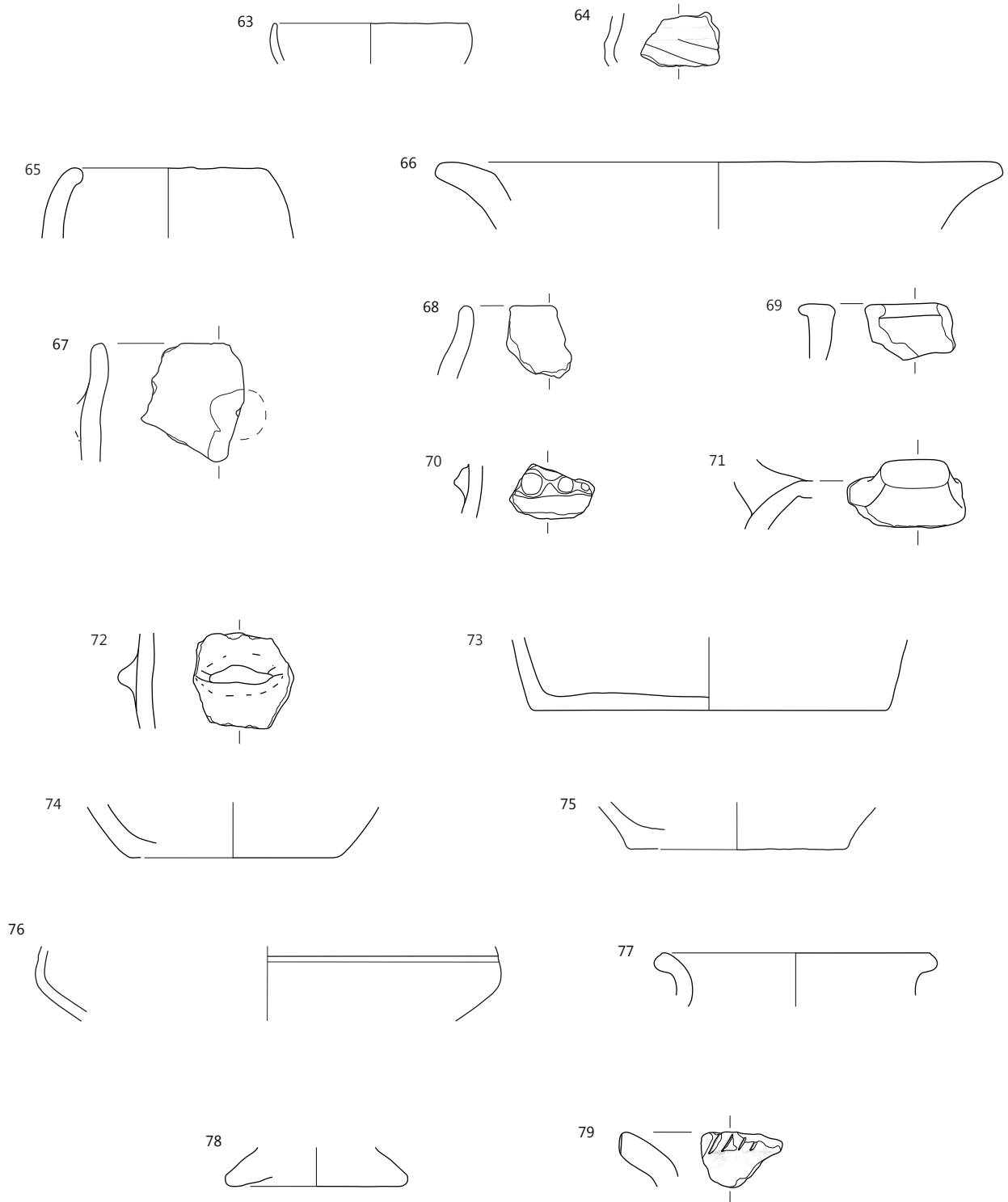
78 sek. 9, kv. 219, SE 6, št. risbe SLI 38

Odlomek roba noge posode, izdelane prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,35 × 0,4 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna in svetlo rdeče do sive barve, poškodovana. Vel. 3,6 × 3 cm, db. ost. 1,2 cm.

79 sek. 9, kv. 219, SE 6, št. risbe SLI 37

Odlomek okrašenega ustja z ostenjem večje hrabnene posode, izdelane prostoročno iz finoizrnatne lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,45 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna in rdečerumene do sive barve, precej poškodovana. Na ustju okrašena z globokimi poševnimi vrezi. Vel. 4,1 × 3,6 cm, db. ost. 1,1 cm.

63–77 SE 10, 78, 79 SE 6; merilo 1: 3.

80 sek. 9, kv. 199, SE 6, št. risbe SLI 7

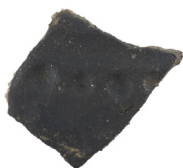
Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 3,3 × 3 cm, db. 0,65 cm.

81 sek. 9, kv. 212, SE 6, št. risbe SLI 8

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve; poškodovana. Vel. 2,2 × 2,2 cm, db. 0,3 cm.

82 sek. 10, kv. 224, SE 6, št. risbe PN 41

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna, na notranji strani posode sive barve in mat, na zunanji pa zelo temno sive barve in svetlikajoča se (spolirana?). Okrašena z vodoravno kaneluro in nizom vtisnjenih jamic pod njo. Vel. 4,1 × 3,5 cm, db. 0,55–0,6 cm.

83 sek. 10, kv. 222, SE 6, št. risbe SLI 10

Odlomek okrašenega ostenja večje hrabene posode (pitoša), izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna, na notranji strani posode blede rdeče barve, na zunanji zelo blede rjave. Okrašena z razčlenjenim vodoravnim plastičnim rebrom. Vel. 7,6 × 5,4 cm, db. 1,1–1,3 cm.

84 sek. 9, kv. 212, SE 6, št. risbe PN 034

Odlomek okrašenega ostenja hrabene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,2 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina poškodovana, neravna, na notranji strani posode sive barve, na zunanji zelo blede rjave in rdečerumene barve. Okrašena z razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 3,8 × 4 cm, db. 1 cm.

85 sek. 9, kv. 211, SE 6, št. risbe SLI 6

Odlomek ustja z ostenjem večje hrabene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana, na notranji strani posode sive barve, na zunanji rožnate. Vel. 5,1 × 4,85 cm, pr. u. 28 cm, ohr. v. 4,8 cm, db. 0,65 cm.

86 sek. 9, kv. 213, SE 6, št. risbe SLI 3

Odlomek okrašenega ostenja večje posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,2 × 0,3 cm) in kremena (vel. do 0,1 × 0,1 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in lisasta, rdečerumene in zelo temno sive barve. Okrašena z gladkim plastičnim rebrom. Vel. 6 × 4,6 cm, db. 1,4 cm.

87 sek. 9, kv. 211, SE 6, št. risbe PN 26

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina povsem poškodovana in zelo blede rjave barve. Vel. 4 × 2,8 cm, pr. u. 17,5 cm, db. 0,9 cm.

88 sek. 10, kv. 228, SE 6, št. risbe SLI 13

Odlomek okrašenega ostenja z držajem večje hrabene posode, izdelane prostoročno iz drobnožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 1,2 × 1 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, a neravna in lisasta, sive, svetlo rjave in zelo blede rjave barve. Med držaji okrašena z razčlenjenim vodoravnim plastičnim rebrom. Vel. 4,6 × 3,2 cm, db. 0,75–1 cm.

89 sek. 10, kv. 228, SE 6, št. risbe SLI 14

Odlomek dna z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode ravna in rjave barve, na zunanji neravna in svetlo rdeče barve. Vel. 3,7 × 2,2 cm, db. 0,95 cm.

90 sek. 9, kv. 211, SE 6, št. risbe PN 035

Vijček, izdelan prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna, svetlo rdeče barve. Pr. 2,9 cm, v. 2,4 cm, pr. luknje 0,7 cm.

91 sek. 9, kv. 148, SE 6, št. risbe SLI 9

Vijček, izdelan prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline; prežgan. Površina gladka, poškodovana in rdečerumene do svetlo rdeče barve. Pr. 3,1 cm, v. 2,1 cm, pr. luknje 0,9 cm.

92 sek. 9, kv. 220, SE 6, št. risbe SLI 2

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina je gladka, ravna in zelo temno sive barve, mestoma pa poškodovana, zelo blede rjave barve. Vel. 4,2 × 2,3 cm, db. 0,55 cm.

93 sek. 9, kv. 220, SE 6, št. risbe SLI 1

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 3 × 1,7 cm, db. 0,4 cm.

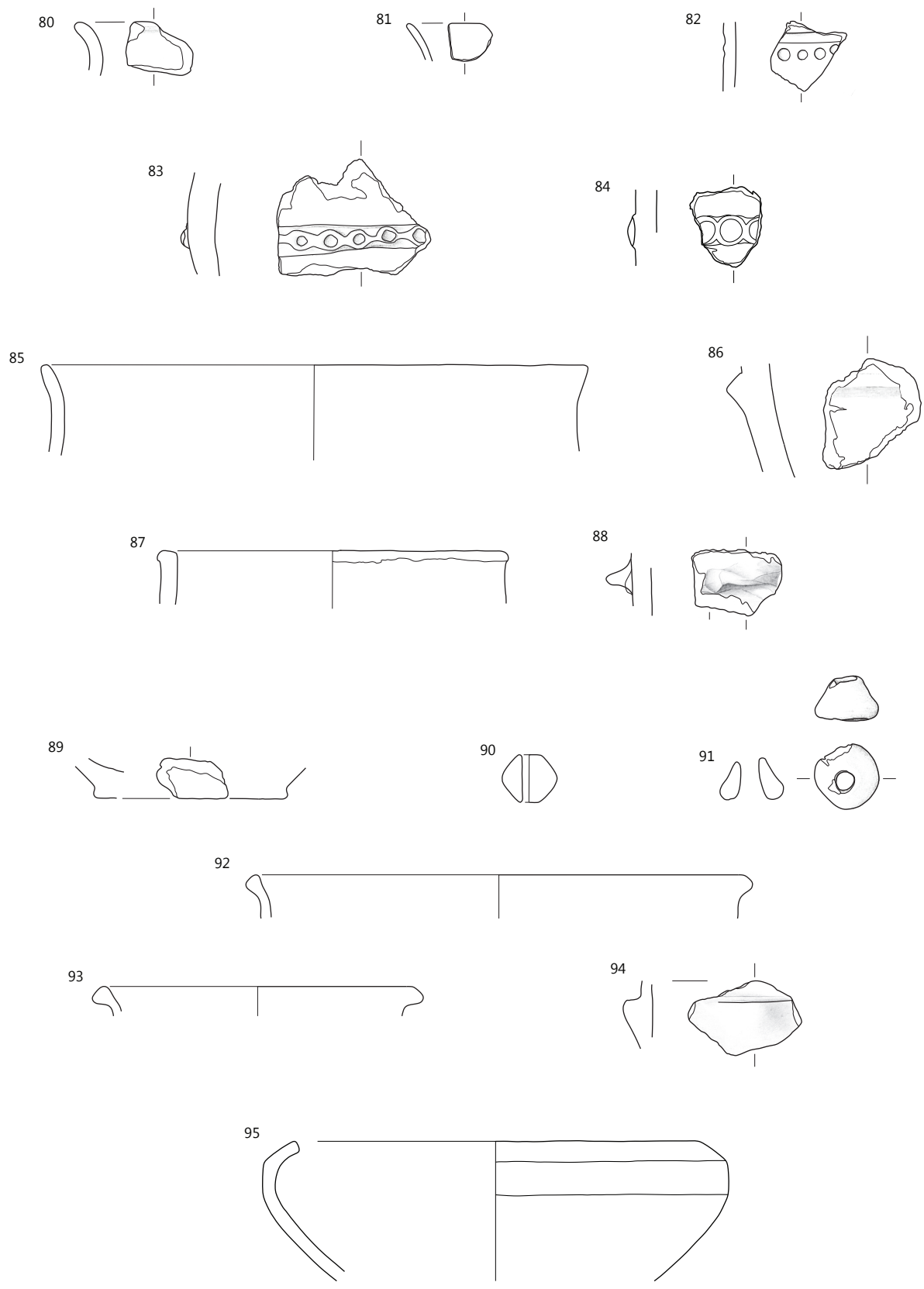
94 sek. 9, kv. 219, SE 6, št. risbe PN 036

Odlomek okrašenega ostenja z največjim obodom posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna, na notranji strani posode svetlo rjave barve, na zunanji zelo temno sive. Na ramenu okrašena s plastično izboklino. Vel. 5,4 × 3,2 cm, db. 0,55 cm.

95 sek. 3, kv. 13, SE 3, št. risbe PN 048

Skleda (fragmentirana), izdelana prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgana, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Na robu ustja okrašena z dvema vodoravnima fasetama. Pr. u. 22 cm, ohr. v. 6,5 cm, db. ost. 0,6 cm.

80–94 SE 6, 95 SE 3; merilo 1:3.

96 sek. 8, kv. 182, SE 2, št. risbe SLI 90

Skleda – odlomek ustja z okrašenim ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo fino zrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina povsem gladka, svetlikajoča se (spolirana) in zelo temno sive barve. Na vratu okrašena s tremi vodoravnimi kanelurami, na najširšem obodu razčlenjena z odtisi prsta. Vel. 4,7 × 3,9 cm, pr. največjega oboda 16 cm, ohr. v. 3,9 cm.

97 sek. 2, kv. 39, SE 2, št. risbe SLI 82

Skleda – odlomek okrašenega ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz fino zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, temno rdeče-sive barve. Na robu ustja okrašena z dvema vodoravnima fasetama. Vel. 4,3 × 2,5 cm, ohr. v. 2 cm.

98 sek. 8, kv. 177, SE 2, št. risbe SLI 91

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane iz grobo zrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,9 × 0,45 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, svetlo sive barve. Vel. 4,45 × 3 cm, db. 0,9 cm.

99 sek. 7, kv. 162, SE 2, št. risbe SLI 89

Pekva – odlomek vrha z delom držaja, izdelana iz fino zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, na notranji strani posode svetlo rdeče barve, na zunanji temno sive. Vel. 3,5 × 3,7 cm.

100 sek. 8, kv. 187, SE 2, št. risbe SLI 92

Zgornji del okrašene keramične piramidalne uteži z delom luknje, izdelane prostoročno iz zelo fino zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina še dobro ohranjena, neravna in lisasta, svetlo rjave do rjave barve. Na zgornji ploskvi okrašena z dvema žlebovoma v obliki križa, v vmesnih prostorih pa s štirimi okroglimi globoko vtisnjenimi jamicami. Vel. 4,7 × 4,1 × 3,7 cm, pr. luknje 0,95 cm.

101 sek. 7, kv. 150b, SE 2, št. risbe SLI 87

Odlomek keramične uteži, izdelane prostoročno iz zelo fino zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina groba, rdečerumene barve. Vel. 6,3 × 5,3 × 3,9 cm.

102 sek. 7, kv. 146, SE 2, št. risbe SLI 86

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane iz zelo fino zrnate lončarske gline, oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, sive barve. Vel. 4,5 × 2,2 cm, pr. u. 22 cm, db. 0,5 cm.

103 sek. 7, kv. 170a, SE 2, št. risbe SLI 85

Pokrov – odlomek čepastega držaja, izdelan na vretenu iz zelo fino zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, svetlo rjave barve. Vel. 3,8 × 3,1 × 1,6 cm, pr. 3,7 cm.

104 sek. 4, SE 1, št. risbe SLI 44

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana na vretenu iz fino zrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, neravna in zelo temno sive barve, delno poškodovana. Vel. 3,1 × 2,3 cm, db. ost. 0,6 cm.

105 sek. 1, kv. 55, SE 1, št. risbe PN 155

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,2 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana, zelo temno sive in svetlo sivo-rjave barve. Okrašena z vzporednimi rahlo poševnimi vrezji (metličast okras). Vel. 3 × 2,4 cm, db. 0,4 cm.

106 sek. 1, kv. 33, SE 1, št. risbe PN 007

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremenca (vel. do 0,25 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana, na zunanji strani posode rjave barve, na notranji zelo temno sive barve. Okrašena z globokimi vzporednimi vrezji (metličast okras). Vel. 3,3 × 2,5 cm, db. 0,6 cm.

107 sek. 1, kv. 79, SE 1, št. risbe SLI 61

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz fino zrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, neravna in temno sive barve. Okrašena z vodoravnim razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 2,7 × 3,8 cm, db. 0,6 cm.

108 sek. 1, kv. 59, SE 1, št. risbe SLI 63

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelane prostoročno iz zelo fino zrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 2,9 × 2,1 cm, db. 0,35 cm.

109 sek. 6, kv. 134, SE 1, št. risbe PN 38

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz fino zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,7 × 0,5 cm), nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, ravna in lisasta, svetlo rjave in sive barve. Vel. 8,7 × 5 cm, pr. u. 34 cm, ohr. v. 3,85 cm, db. ost. 0,55–0,6 cm.

110 SE 1, št. risbe SLI 30

Skleda – odlomek okrašenega ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo fino zrnate lončarske gline s posameznimi večjimi delci kremenca (vel. 0,8 × 0,5 cm), redukcijsko žgana. Površina gladka, a neravna in sive barve. Okrašena s poševnimi kanelurami. Vel. 5,6 × 3,9 cm, db. 0,6 cm.

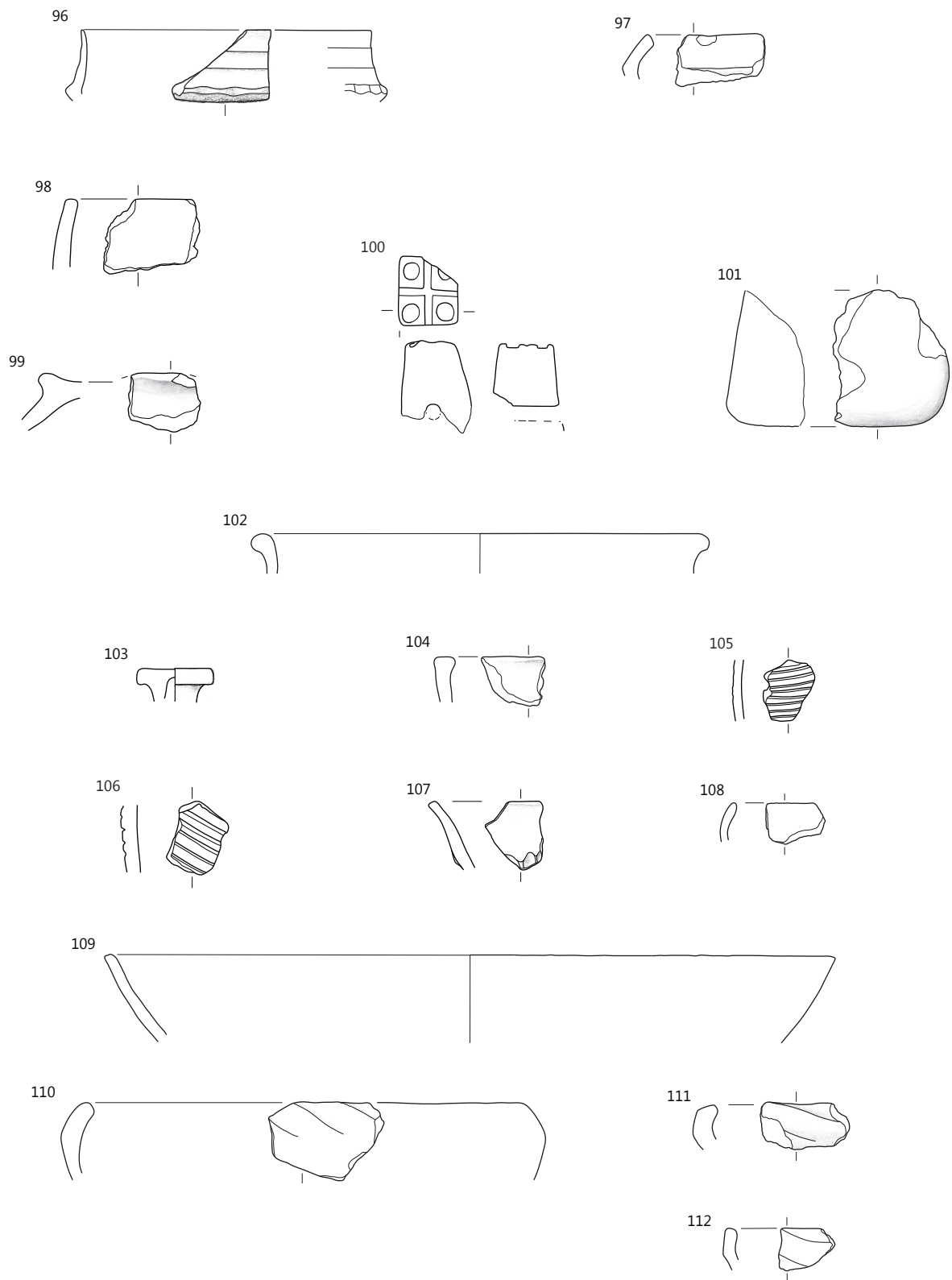

111 sek. 1, kv. 32, SE 1, št. risbe PN 154

Skleda – odlomek ustja z okrašenim ostenjem, izdelana prostoročno iz fino zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, ravna, rdeče barve. Okrašena s poševnimi kanelurami. Vel. 4,3 × 2,2 cm, ohr. v. 1,9 cm, db. ost. 0,75 cm.

112 sek. 5, kv. 84, SE 1, št. risbe SLI 71

Skleda – odlomek okrašenega ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz fino zrnate lončarske gline. Površina gladka, sive barve. Okrašena s poševnimi kanelurami. Vel. 2,7 × 2 cm, ohr. v. 1,8 cm, db. 0,5 cm.

96–103 SE 2, 104–112 SE 1; merilo 1: 3.

113 sek. 6, kv. 145, SE 1, št. risbe SLI 34

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 4,8 × 3 cm, db. ost. 0,85 cm.

114 sek. 1, kv. 31, SE 1, št. risbe PN 146

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in rjave barve. Vel. 3,9 × 2,65 cm, db. 0,7 cm.

115 sek. 5, kv. 107, SE 1, št. risbe SLI 17

Odlomek ustja z okrašenim ostenjem posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, svetlikajoča se (spolirana) in zelo temno sive barve. Na vratu okrašena s plitvimi vzporednimi kanelurami. Vel. 3 × 2,9 cm, db. 0,35 cm.

116 SE 1, št. risbe SLI 41

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,2 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, a neravna, na notranji strani posode temno sive barve, na zunanji pa rdečerjave. Vel. 3,9 × 3 cm, db. ost. 1,05 cm.

117 sek. 6, kv. 122, SE 1, št. risbe PN 172

Odlomek ustja z ostenjem večje hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in lisasta, sive do rdeče-sive barve. Vel. 2,8 × 3,9 cm, db. ost. 1,3 cm.

118 sek. 5, kv. 81, SE 1, št. risbe SLI 65

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz drobnožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, nekoliko poškodovana, rdečerjave in zelo temno sive barve. Vel. 4 × 4,2 cm, pr. u. 14 cm, ohr. v. 4,25 cm, db. 0,55 cm.

119 sek. 5, kv. 81, SE 1, št. risbe PN 67

Odlomek ustja z ostenjem hrambene posode s fasetiranim ustjem, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, rdečerumene barve. Vel. 2,9 × 2,7 cm, ohr. v. 2,4 cm, db. 0,6 cm.

120 sek. 1, kv. 59a, SE 1, št. risbe PN 162

Odlomek ustja z ostenjem večje hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in lisasta, svetlo rjave do temno sive barve. Vel. 6,1 × 5 cm, ohr. v. 3,3 cm, db. ost. 1,6 cm.

121 sek. 4, SE 1, št. risbe SLI 45

Odlomek okrašenega ostenja večje hrambene posode s prehodom v ustje, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,25 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in rdeče barve. Tik pod ustjem okrašena z vodoravnim nizom vtisnjenih jamic (odtis prsta). Vel. 4,4 × 3,5 cm, db. ost. 1,15 cm.

122 sek. 6, kv. 134, SE 1, št. risbe PN 182

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline. Površina gladka, sive barve in poškodovana. Okrašena s psevdovrvičastim okrasom v obliki treh vodoravnih črt in večkratnim cik-cak okrasom ali trikotniki pod njimi (ohranjeni dve črti). Vel. 5,1 × 4,2 cm, db. 0,5 cm.

123 sek. 5, kv. 83a, SE 1, št. risbe PN 27a

Odlomek okrašenega ostenja z največjim obodom hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, a nekoliko neravna, na notranji strani posode enotne zelo temno sivo-rjave barve, na zunanji pa lisasta, rjave do rdečerumene barve. Okrašena z vodoravnim razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 10,5 × 8,2 cm, db. 0,8–0,9 cm.

124 sek. 1, kv. 123, SE 1, št. risbe PN 179

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci kremena (vel. do 0,25 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana, na zunanji strani posode sive do svetlo rdečerjave barve, na notranji enotne rožnate barve. Okrašena z vodoravnim razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 4,7 × 5,3 cm, db. 0,6–0,7 cm.

125 sek. 5, kv. 105, SE 1, št. risbe PN 083

Odlomek ostenja z držajem večje posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, s posameznimi večjimi delci keramike (vel. do 0,9 × 0,3 cm) in kremena (vel. do 0,9 × 0,5 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, močno poškodovana in lisasta, močno rjave, temno sive in svetlo rdeče barve, robovi močno zaobljeni. Vel. 4,4 × 4,4 cm, db. 0,85 cm.

126 sek. 1, kv. 30b, SE 1, št. risbe PN 022

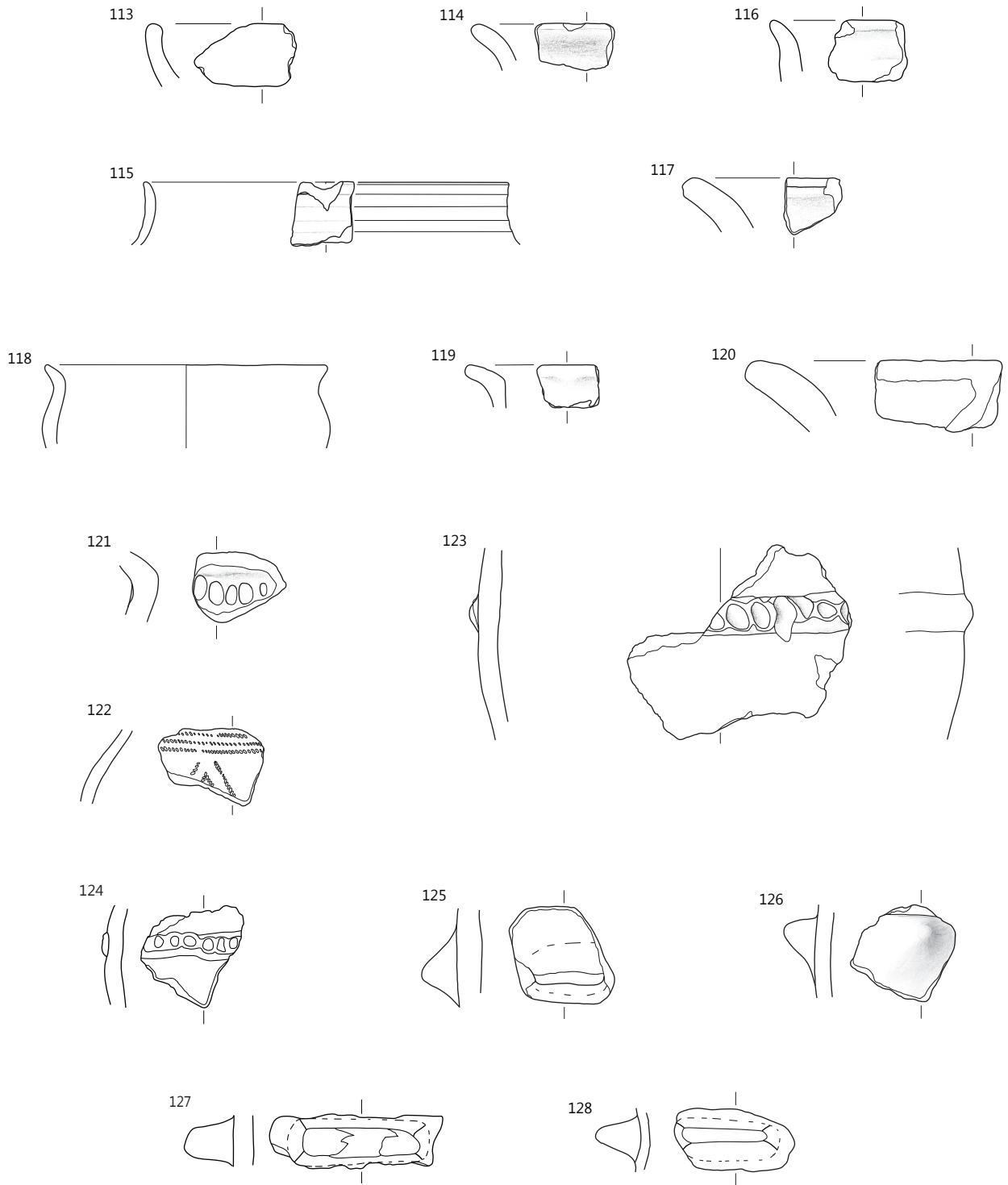
Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline s posameznimi večjimi delci kremena (vel. do 0,2 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka in ravna, na notranji strani posode svetlo rjave barve, na zunanji zelo temno sive. Okrašena s stožčasto plastično nalepko. Vel. 5,3 × 4,7 cm, pr. aplikacije 4 cm, db. 0,75–0,8 cm.

127 sek. 1, kv. 58, SE 1, št. risbe PN 001

Odlomek ostenja z držajem večje hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. 0,35 × 0,35 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, poškodovana in lisasta, zelo temno sive, rdečerjave in svetlo rjave barve. Vel. 8,3 × 2,5 cm, dl. držaja 2,5 cm, db. 0,85 cm.

128 sek. 5, kv. 81, SE 1, št. risbe PN 066

Odlomek prežganega ostenja z držajem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline. Površina sive barve, močno poškodovana. Vel. 5,7 × 3 cm, db. 0,55 cm.

SE 1, merilo 1:3.

129 sek. 6, kv. 143, SE 1, št. risbe PN 191

Odlomek ostenja s prehodom v ročaj ali držaj posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode sive barve, na zunanji rjave barve. Vel. 3,6 × 3,2 cm, db. 0,7 cm.

130 SE 1, št. risbe SLI 31

Odlomek noge rimskega trinožnika, izdelanega prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žganega, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, neravna in zelo temno sive barve. Vel. 3,5 × 3 cm, db. 0,8 cm.

131 sek. 1, kv. 59b, SE 1, št. risbe PN 98

Odlomek dna z ostenjem in držajem posode ali vrha pekve, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremena (vel. 0,5 × 0,8 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka in svetlo rdeče barve. Vel. 11 × 7,2 cm, pr. d. 15,5 cm, v. 3 cm, db. 0,65–0,75 cm, dl. držaja 2,4 cm.

132 sek. 5, kv. 105, SE 1, št. risbe PN 055

Odlomek okrašenega ročaja posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina povsem gladka, ravna in enotne temno sive barve. Okrašena z vzporednimi navpičnimi žlebovi. Vel. 2,4 × 2,5 cm, db. 0,4 cm.

133 sek. 5, kv. 85, SE 1, št. risbe PN 074

Odlomek ostenja z delom ročaja posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremena (vel. do 0,4 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna in lisasta, rdeče in zelo temno sive barve. Vel. 3,5 × 2,9 cm, db. 0,55 cm.

134 sek. 1, kv. 1a, SE 1, št. risbe SLI 64

Odlomek ročaja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,15 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, rdečerjave barve; nekoliko poškodovana. Ohr. dl. 4,8 cm, š. 3,9 cm, db. 1,1 cm.

135 sek. 5, kv. 100, SE 1, št. risbe PN 021

Odlomek ostenja z držajem večje hrabnene posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremena (vel. do 0,4 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina groba, ravna in lisasta, rdečerumene in zelo temno sive barve. Vel. 8 × 6,9 cm, db. 0,8–0,9 cm.

136 sek. 1, kv. 31, SE 1, št. risbe PN 004

Odlomek okrašenega ostenja posode, izdelane prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci kremena (vel. do 0,35 × 0,4 cm), redukcijsko žgane. Površina gladka, temno rjave do zelo temno sive barve, poškodovana. Na zunanji strani posode okrašena z okroglo vbočeno plastično nalepko, na notranji pa so zogleneli organski ostanki. Vel. 2,3 × 2,9 cm, db. 0,5 cm.

137 sek. 5, kv. 100, SE 1, št. risbe PN 053

Odlomek ostenja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode zelo temno sive barve, na zunanji rjave. Okrašena z okroglo plastično nalepko. Vel. 2,3 × 2,3 cm, db. 0,65 cm.

138 sek. 5, kv. 105, SE 1, št. risbe PN 084

Odlomek okrašene votle noge z delom dna posode, izdelane prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, v končni fazi redukcijsko. Površina gladka, ravna in temno sive barve. Okrašena z vodoravnimi kanelurami (ohranjene tri kanelure in prehod v četrto). Vel. 3,4 × 2,7 cm, pr. noge 8,5 cm, ohr. v. 2,65 cm, db. 0,45 cm.

139 sek. 5, kv. 105, SE 1, št. risbe PN 057

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline. Površina lisasta, sive, rdečerumene in svetlo rdeče barve, precej poškodovana. Vel. 6,2 × 2,8 cm, db. 0,8 cm.

140 sek. 5, kv. 101, SE 1, št. risbe SLI 57

Skleda – odlomek ustja z ostenjem, izdelana prostoročno iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgana. Površina gladka, temno sive barve; deloma poškodovana. Vel. 4,4 × 3,4 cm, pr. u. 18 cm, db. 0,75 cm.

141 SE 1, št. risbe SLI 49

Lonec – odlomek okrašenega ostenja, izdelan na vretenu iz zelo finožrnate grafitne lončarske gline, redukcijsko žgan. Površina gladka, ravna in sive do temno sive barve. Okrašena z vzporednimi navpičnimi žlebovi, narejenimi z glavnikom. Vel. 5,3 × 4,1 cm, db. ost. 0,45–0,6 cm.

142 sek. 6, kv. 136, SE 1, št. risbe PN 185

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in enotne temno sive barve. Vel. 5 × 1,7 cm, pr. u. 24 cm, ohr. v. 1,6 cm, db. ost. 0,3 cm.

143 sek. 6, kv. 144, SE 1, št. risbe PN 194

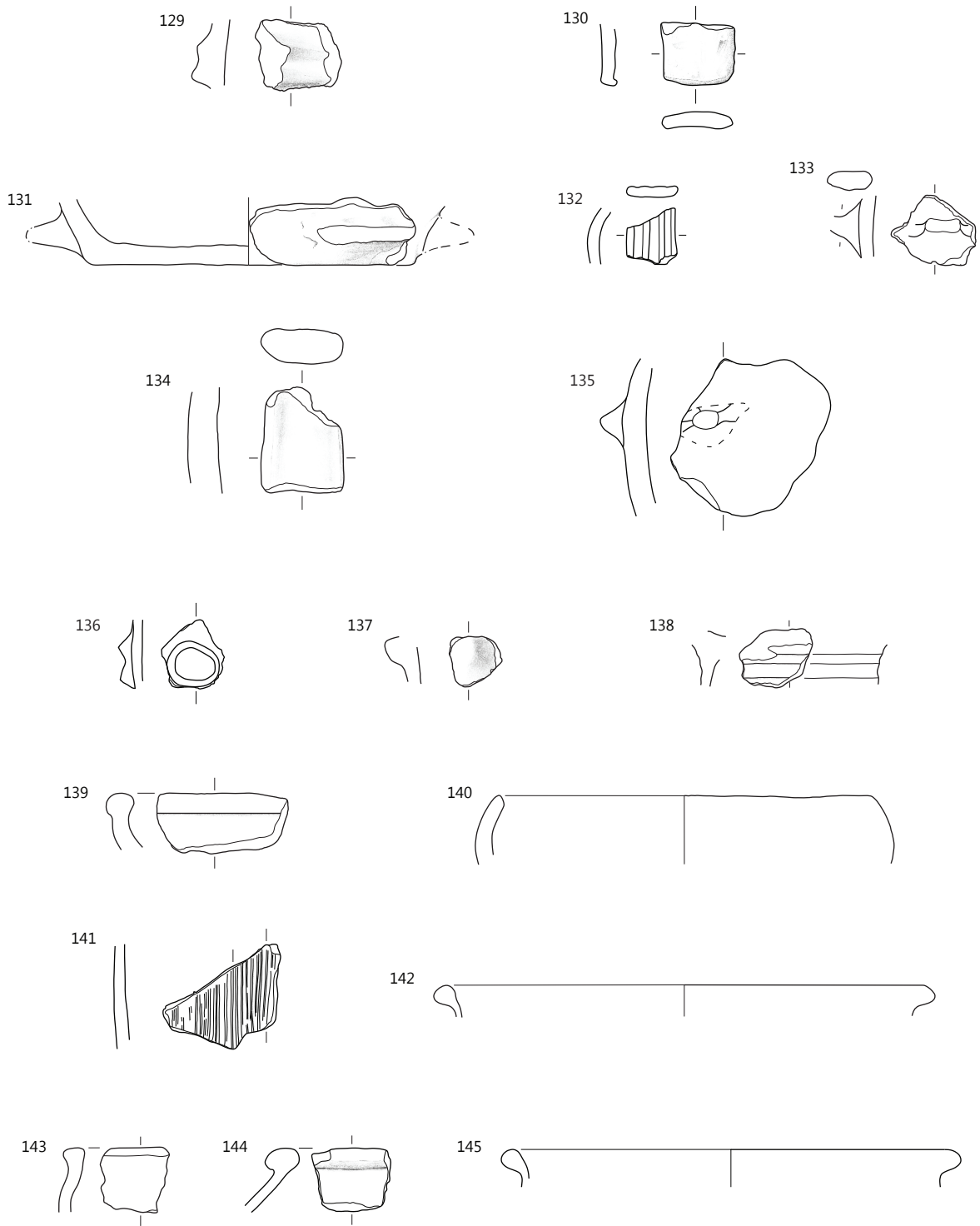
Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, na notranji strani posode sive, na zunanji zelo temno sive barve; nekoliko poškodovana. Vel. 3,1 × 3,25 cm, db. 0,55 cm.

144 SE 1, št. risbe SLI 40

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, v končni fazi redukcijsko. Površina gladka in temno sive barve. Vel. 3,6 × 3,6 cm, pr. u. 22 cm, db. ost. 0,45 cm.

145 sek. 4, SE 1, št. risbe SLI 43

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka in temno sive barve. Vel. 5 × 1,8 cm, pr. u. 23 cm, db. ost. 0,35 cm.

146 sek. 6, kv. 145, SE 1, št. risbe PN 013

Odlomek ustja z ostenjem in dnom pladnja, izdelanega prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žganega. Površina gladka, na notranji strani posode zelo temno sive barve, na zunanji svetlo rjave barve. Vel. 3,5 × 4,4 cm, pr. d. 14 cm, pr. u. 16 cm, v. 2,9 cm, db. 0,9 cm.

147 sek. 5, kv. 83, SE 1, št. risbe PN 093

Vijček, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in rjave barve. Pr. 3,8 cm, v. 3,1 cm, pr. luknje 0,6 cm.

148 sek. 8, SE 1, št. risbe SLI 23

Keramična utež, izdelana prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana. Površina gladka, svetlo rdeče barve; poškodovana. Vel. 12 × 6,5 × 6,5 cm, pr. luknje 0,7 cm.

149 sek. 1, kv. 31a, SE 1, št. risbe PN 018

Vijček, izdelan prostoročno iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in lisasta, rjave in zelo temno sive barve. Pr. 2,65 cm, v. 2,1 cm, pr. luknje 0,5 cm.

150 sek. 5, kv. 85, SE 1, št. risbe PN 10

Vijček, izdelan prostoročno iz fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. 0,3 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, rdeče barve. Pr. 2,9 cm, v. 2,1 cm, v. 2 cm, pr. luknje 0,6 cm.

151 SE 1, št. risbe SLI 35

Terilni kamen. Ploskvi sta fino zglajeni in se na dveh straneh zaključujeta v fino zglajenem robu, na dveh pa v grobo zglajenem robu. Vel. 6,45 × 5,5 × 3,7 cm.

152 sek. 5, kv. 101, SE 1, št. risbe SLI 58

Odlomek okrašene noge rimskega trinožnika, nepopolno oksidacijsko žganega. Površina gladka in lisasta, svetlo rdeče in sive barve; luknjičava keramika. Na zunanji strani okrašena s poševnim nizom pravokotnih vtisnjenih jamic, verjetno narejenim s koleščkom. Vel. 4,2 × 5,5 cm, ohr. v. 5,1, db. 0,85 cm.

153 SE 1, št. risbe SLI 48

Lonec (zgodnji srednji vek) – odlomek ustja z ostenjem in odlomek okrašene ostenja, izdelan iz drobnozrnate lončarske gline z belimi (apnenec?) in črnimi delci (zoglenele organske snovi), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in lisasta, rjave, rdečerumene in zelo temno sive barve; luknjičava keramika. Na vratu posode so zogleneli organski ostanki, ramena okrašena z večkratno nažlebljeno valovnico (ohranjeni štiri žlebovi). Vel. 5,3 × 3,7 in 4,5 × 4,1 cm, db. ost. 0,6 cm.

154 SE 1, št. risbe SLI 46

Lonec (zgodnji srednji vek) – odlomek okrašene ostenja, izdelan (na počasnem vretenu?) iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in pretežno zelo blede rjave barve, na njej pa je tudi lisa zelo temno sive barve; luknjičava keramika. Na ramenu okrašena s snopom vzporednih vodoravnih vrezanih črt, narejenim z glavnikom. Vel. 3,2 × 5,6 cm, db. ost. 0,45–0,6 cm.

155 SE 1, št. risbe SLI 24

Lonec (zgodnji srednji vek) – odlomek okrašene ostenja, izdelan (na počasnem vretenu?) iz zelo fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, neravna in lisasta, sivo-rjave in temno sive barve; luknjičava keramika. Na ramenu okrašena z dvema pasovoma vodoravnih vrezov in z večkratno valovnico med njima. Vel. 4,3 × 5,1 cm, db. 0,4–0,5 cm.

156 SE 1, št. risbe SLI 47

Odlomek dna posode, izdelane iz fino-zrnate lončarske gline z belimi delci (apnenec?), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, ravna in lisasta, blede rjave in sive barve; luknjičava keramika. Vel. 4,1 × 3,9 cm, db. ost. 0,4 cm.

157 SE 1, št. risbe SLI 50

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan na vretenu iz fino-zrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,35 × 0,35 cm), oksidacijsko žgan. Površina gladka, ravna in svetlo sivo-rjave barve, z liso temno sive barve. Na notranji strani ustja je utor za pokrov. Vel. 4,6 × 3,1 cm, pr. u. 22 cm, db. ost. 0,85 cm.

158 sek. 1, kv. 59, SE 1, št. risbe PN 003

Skodela – odlomek ustja z okrašenim ostenjem, izdelana na vretenu iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgana, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in enotne temno sive barve. Pod ustjem okrašena z vodoravnim vrezom. Vel. 5,7 × 3 cm, pr. u. 27 cm, ohr. v. 2,9 cm, db. ost. 0,35 cm.

159 sek. 1, kv. 31b, SE 1, št. risbe PN 152

Odlomek ustja z ostenjem posode z utorom za pokrov, izdelane na vretenu iz fino-zrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in zelo temno sive barve. Vel. 3,5 × 2,6 cm, db. 0,6 cm.

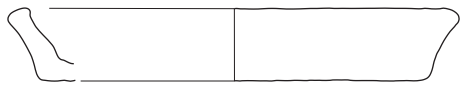
160 sek. 1, kv. 59a, SE 1, št. risbe PN 163

Odlomek ustja posode, izdelane iz zelo fino-zrnate lončarske gline, oksidacijsko žgane, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in enotne temno sive barve. Vel. 1,8 × 4,4 cm, ohr. v. 1,3 cm, db. ost. 0,45 cm.

161 sek. 1, kv. 59, SE 1, št. risbe PN 014

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan na vretenu iz fino-zrnate lončarske gline, nepopolno oksidacijsko žgan, redukcijsko v končni fazi. Površina gladka, ravna in enotne sive barve. Vel. 4,9 × 2,65 cm, pr. u. 24 cm, ohr. v. 2,45 cm, db. ost. 0,3 cm.

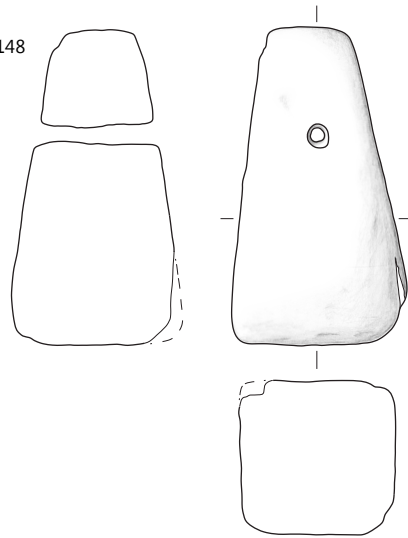
146

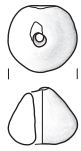
147

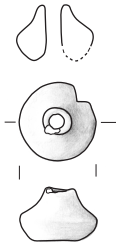
148

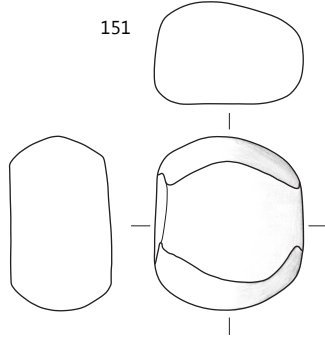
149

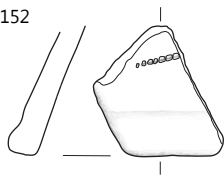
150

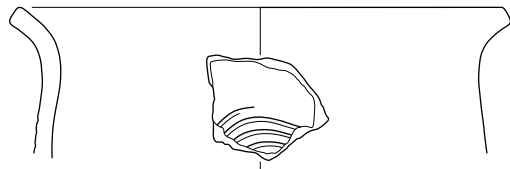
151

152

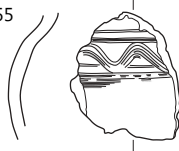
153

154

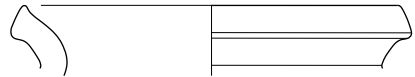
155

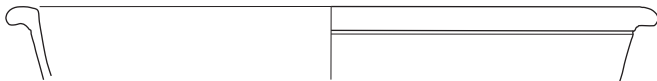
156

157

158

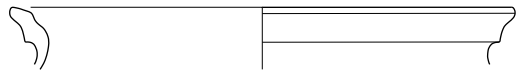
159

160

161

162 sek. 5, kv. 103, SE 1 ali SE 5, št. risbe SLI 69

Odlomek okrašenega ustja z ostenjem, večje hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline. Površina gladka, poškodovana in sive barve. Na ustju okrašena z vtisnjenimi jamicami. Vel. 5,3 × 2,7 cm, ohr. v. 2,5 cm, db. 0,8 cm.

163 sek. 4, kv. 108, SE 1 ali SE 2, št. risbe SLI 73

Odlomek ustja z ostenjem večje hrambene posode s fasetiranim ustjem, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,4 × 0,2 cm), redukcijsko žgane. Površina gladka, ravna in sive do zelo temno sive barve; nekoliko poškodovana. Vel. 5,4 × 2,85 cm, db. 1,1 cm.

164 sek. 5, kv. 119, SE 1 ali SE 10, št. risbe PN 094

Lonec – odlomek ustja z ostenjem, izdelan prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,4 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, neravna, na notranji strani posode zelo temno sive barve, na zunanji rdečerjave. Vel. 2,4 × 2,85 cm, pr. u. 9 cm, ohr. v. 2,8 cm, db. 0,6 cm.

165 sek. 5, kv. 101, SE 1 ali SE 10, št. risbe SLI 77

Odlomek ustja z ostenjem večje hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. 0,6 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna, svetlo rjave in temno sive barve. Vel. 4,1 × 4,5 cm, ohr. v. 4,4 cm, db. 1,1 cm.

166 sek. 5, kv. 84, št. risbe PN 088

Odlomek držaja posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,3 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, rdečerjave in sive barve, nekoliko poškodovana. Vel. 4,5 × 2,9 cm.

167 sek. 5, kv. 101, SE 1, št. risbe SLI 67

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane na vretenu iz zelo finožrnate lončarske gline, redukcijsko žgane. Površina temno sive barve, deloma gladka, mestoma poškodovana. Vel. 2,4 × 2 cm, db. 0,3 cm.

168 sek. 4, kv. 108, SE 1 ali 2, št. risbe SLI 74

Prenosna pečka – odlomek ustja z ostenjem – izdelana prostoročno iz drobnozrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgana. Na zunanji strani površina povsem poškodovana in svetlo rdeče barve, na notranji strani gladka, a neravna in zelo temno sive barve. Na njej zogleneli organski ostanki. Vel. 8,4 × 4,9 cm, pr. u. 31,5 cm, db. 0,95 cm.

169 sek. 5, kv. 101, SE 1 ali 10, št. risbe SLI 78

Odlomek ustja z ostenjem večje hrambene posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. 0,4 × 0,3 cm), nepopolno oksidacijsko žgane. Površina gladka, neravna, svetlo rdečerjave barve. Vel. 5,1 × 4,9 cm, ohr. v. 4,8 cm, db. 1,1 cm.

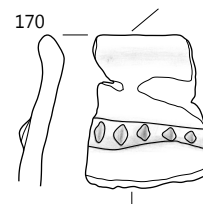
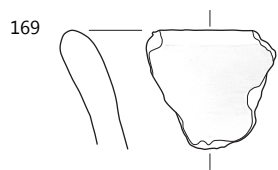
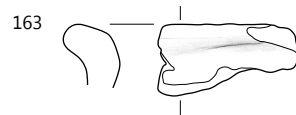
170 sek. 9, št. risbe SLI 39

Lonec – odlomek ustja z okrašenim ostenjem, izdelan prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,5 × 0,5 cm), nepopolno oksidacijsko žgan. Površina gladka, na notranji strani posode še dobro ohranjena in rdečerumene barve, na zunanji poškodovana, listasta, sive in rdeče barve. Na ramenih okrašena z vodoravnim razčlenjenim plastičnim rebrom. Vel. 4,8 × 5,9 cm, db. ost. 0,8 cm.

171 sek. 5, št. risbe SLI 32

Odlomek ustja z ostenjem posode, izdelane prostoročno iz finožrnate lončarske gline z delci keramike (vel. do 0,2 × 0,2 cm), nepopolno oksidacijsko žgane, v končni fazi redukcijsko. Površina gladka in ravna, na notranji strani rožnato sive barve, na zunanji temno sive. Vel. 4 × 3,4 cm, pr. u. 24 cm, ohr. v. 3,85 cm, db. ost. 0,7 cm.

162 SE 1 ali SE 5, 163, 168 SE 1 ali SE 2, 164, 165, 169 SE 1 ali SE 10, 166, 170, 171 brez SE; merilo 1: 3.